

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 januari 2020 met nummer RvVb-A-1920-0396
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0565-A

Verzoekende partij	de heer Johny VAN DEN BROECK vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partijen	1. de GmbH & Co. KG LIDL BELGIUM vertegenwoordigd door advocaten Dominique DEVOS, Filip DE PRETER en Bart VAN HERREWEGHE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad MECHELEN 3. de stad MECHELEN , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaat Cies GEYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18 4. de heer Peter BOOGAERTS , met adres te 2820 Bonheiden, Koningin Astridlaan 72

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 februari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de tweede tussenkommende partij van 25 augustus 2017 niet ingewilligd. De verwerende partij heeft het administratief beroep van de vierde tussenkommende partij tegen diezelfde beslissing onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een handelsruimte en een kantoorgebouw met parking op de percelen gelegen te Mechelen, Leuvensesteenweg 474, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummers 93V3, 93E4, 93Y3, 107X, 107V, 93X3, 93W3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 4 juli 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De tweede en de derde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 17 juli 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De vierde tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 19 juli 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 3 september 2018 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen allen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 juni 2019.

Advocaat Joëlle GILLEMOT, *loco* advocaat Reiner TIJS, voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Bert VAN HERREWEGHE voert het woord voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Tom VANDERREYDT, *loco* advocaat Cies GEYSEN, voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partij. De heer Peter BOOGAERTS, in persoon aanwezig, voert het woord als vierde tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.1

Met een aangetekende brief van 11 december 2018 deelt de eerste tussenkomende partij het volgende mee:

“ ...

Ik schrijf u in mijn hoedanigheid van LIDL Belgium.

Cliënte ontving een officieel schrijven van de heer Reiner Tijs (Forum Advocaten), namens "Proxy Delhaize". Uit de brief blijkt niet welke rechtspersoon hiermee bedoeld wordt, maar blijkbaar wordt gedoeld op een handelszaak die gelegen is op ca. 500 meter van de bouwplaats.

"Proxy Delhaize" vraagt om de thans in uitvoering zijnde werken te staken. Zij verwijst daarvoor naar beweerde onwettigheden, die het voorwerp uitmaken van debat in het geschil bij uw Raad.

Ik wens uw aandacht te vestigen op het feit dat de raadsman van "Proxy Delhaize" ook de raadsman is van de verzoekende partij in deze zaak (de heer Johnny Van den Broeck).

Enerzijds treedt confrater Tijs in deze zaak dus op voor een particulier die zich tegen de winkel van LIDL verzet, omwille van de beweerdde verkeersproblematiek op de Leuvensesteenweg. Anderzijds treedt hij op als raadsman van een concurrerende winkel, die reeds gebruik maakt van die Leuvensesteenweg.

Met deze tussenkomst kan er geen twijfel over zijn dat de heer Van Den Broeck optreedt als een "stroman" van "Proxy Delhaize", die zo op een onrechtstreekse wijze de vergunning van een toekomstig concurrent heeft aangevochten. De vermeende onwettigheden waarop zij zich in haar brief beroept (beoordeling fijn stof en ligging aan een voldoende uitgeruste weg) zijn immers bij uitstek geen elementen waarop "Proxy Delhaize", zich zelf zou kunnen beroepen ten aanzien van de bestreden vergunning.

Het komt mij voor dat deze procedure voor uw Raad daardoor volstrekt oneigenlijk wordt gebruikt.

Ik acht het daarom aangewezen dat de verzoekende partij wordt gevraagd om de Raad en de andere partijen in te lichten over haar werkelijke belangen in deze zaak, en in het bijzonder haar banden met "Proxy Delhaize" (cf. art. 12 Procedurebesluit).

...

1.2

De verzoekende partij antwoordt met een aangetekende brief van 21 december 2018 :

" ...

1.

Met verbazing heb ik kennisgenomen van het schrijven van 11 december 2018 van confrater Devos waarin wordt beweerd dat de verzoekende partij de heer Van den Broeck zou optreden als stroman voor "Proxy Delhaize". Confrater Devos vraagt dat de verzoekende partij Uw Raad en de andere partijen zou inlichten over haar 'werkelijke' belangen in deze zaak en haar banden met Proxy Delhaize.

In tegenstelling tot wat mijn confrater tracht te beweren is het belang van de verzoekende partij op uitgebreide en zorgvuldige wijze uiteengezet in de schriftelijke procedure voor Uw Raad.

De heer Johnny Van den Broeck beroept zich in de procedure voor Uw Raad op de verkeersproblematiek die het project zal teweegbrengen. Daarnaast wordt ook de fijnstofproblematiek door de verzoekende partij ingeroepen. Het belang van de verzoekende partij werd onomstotelijk aangetoond zodat het vermeend oneigenlijk gebruik van de procedure voor Uw Raad geheel ten onrechte door de tegenpartij wordt ingeroepen.

2.

Het feit dat namens Proxy Delhaize te Muizen, met als maatschappelijke benaming BVBA Dynamic Retailers en maatschappelijke zetel aan de Leuvensesteenweg 568 te 2812 Mechelen, door dezelfde raadsman als verzoekende partij een schrijven wordt gericht aan Lidl Belgium met betrekking tot het uitvoeren van de voor Uw Raad bestreden vergunning, doet op geen enkele wijze afbreuk aan het belang van Raad en heeft een andere doelstelling voor ogen.

Los van de deontologische inbreuk die het schrijven van mijn confrater aan Uw Raad tot gevolg heeft, aangezien de identiteiten van mijn cliënten openbaar worden gemaakt en worden vermengd in van elkaar losstaande procedures, dien ik er nogmaals op de te wijzen dat namens Proxy Delhaize geen procedure bij Uw Raad lopende is.

3.

Als raadsman van verzoekende partij zie ik het nut er dan ook niet van in om in onderhavige vernietigingsprocedure nog verder te spreken over de belangen van een andere cliënt die in deze procedure zelfs geen partij is.

...

1.3.

In haar brief van 11 december 2018 stelt de eerste tussenkomende partij dat de verzoekende partij de voorliggende vordering op oneigenlijke wijze heeft ingesteld aangezien zij in wezen zou optreden als stroman voor een concurrent van de eerste tussenkomende partij, 'Proxy Delhaize', die in de nabijheid van de projectsite is gevestigd.

De Raad is van oordeel dat een antwoord op de vraag van de eerste tussenkomende partij aan het adres van de verzoekende partij om *"de Raad en de andere partijen in te lichten over haar werkelijke belangen in deze zaak, en in het bijzonder haar banden met "Proxy Delhaize"* irrelevant is voor de beslechting van het voorliggende beroep.

De vraag van de eerste tussenkomende partij kan evenmin aangemerkt worden als een exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partij en lijkt dan ook veeleer een deontologische kwestie waarover de Raad zich niet vermag uit te spreken. Op de zitting van 4 juni 2019 bleek overigens dat de eerste tussenkomende partij haar beweringen omtrent de werkelijke intenties van de verzoekende partij op geen enkele manier kan staven zodat ze als louter hypothetisch moeten aangemerkt worden.

De brief van 11 december 2018 van de eerste tussenkomende partij en bijgevolg de repliek van 21 december 2018 van de verzoekende partij worden uit de debatten geweerd en worden niet in aanmerking genomen voor de beoordeling van het belang van de verzoekende partij, zoals vervat in onderdeel VII van huidig arrest.

2.1

Met een aangetekende brief van 11 april 2019 formuleert de eerste tussenkomende partij een repliek op de toelichtende nota van de verzoekende partij, op het verzoek tot tussenkomst van de vierde tussenkomende partij en maakt zij een opmerking met betrekking tot het administratief dossier:

" ...

LIDL Belgium heeft kennis genomen van de toelichtende nota van de verzoekende partij van 20 november 2018. Omdat die nota dateert van na het verstrijken van de termijn waarover LIDL Belgium beschikte voor het indienen van de schriftelijke uiteenzetting, wenst LIDL Belgium hierop nog aanvullend schriftelijk te reageren (titel A).

Zij wenst tevens te reageren op het verzoek tot tussenkomst dat werd ingediend door de heer Peter BOOGAERTS, alsook op diens schriftelijke nota (titel B).

Zij wenst tevens een opmerking te maken bij het administratief dossier dat ter griffie werd neergelegd door de verwerende partij (titel C).

A) Wat betreft de toelichtende nota van de verzoekende partij:

1.

Wat betreft de exceptie die LIDL Belgium ontleent aan het niet-regelmatig uitputten van het administratief beroep (titel A.1 van de schriftelijke uiteenzetting), verwijst de verzoekende partij in haar toelichtende nota naar een arrest van de RvVb van 9 januari 2018 (A/1718/0400). Uit dat arrest leidt zij af dat een tussenkomende partij geen excepties zou kunnen ontleenen aan het niet rechtsgeldig uitputten door de verzoeker van het administratief beroep bij de deputatie (randnr. 30).

Deze stelling strookt niet met recentere rechtspraak van uw Raad.

In een zaak die aanleiding heeft gegeven tot een arrest van 13 maart 2018 (nr. RvVb/A/1718/0661) voerde de tussenkomende partij (de vergunninghouder) aan dat de verzoekende partij het administratief beroep niet correct had uitgeput, doordat het niet op rechtsgeldige wijze werd ondertekend. De verwerende partij had die regelmatigheid niet onderzocht in de administratieve fase, maar had het administratief beroep op een andere grond onontvankelijk verklaard.

In een zaak die aanleiding heeft gegeven tot een arrest van 15 mei 2018 (nr. RvVb/A/1718/0850), voerde de tussenkomende partij (de vergunninghouder) als exceptie aan dat het door de verzoekende partij ingestelde administratief beroep laattijdig was. De verwerende partij ondersteunde deze exceptie. Net zoals in de voorliggende zaak, voerde de verzoekende partij aan dat de tussenkomende partij dergelijke exceptie niet zou kunnen invoeren omdat dit de rechtsstrijd zou wijzigen, daar waar de tussenkomst ondergeschikt dient te blijven aan de hoofdvordering.

Uw Raad oordeelde in beide arresten dat de rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep een weerslag heeft op de vraag naar de ontvankelijkheid van het rechterlijk beroep, zodat een exceptie daarover de openbare orde raakt en zelfs ambtshalve door de Raad moet worden onderzocht. In beide gevallen leidde het niet regelmatig uitputten van het georganiseerd administratief beroep tot de onontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging. In het arrest van 15 mei 2018 oordeelde uw Raad daarbij uitdrukkelijk dat door het opwerpen van een exceptie wegens het niet-rechtsgeldig uitputten van het administratief beroep "(...) de tussenkomende partij daarmee de rechtsstrijd niet (wijzigd), maar enkel een aspect inzake de ontvankelijkheid onder de aandacht (brengt) van de Raad". Er is geen reden om daarover anders te oordelen in het voorliggende geschil.

Zelfs indien de tussenkomende partij de aangevoerde exceptie niet op ontvankelijk wijze zou kunnen invoeren, betreft het dus in elk geval een element dat de openbare orde raakt en door uw Raad ambtshalve moet worden onderzocht.

2.

Wat betreft de exceptie die LIDL Belgium ontleent aan het gebrek aan belang bij het vernietigingsberoep (titel A.2 van de schriftelijke uiteenzetting), wijst LIDL Belgium op een recent arrest van uw Raad van 12 maart 2019 (nr. RvVb-A-1819-0698).

De verzoekende partij in het geding dat aanleiding heeft gegeven tot dit arrest, betrof een natuurlijke persoon die woonachtig was op 389 meter van het aanvraagperceel. Deze verzoekende partij beriep zich, net zoals de verzoekende partij in de voorliggende zaak, op een verhoogde verkeersdruk als gevolg van de realisatie van het project die hij als bewoner langsheen dezelfde straat zou ondergaan. Ook in deze procedure voerde de verzoekende

partij onder meer aan dat de MER-screeningsnota onvoldoende aandacht had besteed aan de impact van het aangevraagde op de onmiddellijke omgeving wat betreft de mobiliteitsdruk en de bijkomende verkeersdynamiek.

Waar de Raad eerst bevestigt dat het woonachtig zijn op ongeveer 400 meter van de aanvraag een verzoeker niet automatisch een belang geeft, herinnert zij er vervolgens aan dat "(...) de (verzoekende) partij dan ook het mogelijk bestaan van de ingeroepen mobiliteitshinder of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk (zal) moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal ze moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks oorzakelijk verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die ze ondervindt of vreest te ondervinden."

Net zoals dit het geval was met de verzoekende partij in de zaak die aanleiding gaf tot het besproken arrest, betreft de verzoekende partij in de thans voorliggende zaak de beweerde mobiliteitsproblematiek niet op haar eigen situatie (randnrs. 50 t/m 74 van de toelichtende nota). Op geen enkele manier maakt de verzoekende partij aannemelijk dat de beweerde verhoogde mobiliteitsdruk en verkeersdynamiek (die zij overigens zelf uitsluitend situeert ter hoogte van de Leuvensesteenweg, en niet ter hoogte van haar woning aan de Rateaulaan) alsook de beweerde fijnstofproblematiek (die voor haar eigen terrein normale waarden geeft, zie fig. onder randnr. 67 van de toelichtende nota) voor haar persoonlijk een nadelige impact kan hebben.

De omstandigheid dat zij woonachtig is op 200 meter van het aanvraagperceel en zij de Leuvensesteenweg gebruikt (zoals dagelijks honderden anderen) doet daar geen afbreuk aan: wie tekortkomingen inroept in de wijze waarop de mobiliteit wordt geregeld, en daaruit een belang tracht te putten, dient aan te tonen dat een eventuele vernietiging voor haar persoonlijk een voordeel kan opleveren, wat gebeurt door het wegnemen van een nadeel. Het feit dat een verzoekende partij hinder en nadelen alleen maar 'aannemelijk' moet maken, verandert niets aan het gegeven dat het ingeroepen nadeel persoonlijk moet zijn. Dit blijkt uit niets in het dossier.

3.

Wat betreft het middel dat ontleend is aan de onvergunde toestand van de aanpalende wegenis, wenst LIDL Belgium te wijzen op een nieuw feit, dat relevant is voor de beslechting van het geschil.

Op 18 september 2018 verleende de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een omgevingsvergunning voor de aanleg van wegenis en riolering voor de woonwijk Spreeuwenhoek, in navolging van het vernietigingsarrest van 28 november 2017, nr. RvVb/A/1718/028 (zie stukkenbundel college, stuk nr. 8). Die hervergunning heeft ook betrekking op het deel van de Luysenberghstraat aan de rechterzijde van het projectgebied, dat gebruikt wordt voor de ontsluiting van de kribbe en het opleidingscentrum van de nieuwe LIDL vestiging.

De omgevingsvergunning voor de wegenis werd een eerste keer aangeplakt op 27 september 2018. Omdat bij een controle ter plaatse is gebleken dat een aantal bekendmakingen werden verwijderd, werd de vergunning op 22 oktober 2018 opnieuw aangeplakt. De beroepstermijn bij uw Raad verstreek derhalve op 6 december 2018.

Via de griffie heeft LIDL- Belgium vernomen dat de verzoekende partij tegen die omgevingsvergunning van de wegenis geen annulatieberoep heeft ingesteld bij uw Raad.

In de mate dat de wege intussen opnieuw werd vergund, en de verzoekende partij die vergunning niet heeft bestreden, heeft zij de gevolgen van die hervergunning daarmee impliciet aanvaard. Gelet op die hervergunning, zou een vernietiging op grond van dit middel haar ook niet meer tot enig voordeel kunnen strekken. Bijgevolg ontbeert zij een belang bij haar eerste middel.

4.

Het tweede middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, ontleent de verzoekende partij aan de stelling dat de verwerende partij op grond van de MER-screeningsnota niet vermocht te besluiten dat er geen aanzienlijke gevolgen te verwachten zijn, en dat er een project-MER moest worden opgemaakt. De verzoekende partij baseert zich daarvoor in essentie op (het verschil met) de behaalde meetresultaten in de MER-ontheffingsnota voor het aanpalende RIJP "Spreeuwenhoek" en de project-MER-screening voor de gefaseerde vergunning uit resp. 2010 en 2015.

Voor het eerst in haar toelichtende nota, voegt de verzoekende partij daaraan toe de verwerende partij de aanvraag niet afdoende heeft getoetst aan de criteria van bijlage II van het DABM. Zij verwijst daarvoor naar rechtspraak van uw Raad, die zij niet betrokken heeft in het verzoekschrift (randnrs. 140-443 van de toelichtende nota).

4.1.

In hoofddorde dient te worden opgemerkt dat een dergelijke bijsturing van het middel in de toelichtende nota niet is toegelaten.

Het is niet omdat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift in het algemeen beroepen heeft op een schending van de (formele) motiveringsplicht en "het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 en de daarbij horende bijlage III", dat daarmee een zelfstandig middel werd uitgewerkt dat ontleend is aan een gebrekkige toetsing door de verwerende partij aan de criteria die het afwegingskader vormen bij het nemen van een MER-screeningsbeslissing. Nergens wordt in het verzoekschrift een dergelijke kritiek geformuleerd, en dergelijke kritiek is er ook niet impliciet in vevat. Het verzoekschrift verwijst niets eens naar art. 2, 57 van het project-MER-besluit, noch naar bijlage II bij het DABM waarin die criteria zijn vevat. Evenmin geeft de verzoekende partij in haar verzoekschrift enige concrete duiding welke criteria niet, of welke onvoldoende, tot uiting zijn gekomen in de bestreden beslissing.

Deze nieuwe kritiek in de toelichtende nota vormt derhalve een ontoelaatbare uitbreiding van het initiële middel, en is bijgevolg manifest onontvankelijk.

4.2.

Ondergeschikt is dit nieuwe middel onderdeel in elk geval ongegrond.

Uit de overwegingen van de bestreden beslissing, waaronder de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, blijkt voldoende duidelijk waarom de verwerende partij besluit dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, onder meer inzake mobiliteit. Zij geeft daarbij ook een concrete verantwoording voor het verschil van de meetresultaten.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in de administratieve vergunningsprocedure geen kritiek heeft geuit op de inhoud van de project-MERscreeningsnota die bij het aanvraagdossier werd gevoegd. Ook in haar verzoekschrift of in de toelichtende nota toont de verzoekende partij niet aan dat er elementen voorhanden

zijn die de verwerende partij tot een ruimere motivering dwingen. De verzoekende partij stelt slechts op zeer algemene wijze dat de verwerende partij geen afdoende MERscreeningsparagraaf zou bevatten waarbij toepassing wordt gemaakt van de criteria uit bijlage II DABM. Op geen enkele manier maakt zij echter aannemelijk dat, rekening houdend met de concrete omstandigheden van het dossier en de overwegingen in de bestreden beslissing, de verwerende partij niet redelijkerwijze tot haar besluit is kunnen komen dat geen aanzienlijke milieueffecten van het aangevraagde project te verwachten zijn.

4.3

Uiterst ondergeschikt stelt de tussenkomende partij vast dat dit middel(onderdeel) - indien het per impossibile ontvankelijk en gegrond zou worden bevonden - betrekking heeft op een herstelbare onregelmatigheid.

Op grond van artikel 34, §1 DBRC-decreet kan uw Raad, wanneer hij vaststelt dat het de bestreden beslissing om reden van een onwettigheid moet vernietigen, de verwerende partij de mogelijkheid bieden om met een herstelbeslissing de onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen.

Een onwettigheid in de zin van artikel 34, §1 DBRC-decreet bestaat uit een strijdigheid met een geschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel dat kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, maar dat zou kunnen worden hersteld.

In de parlementaire toelichting worden de volgende voorbeelden aangehaalde van enkele materiële en formele gebreken die in aanmerking komen voor een herstel met toepassing van de bestuurlijke lus :

“ - het herstel van een formeel motiveringsgebrek. Bijvoorbeeld de motieven van de bestreden beslissing zijn wel (materieel) aanwezig in het administratief dossier, maar werden niet (afdoende) veruitwendigd in de formele motivering van de bestreden beslissing;

- Het herstel van een formeel zorgvuldigheidsgebrek, dat voortvloeit uit de niet naleving van bepaalde vorm- en procedurevoorschriften die gericht zijn op een zorgvuldige voorbereiding van de besluitvorming, zoals een advies-, hoor- of consultatieplicht van bepaalde personen en instanties;*
- hierbij moet worden opgemerkt dat ingeval aan de overheid, via de bestuurlijke lus, de mogelijkheid wordt geboden bijkomende onderzoekshandelingen te stellen (bijvoorbeeld het inwinnen van een nieuw advies), in vee/ gevallen ook de formele motivering van de bestreden beslissing zal moeten worden aangepast (bijvoorbeeld in functie van dit nieuw advies) of minstens de gelegenheid daartoe zal moeten worden geboden. Anders bestaat het risico dat het betrokken vorm- of procedurevoorschrift het karakter krijgt van een zinloze formaliteit;*
- een nadere precisering van een onvoldoende uitgewerkte vergunningsvoorwaarde; - het herstel van een ontbrekende of onleesbare handtekening. ”*

Het komt aan de Raad toe om vrij te oordelen of in het kader van een concrete procedure de toepassing van de bestuurlijke lus bijdraagt tot een efficiënte en finale geschillenbeslechting binnen een redelijke termijn, en dit nadat alle partijen de mogelijkheid hebben gehad hun standpunt over het gebruik ervan kenbaar te maken.

Eerder aanvaarde uw Raad het herstel van de volgende onregelmatigheden met toepassing van de bestuurlijke lus:

- Aanvulling met een formele en afdoende motivering met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met gewestplanbestemming tot woongebied met cultureel- historische en/of esthetische waarde en met betrekking tot de schadelijke effecten op de waterhuishouding die al dan niet kunnen ontstaan door de werken waarvoor de vergunning wordt verleend .

- Een nadere precisering van een onvoldoende uitgewerkte vergunningsvoorwaarde met betrekking tot de inrichting van tijdelijke uitwijkstroken betrekking en verplaatsing van teelaarde.

- Aanvulling met een ontbrekende machtiging tot afwijking van een verbod tot het uitvoeren van werken in de nabijheid van een autosnelweg.

Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat de motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn uitgewerkt in het licht van de criteria die vervat zijn in bijlage II bij het DAMB, betreft dit bij uitstek een motiveringsgebrek dat met toepassing van de bestuurlijke lus kan worden hersteld.

De motieven van de bestreden beslissing bevinden zich ook allemaal in het administratief dossier. Aan de aanvraag is een uitgebreide MER-screeningsnota en een MOBER gevoegd, waarin de mogelijke impact van de geplande ontwikkeling op de luchtkwaliteit (met inbegrip van de fijnstof concentratie) en mobiliteit uitgebreid en op wetenschappelijk verantwoorde wijze wordt onderzocht, en die besluiten dat er geen aanzienlijke effecten te verwachten zijn. Zoals gezegd, wordt die (uitgebreide) inhoudelijke beoordeling van de studies inhoudelijk niet bekritiseerd, laat staan weerlegd.

B) Wat betreft de tussenkomst van de heer Peter BOOGAERTS:

5.

Uit raadpleging van het dossier ter griffie blijkt dat de heer Peter BOOGAERTS door uw Raad werd toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Dit verzoek is manifest onontvankelijk.

5.1.

Vooreerst dient een belanghebbende partij die in een procedure voor uw Raad wenst tussen te komen krachtens artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° j. 4.8.21 VCRO (van toepassing op deze aanvraag) redelijkerwijs aannemelijk te maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van (persoonlijke) hinder en nadelen ten gevolge van een bestreden beslissing, die onderscheiden moet zijn van het belang dat elke burger heeft bij het handhaven van de wettigheid.

Ter zake dient vastgesteld dat de heer BOOGAERTS dergelijk belang niet omschrijft in zijn verzoekschrift. In de mate dat hij zijn belang zou willen ontlenen aan de bewering dat het administratief beroep dat hij heeft ingesteld tegen de beslissing van het college, als "mandataris", onterecht onontvankelijk werd verklaard, en hij over een rechtsgeldig mandaat zou hebben beschikt om dat beroep in te stellen, is dat geen relevante overweging: de heer BOOGAERTS heeft zelf geen beroep ingediend bij uw Raad tegen de beslissing van de deputatie waarin zijn administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan persoonlijk belang. Daarmee heeft hij inherent verzaakt aan zijn recht om dit geschilpunt aan uw Raad voor te leggen.

Het "mandaat" dat hij toevoegt aan zijn verzoek (bijlage 1) dateert overigens van 11 december 2017 — en dus van na het indienen van het administratief beroep. Dit stuk

bevestigt dus dat dergelijk mandaat niet bestond op het moment dat het voor derden werd ingediend, en het administratief beroep niet kan worden geacht te zijn ingediend namens de verzoekende partij.

Voor de goede orde dient opgemerkt dat de heer BOOGAERTS woonachtig is in de Koning Astridlaan 72 te Bonheiden, op ca. 4 kilometer van de bouwplaats. Alleen al gelet op de grote afstand van zijn woning tot de bouwplaats, valt niet in te zien hoe hij op deze punten enig persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreeks nadeel zou kunnen ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. Hij maakt het tegendeel ook niet aannemelijk in zijn verzoek tot tussenkomst.

5.2

Ten tweede mag de tussenkomst van de heer BOOGAERTS de inzet van de rechtsstrijd niet wijzigen. De heer BOOGAERTS neemt deel aan het geding om zich aan de zijde van de verzoekende partij te scharen. De heer BOOGAERTS, die van het instellen van een afzonderlijk beroep tot vernietiging afgezien heeft, kan echter geen nieuwe middelen aanvoeren om de vernietiging van de bestreden beslissing te verkrijgen. Los van de vraag of hij als tussenkomende partij reeds in zijn verzoek tot tussenkomst op ontvankelijke wijze zijn standpunt over de bestreden beslissing kan voorleggen aan uw Raad, blijven de verschillende bedenkingen en opmerkingen die deze partij formuleert in haar verzoek tot tussenkomst elk geval niet binnen de krijtlijnen van het gerechtelijk debat, zoals die door het inleidend verzoekschrift getrokken zijn.

5.3

Uit de stukken van het dossier dat ter griffie ter inzage ligt, blijkt de heer BOOGAERTS op maandag 8 oktober 2018 een schriftelijke nota aan uw Raad te hebben verstuurd. In de mate dat de beschikking tot tussenkomst hem betekend werd op 5 september 2018, is die nota laattijdig en behoeft zij geen antwoord. In elk geval, kan de uiteenzetting in die nota kennelijk niet worden beschouwd als een loutere "ondersteuning" van de middelen van de verzoekende partij, zodat er hoe dan ook geen rekening mee kan worden gehouden bij de beoordeling van dit geschil.

C) Wat betreft het administratief dossier van de verwerende partij:

6.

Na raadpleging van het administratief dossier dat ter griffie werd neergelegd door de verwerende partij, stelt LIDL Belgium vast dat daarin enkele essentiële stukken ontbreken.

De inventaris maakt melding van een stuk 5 "Documenten m.b.t. aanplakking", waaronder een stuk 5b. "Attest van aanplakking d.d. 28 september 2017" en stuk 5c "Mailverkeer".

Het enige attest van aanplakking dat aan het dossier wordt gevoegd, betreft het attest van 28 september 2017 dat weliswaar vermeldt dat de vergunning is aangeplakt, maar dat geen melding maakt van de startdatum van de aanplakking. Zoals LIDL Belgium heeft toegelicht in haar schriftelijke uiteenzetting (randnr. 41) kan dat attest kennelijk niet als een attest in de zin van artikel 4.7.19, 52 VCRO worden beschouwd.

Aan het administratief dossier werd echter een tweede attest toegevoegd van 28 september 2017, dat wél correct de startdatum van de aanplakking vermeldt, nl. op 13 september 2017.

Dat attest werd toegevoegd als bijlage 1 aan de nota die LIDL Belgium op 21 november 2017 aan de deputatie heeft verstuurd, en bevindt zich dus in haar administratief dossier (bijlage 1 bij stuk nr. 4 van haar bundel). Het stuk bevindt zich ook in de stukkenbundel die het college in deze procedure heeft neergelegd (stuk nr. 7).

Aan het administratief dossier dat door de verwerende partij werd neergelegd ontbreekt ook de correspondentie die door de deputatie werd gevoerd met de heer BOOGAERTS, en waarin ten aanzien van laatstgenoemde de aanplakking op 13 september 2018 bevestigd werd. Die e-mail van 28 september 2018 werd toegevoegd als "bijlage g" bij het beroepschrift van de heer BOOGAERTS in de administratieve procedure.

...

2.2.

Uit de artikelen 4 en 75 Procedurebesluit volgt dat een tussenkomende partij, in het kader van een tegensprekelijke (schriftelijke) procedure en met respect voor de rechten van verdediging van de andere partijen, in beginsel haar standpunt(en) dient op te nemen in haar schriftelijke uiteenzetting.

Het voorgaande verhindert niet dat aan een tussenkomende partij de mogelijkheid kan worden geboden om een bijkomende (schriftelijke) repliek te formuleren wanneer nieuwe feiten, gegevens, stukken en/of middelen, die van belang zijn voor de beslechting van de betwisting en die de tussenkomende partij niet kende of kon kennen op het ogenblik dat zij haar schriftelijke uiteenzetting indiende, hiertoe nopen.

Deze nuance op de gelding en de gestrengheid van de artikelen 4 en 75 Procedurebesluit vergt evenwel de nodige omzichtigheid en terughoudendheid. Het kan immers allermindst de bedoeling zijn dat een (tussenkomende) partij zich, desgevallend op oneigenlijk wijze, de mogelijkheid verschafft om bijkomende nota's of schriftelijke uiteenzettingen in te dienen, terwijl dit in de procedure niet is voorzien. Hier anders over oordelen zou de wapengelijkheid tussen partijen en het normale verloop van de procedure al te zeer verstoren.

De Raad merkt tot slot op dat partijen steeds ter zitting mondeling kunnen reageren een overweging van een andere procespartij zodat het tegensprekelijk karakter van het debat finaal wordt gegarandeerd.

2.2.1.

De eerste tussenkomende partij reageert vooreerst op de repliek in de toelichtende nota van de verzoekende partij op de excepties die de eerste tussenkomende partij opwerpt met betrekking tot de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering.

De Raad is van oordeel dat dit onderdeel van de brief / aanvullende nota van 11 april 2019 uit de debatten moeten worden geweerd. De omstandigheid dat de eerste tussenkomende partij in haar uiteenzetting onder meer verwijst naar een recent arrest van de Raad (van 12 maart 2019 met nummer RvVB-A-1819-0698) doet hieraan geen afbreuk.

De procedure voor de Raad laat een tussenkomende partij in principe immers niet toe schriftelijk te antwoorden op het verweer van de verzoekende partij, in haar wederantwoordnota of haar toelichtende nota, op door die tussenkomende partij opgeworpen excepties. De eerste tussenkomende partij heeft bovendien op de zitting de mogelijkheid gekregen om ter zake nog eventuele opmerkingen te formuleren en heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt zodat de tegensprekelijkheid van het debat in elk geval gegarandeerd werd.

2.2.2.

Met betrekking tot het eerste door de verzoekende partij opgeworpen middel deelt de eerste tussenkomende partij in haar brief / aanvullende nota van 11 april 2019 mee dat op 18 september 2018 een omgevingsvergunning werd verleend voor de aanleg van wegenis en riolering voor de woonwijk Spreeuwenhoek. De vergunning van 18 september 2018 heeft deels betrekking op de in het eerste middel aangehaalde Luysenberchstraat. Deze vergunning werd niet aangevochten door de verzoekende partij zodat, nog volgens de eerste tussenkomende partij, de verzoekende partij geen belang (meer) heeft bij haar eerste middel.

Uit de uiteenzetting van de eerste tussenkomende partij in haar aanvullende nota / brief van 11 april 2019 blijkt minstens onrechtstreeks dat zij kennelijk reeds op het ogenblik van het indienen van haar schriftelijke uiteenzetting kennis had van het bestaan van de vergunning van 18 september 2018. De eerste tussenkomende partij geeft evenwel geen verklaring waarom zij dit gegeven niet heeft vermeld in haar schriftelijke uiteenzetting dan wel in haar brief van 11 december 2018, minstens waarom zij uiteindelijk wacht tot 11 april 2019 om een en ander in de vorm van een (bijkomende) exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partij bij haar eerste middel te signaleren.

Dit onderdeel van de aanvullende nota / brief van 11 april 2019 van de eerste tussenkomende partij dient naar het oordeel van de Raad dan ook uit de debatten geweerd te worden. Het feit dat de verzoekende partij, zoals de eerste tussenkomende partij ter zitting opmerkte, tussen de brief van 11 april 2019 en de zitting van 4 juni 2019 nog voldoende tijd zou hebben gehad om op vermelde exceptie desgewenst schriftelijk te repliceren, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.2.3.

De eerste tussenkomende partij werpt in haar aanvullende nota/ brief van 11 april 2019 verder op dat de verzoekende partij in haar toelichtende nota een nieuw middel heeft ontwikkeld, minstens dat zij haar tweede middel zou hebben uitgebreid door te stellen dat de verwerende partij de aanvraag niet afdoende heeft getoetst aan de criteria van bijlage II van het DABM.

De eerste tussenkomende partij gaat echter uit van een verkeerde lezing van het inleidend verzoekschrift. Concreet kan verwezen worden naar randnummer 51 van het verzoekschrift en de hierin opgenomen uiteenzetting. De (bijkomende) exceptie van de eerste tussenkomende partij met betrekking tot het tweede middel van de tussenkomende partij, zoals vervat in haar aanvullende nota / brief van 11 april 2019, dient dan ook uit de debatten te worden geweerd.

2.2.4.

Het Procedurebesluit voorziet niet dat een verzoekschrift tot tussenkomst of de schriftelijke uiteenzetting van een tussenkomende partij ambtshalve door de griffie van de Raad aan de andere tussenkomende partijen wordt meegedeeld.

Om die reden is de Raad van oordeel dat de exceptie van de eerste tussenkomende partij met betrekking tot de ontvankelijkheid, dan wel de draagwijdte van het verzoek tot tussenkomst van de vierde tussenkomende partij tot de debatten kan worden toegelaten.

2.2.5.

In haar aanvullende nota / brief van 11 april 2019 stelt de eerste tussenkomende partij dat het administratief dossier, zoals neergelegd door de verwerende partij, talrijke lacunes vertoont en dat een aantal essentiële stukken zouden ontbreken.

De Raad stelt vast dat de eerste tussenkomende partij op 28 juni 2018 door de griffie van de Raad, al dan niet met het oog op een eventuele tussenkomst in de procedure, formeel in kennis is gesteld van het voorliggende beroep en dat zij het dossier kon inkijken op de griffie van de Raad. De eerste tussenkomende partij, die met een beschikking van 3 september 2018 daadwerkelijk tot de debatten werd toegelaten, beschikte aldus in redelijkheid over een meer dan nuttige en voldoende termijn om het dossier in te kijken en haar verweer, desgevallend met betrekking tot de samenstelling van het administratief dossier dat door de verwerende partij werd neergelegd, in de vorm van de door het Procedurebesluit voorziene schriftelijke uiteenzetting te organiseren.

Uit nazicht blijkt dat de eerste tussenkomende partij het dossier op de griffie van de Raad heeft ingekeken op 6 juni 2018 (dit wil zeggen nog voor zij als potentiële belanghebbende formeel door de griffie van de Raad in kennis werd gesteld van het voorliggende beroep), op 22 november 2018 (dit wil zeggen na het indienen van haar schriftelijke uiteenzetting van 28 september 2018) en vervolgens op 5 april 2019.

In zoverre de eerste tussenkomende partij in haar schriftelijke uiteenzetting, en vervolgens in haar aanvullende nota, kennelijk zonder meer een exceptie opwerpt waarin zij stelt dat het administratief beroep van de verzoekende partij laattijdig zou zijn geweest, en vervolgens bijna vijf maanden wacht om, als reactie op het verweer ter zake van de verzoekende partij, aan de Raad mee te delen dat de stukken die haar exceptie zouden staven ontbreken in het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier, ontbreekt het de eerste tussenkomende partij aan de vereiste diligentie.

De eerste tussenkomende partij maakt bovendien op geen enkele manier aannemelijk waarom zij het zogenaamd ontbreken van essentiële stukken niet reeds in haar schriftelijke uiteenzetting heeft gesignaleerd. Zij had het dossier nochtans vooraf reeds ingekeken. Ook na haar inzage van het dossier op 22 november 2018 bleef de eerste tussenkomende partij stilzwijgend op dit punt. Pas na de inzage op 5 april 2019 bleek zij tot de vaststelling te zijn gekomen dat er stukken in het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier zouden ontbreken.

Voorgaande vaststellingen nopen de Raad ertoe om ook dit onderdeel van de aanvullende nota/brief van 11 april 2019 van de eerste tussenkomende partij uit de debatten te weren. De eerste tussenkomende partij heeft bovendien op de zitting van 4 juni 2019 de mogelijkheid gekregen en te baat genomen haar inzichten aan de Raad kenbaar te maken zodat de tegensprekelijkheid van het debat gegarandeerd werd

3.

De Raad verwijst voor de beoordeling van de exceptie(s) op zich naar deel VI van huidig arrest.

IV. FEITEN

1.1

Op 23 december 2015 wordt aan de derde tussenkomende partij en RETAIL PROPERTY DEVELOPMENT een stedenbouwkundige vergunning verleend voor technische werken en het bouwen van een handelsruimte, woningen, een ondergrondse parking en het inrichten van een erfgoeddepot.

Dit betreft een gefaseerde stedenbouwkundige vergunning. De eerste fase in opdracht van de derde tussenkomende partij met betrekking tot de renovatie van de meest waardevolle loodsen en de herinrichting binnen deze loodsen met het erfgoeddepot werd in uitvoering gebracht. De overige bestanddelen van de vergunning werden niet uitgevoerd.

1.2

Voor de aanleg van het openbaar domein en de bouw van de woningen werd door de nv WILLEMEN REAL ESTATE een afzonderlijke aanvraag ingediend.

De tweede tussenkomende partij verleent op 24 juli 2015 een verkavelingsvergunning onder voorwaarden. In de administratieve beroepsprocedure verleent de verwerende partij op 17 december 2015 een verkavelingsvergunning onder voorwaarden aan de nv WILLEMEN REAL ESTATE.

Tegen deze vergunning wordt op 17 maart 2016 bij de Raad een vordering tot vernietiging ingesteld (deze zaak is gekend onder het rolnummer 1516/RvVb/0427/A). Met een arrest van 5 december 2017 (nummer RvVb/A/1718/0299) vernietigt de Raad de verkavelingsvergunning.

2.

De eerste tussenkomende partij dient op 14 april 2017 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een handelsruimte en kantoorgebouw met parking”* op de percelen gelegen te Mechelen, Leuvensesteenweg 474.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976 in woongebied. De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Mechelen’, goedgekeurd op 18 juli 2008.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 mei 2017 tot en met 17 juni 2017, wordt een gezamenlijk bezwaarschrift ingediend.

ASTRID-veiligheidscommissie adviseert op 23 mei 2017 voorwaardelijk gunstig.

Hulpverleningszone Rivierenland adviseert op 15 juni 2017 voorwaardelijk gunstig.

AWV Antwerpen adviseert op 19 juni 2017 voorwaardelijk gunstig.

De gemeenteraad van de derde tussenkomende partij beslist op 5 september 2017 over de ‘zaak der wegen’ :

“ ...

Argumentatie

Het project voorziet de uitvoering van wegeniswerken (op het openbaar domein) in functie van de realisatie van een bouwproject op de Alstom-site; gelegen aan de Leuvensesteenweg te Mechelen, Muizen. Aan de gemeenteraad wordt voorgesteld om de zaak van de wegenis goed te keuren.

Besluit:

Artikel 1

De gemeenteraad neemt naar aanleiding van de aanvraag,

- *Ingediend door WILLEMEN REALESTATE,*
- *Voor het realiseren van 48 wooneenheden met boven- en ondergrondse parking en het aanleggen van een nieuwe wegenis,*
- *Op een terrein met als adres Leuvensesteenweg 474 te 2812 Mechelen (Muizen) en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummer 107T (deel),*

Kennis van het feit dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek een bezwaarschrift werd ingediend en ondersteunt het in zitting van 25 augustus 2017 ingenomen standpunt van het college.

Artikel 2

De gemeenteraad neemt kennis van het voorafgaand voorwaardelijk gunstig advies, onder voorbehoud van het verkrijgen van de goedkeuring van de gemeenteraad over de wegenis, van het college van burgemeester en schepenen van 25 augustus 2017.

Artikel 3

De gemeenteraad besluit de zaak van de wegenis in deze aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning goed te keuren in toepassing van art. 4.2.25 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en latere wijzigingen en onder de voorwaarden en lasten zoals weerhouden door het college van burgemeester en schepenen in de vergadering van 25 augustus 2017.

...

De tweede tussenkomende partij verleent op 25 augustus 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. De tweede tussenkomende partij beslist:

“ ...

B. Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regels rond ontbossen:

+ Gewestplan :

- De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming volgens het gewestplan (woongebied).
Woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.*
- De bestemming van de nieuw gevraagde bebouwing (handel, kantoor, diensten) is verenigbaar met de planologische bestemming.*

+ Ruimtelijke uitvoeringsplannen / bijzondere plannen van aanleg / goedgekeurde verkavelingen :

- Het perceel is niet gelegen binnen een verkaveling of een bijzonder plan van aanleg.*
- De site valt binnen de contouren van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Mechelen' (definitief vast gesteld op 18 juli 2008). Er worden in het GRUP geen specifieke bepalingen opgelegd voor dit projectgebied (geen deelzone). De geplande werken zijn verenigbaar met het GRUP.*

...

C. Bespreking bezwaarpunten openbaar onderzoek :

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

➤ Bespreking bezwaarpunten inzake mobiliteit:

In het bezwaar wordt verwezen naar projecten die zich voordoen in de omgeving van de aanvraag. De mobiliteitseffecten van de ontwikkelingen binnen het RUP 'Spreeuwenhoek' werden binnen de procedure van dit RUP onderzocht. De mobiliteitseffecten van de ontwikkelingen voor de wijk Arsenaal zullen deel uitmaken van dit dossier.

De verkeersdrukte in de omgeving en mobiliteitsproblematiek in het algemeen, kunnen moeilijk op het huidige project worden afgeschoven.

Bij de beoordeling van deze aanvraag worden de ontwikkelingen die zich in de omgeving voordoen evenwel mee in rekening genomen.

De verkeersintensiteiten zullen uiteraard toenemen op de Leuvensesteenweg, maar kunnen worden afgewikkeld. De keuze om verschillende toegangen te maken tot de Alstomsite moet ervoor zorgen dat de verkeersdruk wordt gespreid. Het gevraagde project is gelegen op wandel- en fietsafstand van het dorpscentrum van Muizen en van bushaltes, alsook op fietsafstand van het centrum en het station van Mechelen. Ook de wijken Spreeuwenhoek, Arsenaal en de Albertuswijk zijn gelegen op fietsafstand van het station van Mechelen. De aanwezigheid van de Leuvense vaart als fiets-as is zeker een troef. Ook de doorwaadbaarheid van de wijk Spreeuwenhoek en de site Alstom maakt dat het fietsen en het te voet gaan een mooi alternatief worden. Om deze redenen kan redelijkerwijze worden aangenomen dat door de realisatie van dit project geen significante bijkomende hinder zal worden gecreëerd qua verzadiging van de rijweg.

De vrees van bezwaarindieners voor verkeerstoename in de buurt kan bovendien worden gerelativeerd op basis van onderzoek met betrekking tot verplaatsingsgedrag. Het betreft hier bestemmingsverkeer en relatief beperkt in aantal. De verkeersintensiteiten zullen uiteraard toenemen, maar kunnen worden afgewikkeld.

In het kader van deze aanvraag werd een mobiliteitstoets opgemaakt. De conclusie van de mobiliteitstoets is eveneens dat er geen aanzienlijke effecten worden verwacht inzake ontsluiting en verkeersafwikkeling.

De aanvraag is voor advies werd voorgelegd aan het departement Mobiliteit en Openbare werken, het Agentschap Wegen en Verkeer, de Politie en de brandweer.

De adviezen van het Agentschap Wegen en Verkeer en de Verkeerspolitie geven een aantal aandachtspunten voor wat betreft de verkeersveiligheid. Deze punten zullen worden meegenomen bij de verdere beoordeling over het dossier (zie rubriek 'Argumentatie', punt 'Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening').

Conclusie: Het bezwaar wordt niet weerhouden.

➤ Bespreking bezwaarpunten over de waterhuishouding:

...

➤ Bespreking bezwaarpunten over de luchtkwaliteit:

Het aanvraagdossier bevat een Mer-screenings-rapport. Het rapport concludeert dat er geen aanzienlijke effecten worden verwacht voor wat betreft de luchtkwaliteit, lift meetresultaten van de Vlaamse Milieumaatschappij van 2015 blijkt dat Vlaanderen de Europese doelstellingen voor heel wat stoffen haalt en voldoet aan de grenswaarden voor fijn stof, Voor een beperkt aantal stoffen halen we de grens- of streefwaarden nog niet.

De impact door het verkeer op onze luchtkwaliteit blijft significant. 36% van de totale uitstoot van stikstofoxiden, 34% van de totale roet-uitstoot en 12% van de totale fijnstof-uitstoot wordt veroorzaakt door het wegverkeer. De problematiek inzake fijn stof in het algemeen, kan moeilijk op het huidige project alleen worden afgeschoven.

De maatregelen die steden nemen om de impact van het verkeer te beperken, zoals de invoering van een lage-emissiezone, moeten bijdragen tot een betere luchtkwaliteit. Ook het Mechels stadsbestuur heeft principieel beslist om ten laatste tegen de zomer van 2018 een lage emissiezone (LEZ) in te voeren. Op die manier wil het bestuur werk maken van een betere luchtkwaliteit en een gezondere leefomgeving. Mechelen zal de criteria van de stad Antwerpen overnemen. Deze lage emissiezone zal zeker in de binnenstad worden ingevoerd, maar het schepencollege bekijkt of ook andere delen van het grondgebied of zelfs het gehete grondgebied van Mechelen kan geïncorporeerd worden in deze zone. Hoe minder fijn stof, hoe beter voor de gezondheid. Hierbij zal ook aandacht gaan naar alternatieve vervoerswijzen zoals autodelen of fietsen. De meest duurzame verplaatsingen gebeuren uiteraard met de fiets, te voet of met het openbaar vervoer.

Ook binnen onderhavig project wordt voorzien in een aantal flankerende, milderende maatregelen. Er wordt voorzien in vlot bereikbare en in voldoende fietsstalplaatsen (met een overcapaciteit volgens berekening volgens de norm). De Alstom-site is vlot bereikbaar met het openbaar vervoer en is gelegen op fietsafstand van het station van Mechelen en Muizen. De aanwezigheid van de Leuvense vaart als fiets-as is eveneens een troef. Deze maatregelen kunnen het autogebruik reduceren,

Conclusie: Het bezwaar wordt niet weerhouden.

- *Bespreking bezwaarpunten inzake het inrichten van een handelsactiviteit op de site : In de fase van het voortraject (periode 2014 - 2015) werd aanvankelijk een reconversievoorstel gedaan (op vraag van ontwikkelaars) om van het geheel van de site een Retailpark te maken (invulling met meerdere handelszaken grootteorde 6000m² handelsoppervlakte). Dit voorstel is door de stad niet weerhouden omdat het meer verkeer zou genereren en het winkelapparaat in het centrum van de stad schade zou kunnen toebrengen. Het retailgedeelte diende om deze reden dan ook te worden beperkt. De gevraagde handelsruimte volgens de huidige gevraagde plannen voorziet een (voor publiek toegankelijke) winkeloppervlakte van circa 1.200m². Het gaat over een type winkel dat hoofdzakelijk inspeelt op het lokale wijkniveau, waar dagelijkse goederen in de sector voeding en drank kunnen worden aangekocht. Deze functie is complementair aan de nieuwe woonontwikkeling op de site zelf en van Spreeuwenhoek en kan uiteraard een aanbod zijn voor de bestaande omwonenden van de deelgemeente Muizen. Een afzonderlijke studie inzake detailhandel is dan ook niet nodig.*

Conclusie: Het bezwaar wordt niet weerhouden.

D. Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

> Functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik, bouwdichtheid, visueelvormelijke- en hinderaspecten:

De aanvraag betreft een project in functie van handel en diensten aansluitend bij de woonfunctie in de lokale omgeving en verenigbaar met de planologische bestemmingsvoorschriften volgens het gewestplan. Het kantoorgedeelte (opleidingscentrum is relatief beperkt in omvang en zit mee verweven bij het handelsgebeuren). De handelsruimte kan inspelen op de behoeften van de buurt. Ook de functie van een kinderkribbe speelt in en/of is complementair aan de nieuwe woonontwikkeling op de site zelf en van de wijk Spreeuwenhoek.

De aanvraag draagt bij aan (vormt een onderdeel van) de herwaardering van een belangrijke site met Industrieel erfgoed die inzet op verschillende domeinen, zoals:

- het wegwerken van leegstand,
- het herbestemmen van een verwaarloosd gebied,

· het creëren van een nieuw publiek toegankelijk domein.

Er werd reeds vergunning verleend en uitvoering gegeven om de meest waardevolle loodsen, als industrieel erfgoed te bewaren en te herbestemmen als erfgoeddepot van de Stad Mechelen. De overige loodsen alsook het voormalige kantoorgebouw kunnen worden gesloopt In functie van de realisatie van meer voor publiek toegankelijk domein, handel, diensten en woningen.

De gevraagde werken werden reeds vergund (2015/0564) en de huidige aanvraag omvat een relatief beperkt aantal wijzigingen die hoofdzakelijk betrekking hebben op de uitbreiding van het terrein (door aankoop van vijf percelen met woningen die men wenst te slopen) in uitbreiding van het bovengronds parkeergedeelte bij het handelsgebouw.

De voorkeur van de stad is steeds geweest om het parkeren maximaal ondergronds te houden. Het compromis van meer bovengronds parkeren; werd enkel als mogelijk beschouwd binnen strikte voorwaarden (die zijn vast gesteld door de Bouwcommissie op 4 december 2015 met goedkeuring door het college van burgemeester en schepenen op 11 december 2015).

Vooraf de kwaliteit van aanleg van de parking (via het inlassen, omkaderen met veel groen) en het integreren van de handelszaak In het geheel zijn hierbij de belangrijke aandachtspunten geweest. De gevraagde inrichting van de parking kadert binnen een groene omranding. Het aanvraagdossier omvat een beplantingsplan. Bij vergunning wordt als voorwaarde gesteld dat de bomen die gepland worden rond de parking, reeds van bij aanvang voldoende groot dienen te zijn. Er staan enkel afkortingen vermeld op het beplantingsplan. Een beplantingsplan bestaat normaliter uit Latijnse en Nederlandse namen, plantmaten en -dichtheden, De plantmaat van de bomen is minimum 18/20. Bij vergunning dient hiertoe een aangepast beplantingsplan (met voorafgaandelijke goedkeuring door de stedelijke dienst Natuur- en groenontwikkeling) aan de bouwdienst te worden bezorgd, alvorens kan worden gestart met de uitvoering van de werken.

Ook de Inzetbaarheid voor dubbelgebruik van de parking en de invulbaarheid met (sociale) functies betrof een belangrijke voorwaarde die werd vast gesteld door de Bouwcommissie. Dit gegeven en deze intentie diende gestaafd te worden in de beschrijvende nota (met Inbegrip van de eventuele overeenkomsten) van de vergunningsaanvraag. Noch de beschrijvende nota, noch de mobiliteitstoets In het aanvraagdossier geven hierover de nodige bewijzen.

De voorwaarde blijft om de parking zodanig te beheren dat dubbel gebruik voor de buurt/ en ook In functie van het erfgoeddepot (bij evenementen zoals de open monumentendag) mogelijk is. Hiertoe dienen de nodige garanties, voorafgaand aan de start van de werken, te worden bezorgd aan en te worden goedgekeurd door de stedelijke Bouwdienst (met duiding van uren, openstelling In functie van dit dubbel gebruik,...).

De uitwerking van de zijgevel (zijde nieuwe Luysenberchstraat) is opgevat met bebouwing en er worden volwaardige functies (naast en boven de winkel) voorzien, zoals dit ook het geval was tri de vergunning van 2015. Een kinderkribbe wordt hierbij beschouwd als een geschikte (buurt-ondersteunende) functie die aansluit bij het wonen op de site en de directe omgeving. Dit alles vermijdt een gesloten gevel/Mona aan de nieuwe straat en geeft aan het warenhuis een volwaardige gevelrand met een bepaalde graad van levendigheid en sociale controle. Het project Integreert zich binnen het geheel en vormt een volwaardig onderdeel binnen het globale stadsontwikkelingsproject. Het materiaalgebruik van alle onderdelen van de gebouwen en aanleg worden beschouwd als duurzaam, kwalitatief, constructief en esthetisch verantwoord. Hiermee beantwoordt het project eveneens aan, de bepalingen volgens de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

> Mobiliteit:

Een mobiliteitstoets vormt een vereiste (overeenkomstig Hoofdstuk 5 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening). De aanvraag omvat een dergelijke toets.

Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat door de realisatie van dit project, geen significante bijkomende hinder op vlak van mobiliteit zal worden gecreëerd. Dit aspect werd reeds besproken onder punt 1 van de evaluatie van de bezwaren (rubriek 'Argumentatie', punt 'C. Bespreking bezwaarpunten openbaar onderzoek').

De bestaande in- en uitrit van de Alstomsite langsheen de Leuvensesteenweg werd qua positie behouden. Deze toegang zal gebruikt worden voor de bezoekers van de handelsruimte. De leveringen van de winkel zullen tevens langs de ontsluiting aan de Leuvensesteenweg gebeuren. Vrachtwagens zullen hun manoeuvres op eigen terrein uitvoeren waardoor er geen hinder ontstaat voor het verkeer op de Leuvensesteenweg. De personeelsleden van de, handelsruimte en de kinderkribbe kunnen langs een gescheiden ingang via de Luysenberchstraat de ondergrondse privéparking inrijden.

De bewoners van de (via een afzonderlijk dossier gevraagde) woonblokken B en C kunnen eveneens langs deze ingang via de Luysenberchstraat de ondergrondse privéparking inrijden.

Ter hoogte van het project bevindt zich een bushalte en de site situeert zich op loopafstand van het treinstation Muizen / fietsafstand van het centraal station van Mechelen. Er wordt een ruim aanbod aan fietsenstallingen gecreëerd wat het fietsgebruik stimuleert.

De personeelsleden kunnen beschikken over een fietsenstalling in de ondergrondse privéparking en gebruik maken van bovengrondse fietsenstallingen verspreid over de site.

De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (hoofdstuk 5) voorziet onderstaande parkeernormen:

- handel: 5,5 parkeerplaatsen per 100 m² bruto vloeroppervlakte,*
- kantoor / diensten: 2 parkeerplaatsen per 100 m² bruto vloeroppervlakte,*
- kinderkribbe: 1 parkeerplaats per 75 m² netto vloeroppervlakte.*

TOTAAL TE VOORZIEN:

- handelsruimten 2,253 m² bruto-vloeroppervlakte -> 124 stuks*
- kantoor / diensten 403 m² bruto-vloeroppervlakte -> 8 stuks*
- kinderkribbe 306 m² netto-vloeroppervlakte -> 4 stuks*

Het parkeren voor de kinderkribbe is van korte duur en concentreert zich vooral op twee tijdstippen per dag, met name 's morgens en 's avonds. Deze parkeerplaatsen kunnen dus tijdens de openingsuren van de handelsruimte ook gebruikt worden voor de klanten van de handelsruimte. Door het dubbel gebruik van de parkeerplaatsen van de kinderkribbe blijft er een totale behoefte van 132 parkeerplaatsen, zoals dit ook voorzien is binnen de aanvraag.

De Politie heeft in haar advies van 30 mei 2017 (referentie dossier 2017/8878 Rato) aandachtspunten en ook het Agentschap Wegen en Verkeer stelt in het advies van 19 juni 2017 (referentie 112/B/BAV/2017/2207) een aantal voorwaarden.

Deze voorwaarden handelen over de zichtbaarheid (in- en uitrijzucht voor vrachtwagens / verkeer) ter hoogte van de Leuvensesteenweg alsook over de zichtbaarheid op het kruispunt van de nieuwe gemeentestraat (Luysenberchstraat) op de Leuvensesteenweg (N26).

De zichtbaarheid wordt overeenkomstig de adviezen gehypothekeerd / belemmerd door:

- de afsluitingen aan de wegkruisingen en wegaansluitingen (die het uitzicht niet mogen benemen boven 0m75 hoogte),*
- de gevraagde uithangborden en publiciteit (totem),*
- de plaatsing van constructies op de hoek (gascabine, hoogspanningscabine),*

De adviezen moeten enerzijds worden gerelativeerd vanuit de huidige toestand waarbij het terrein omrand wordt door een gesloten muur en er zich op de hoek met de Luysenberchstraat woningen tot tegen de rooilijn situeren en het feit dat in 2015 reeds

vergunning werd verleend (voor een vergelijkbaar programma) binnen deze (meer gesloten) context. De vraag tot sloop van de woningen en het plaatsen van een meer open afsluiting op deze vrijgekomen terreinruimte, komen de zichtbaarheid alleszins ten goede. De gas- en hoogspanningscabine betreffen (voor de nutsmaatschappijen) noodzakelijke constructies. De cabines situeren zich volgens de aanvraag op een minimale afstand van circa 2m80 uit de rooilijn met de Leuvensesteenweg. De afstand ten aanzien van de Leuvensesteenweg (en de zichtbaarheid naar de steenweg toe) zou nog geoptimaliseerd kunnen worden door de constructies 2m00 dieper naar achter uit de steenweg te plaatsen en hiervoor het eerste parkeervak aan de Luysenberchstraat mee te benutten (supprimeren). Dit gegeven dient in samenspraak met de nutsmaatschappijen te worden onderzocht. Voor de start van de werken dient een aangepast Inplantingsplan van de cabines aan de Bouwdienst te worden voorgelegd (dat werd goedgekeurd door / samen met het akkoord van Eandis).

De totem en uithangborden worden uit de huidige vergunning gesloten, Omwille van de verkeersveiligheid heeft het Agentschap Wegen & Verkeer heeft de locatie van de totem ongunstig geadviseerd.

De afsluitingen dienen, ter plaatse van de hoek en ter plaatse van de toegang naar de site eveneens te worden herbekeken/verlaagd, in functie van de zichtbaarheid.

> Gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid:

De gezondheids- en veiligheidsaspecten worden hoofdzakelijk geregeld in de adviezen van de brandweer (brandweerzone Rivierenland), Politie, de ASTRID veiligheidscommissie en het Agentschap Toegankelijk Vlaanderen.

De voorwaarden in de adviezen van:

- de brandweer (brandweerzone Rivierenland) van 15 juni 2017 (met referentie P02413-013/01 09,
 - het Agentschap Toegankelijk Vlaanderen van 15 mei 2017 (met referentie B16499/20170001068),
- FOD Binnenlandse Zaken - ASTRID veiligheidscommissie van 23 mei 2017 (met referentie 2017050038, Beslissing nummer 1116),
dienen te worden gerespecteerd bij uitvoering van het project.

De aandachtspunten van de Verkeerspolitie en de wegbeheerder (AWV) werden reeds besproken in het voorgaande punt 'Mobiliteit' van onderhavige rubriek.

> Cultuurhistorische aspecten:

Er worden geen erfgoedwaarden geschonden door de gevraagde werken, De woningen die men wenst te slopen zijn niet opgenomen op de inventaris waardevol erfgoed.

De aanvraag kadert in een ruimer project waarbinnen de valorisatie en bestemming van bestaand industrieel erfgoed verweven zit. De Industriële geschiedenis van de site werd gebruikt als leidraad bij de opmaak van de plannen tot herontwikkeling, Het erfgoeddepot (fase reeds in uitvoering) zal fungeren als een fysieke bewaarplaats voor cultureel en onroerend erfgoed en wil naast deze statische functie ook een belangrijke rol vervullen als publiekswerking.

De nieuwe bouwvolumes, die onderdeel zijn van onderhavige aanvraag voor vergunning, vormen een hedendaagse interpretatie van de volumes van de voormalige Rateaufabrieken. De hellende daken, die zo typisch zijn voor deze fabrieksarchitectuur, zijn ook voor de nieuwe volumes gekozen. Het concept van het eerder vergunde totaalproject (van 2015) blijft, ook met deze stedenbouwkundige aanvraag, behouden.

De gevraagde werken zijn in overeenstemming met de bepalingen van artikel 3 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (Hoofdstuk 2. Cultuurhistorisch erfgoed).

De bekrachtigde archeologienota is aanwezig in het dossier en concludeert dat er geen verder onderzoek nodig is. De in de nota beschreven ingrepen stemmen grotendeels

overeen met de ingrepen zoals die vermeld worden in het bouwdoosier (de plannen in het bouwdoosier tonen een 'traphal' tot niveau -1 van circa 5m00 bij 5m00 en een liftput van circa 2m50 bij 2m50 die niet voorkomen op de plannen die gebruikt zijn voor de archeologienota, maar deze verschillen zijn verwaarloosbaar).

Het naleven van de bekrachtigde archeologienota en van het Onroerend Erfgoeddecreet gelden als voorwaarden bij vergunning.

...

F. Mer-screening:

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage 1 van het Project-m.e.r.-besluit, maar geldt wel als een 'stadsontwikkelingsproject' zoals opgenomen in rubriek 10b van bijlage III (projecten die niet onder bijlage II vallen). Bijgevolg dient de aanvraag door de vergunningverlenende overheid te worden gescreend. Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Het aspect luchtkwaliteit werd reeds besproken onder de evaluatie van de bezwaren (rubriek 'Argumentatie', punt 'C. Bespreking bezwaarpunten openbaar onderzoek').

Er werd een project MER screeningsnota bij het dossier gevoegd waarin wordt nagegaan of er aanzienlijke effecten optreden naar mens en milieu. Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse kan geoordeeld worden dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

- Een stedenbouwkundige vergunning voor de uitvoering van de werken geldt evenwel onder voorbehoud van het verkrijgen van de vereiste milieuvergunning.
- Tevens dienen de voorwaarden van Vlare II, VLAREMA en VLAREBO te worden nageleefd.
- Wanneer de uitgraving meer dan 250m³ bedraagt of wanneer de uitgraving plaats vindt op een verdachte grond is het decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming van toepassing (14 december 2007). Indien de ontgraving op een verdachte grond minder dan 250m³ bedraagt én indien men de uitgegraven bodem min of meer ter plaatse gebruikt, is een uitzonderingsmaatregel voorzien. Voor meer informatie zie OVAM: www.ovam.be

Artikel 5.53.6.1.1.g2 van Vlare II met betrekking tot bronbemalingen noodzakelijk voor de verwezenlijking van bouwkundige werken of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen bepaalt:

"Het grondwater dat onttrokken wordt bij de bronbemalingen bedoeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst moet, in zoverre dit met toepassing van beste beschikbare technieken mogelijk is, zoveel mogelijk terug in de grond worden ingebracht buiten de onttrekkingszone. Hiervoor kan gebruikgemaakt worden van infiltratieputten, infiltratiebekkens of infiltratiegrachten. Indien dit technisch onmogelijk is mag het water geloosd worden in het openbare of private hydrografische net. De infiltratie of de lozing van het opgepompte grondwater mag geen wateroverlast voor derden veroorzaken.

Volumes hoger dan 10m³ per uur mogen niet geloosd worden in openbare rioleringen aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie behoudens de uitdrukkelijke schriftelijke toelating van de exploitant van deze installatie. Voor het verkrijgen van een toelating van Aquafin, dien je het aanvraagformulier op de website van Aquafin in te vullen (www.aquafin.be > Infrastructuur en Milieu > Bemalingen).

De stedelijke dienst Milieu en landbouw formuleert in haar advies van 19 juni 2017 een aantal randvoorwaarden die gerespecteerd moeten worden bij vergunning van de werken.

...

Voorwaarden :

- *De adviezen van:*
 - *FOD Binnenlandse Zaken - ASTRID veiligheidscommissie van 23 mei 2017 (referentie 2017050038, Beslissing nummer 1116),*
 - *Brandweerzone Rivierenland - Hulpverleningszone 2 (Mechelen) van 15 juni 2017 (referentie P02413-013/01 09),*
 - *het Adviesbureau Toegankelijke Omgeving van 15 mei 2017 (816499/20170001068),*
 - *de stedelijke dienst Milieu en Landbouw van 19 juni 2017,**dienen nageleefd te worden.*

- *Overeenkomstig het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 19 juni 2017 (referentie 112/B/8AV/2017/2207) dient er voor alle werken op het openbaar domein (bv. aanpassen parkeerstrook) een aparte toelating aangevraagd te worden. Op basis van het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer en de Politie worden de totem en uithangborden uit de huidige vergunning gesloten, hiervoor wordt een vergunning verleend.*

De afsluitingen dienen, ter plaatse van de hoek en ter plaatse van de toegang naar de site eveneens te worden verlaagd (hoogte maximaal 0m75), In functie van de zichtbaarheid.

In samenspraak met Eandis dient te worden onderzocht of de afstand van de gas- en hoogspanningscabine uit de rooilijn met de Leuvensesteenweg kan worden geoptimaliseerd door de constructies 2m00 dieper neer echter uit de steenweg te plaatsen en hiervoor het naastliggende parkeervak (aan de zijde van de Luysenberchstraat) mee te benutten (supprimeren).

Voor de start van de werken dient een aangepast inplantingsplan van de cabines aan de Bouwdienst te worden voorgelegd (dat werd goedgekeurd door / samen met het akkoord van Eandis).

- *Voorafgaand aan de start van de werken dienen de nodige garanties die aantonen dat de parking zodanig zal worden beheerd dat dubbel gebruik voor de buurt/ en ook in functie van het erfgoeddepot mogelijk is, te worden bezorgd aan en te worden goedgekeurd door de stedelijke Bouwdienst (conform het verslag van de Bouwcommissie van 4 december 2015).*
- *De bomen die gepland worden rond de parking dienen reeds van bij aanvang voldoende groot te zijn.*
- *Er dient een aangepast bepientingsplan te worden bezorgd (met voorafgeandelijke goedkeuring door de stedelijke dienst Natuur- en groenontwikkeling) aan de bouwdienst, alvorens kan worden gestart met de uitvoering van de werken.*
- *De bekrachtigde archeologienota en het Onroerend Erfgoeddecreet dienen te worden nageleefd bij uitvoering van de werken.*
- *Voor het uitbaten van de kribbe is naast de stedenbouwkundige vergunning eveneens een vergunning noodzakelijk volgens de sectorwetgeving rond kinderopvang (via Kind en Gezin).*
- *Het ontwerp van het rioleringsplan dient te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de "Gemeentelijke stedenbouwkundige verordening geïntegreerd rioleringsbeleid" goedgekeurd in de gemeenteraad van 28 januari 2004; BEHALVE de bepalingen inzake hemelwater (art.10-11-12-13-14) die vervangen worden door de nieuwe 'gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater-besluit Vlaamse Regering 05 juli 2013".*

Art. 3 en 4 van de gemeentelijke verordening zijn verouderd en ondertussen aangepast met voorschriften van het zoneringssplan. Het zoneringssplan voor Mechelen is goedgekeurd bij ministerieel besluit van 7 juli 2007. Hierin zijn de benamingen 'zoneringazone A-B-C en niet gerioleerd gebied' aangepast als 'centraal gebied / collectief geoptimaliseerd gebied / collectief te optimaliseren gebied / individueel te optimaliseren buitengebied'.

Omtrent de aanleg/ wijziging van het rioleringsstelsel zullen de voorwaarden vermeld in de 'Waterwegwijzer bouwen en verbouwen' - schema's afvoer afvalwater en hemelwater voor 'centraal gebied' - in acht worden genomen.

- Het stedelijk reglement voor de keuring van privéwaterafvoer dient te worden nageleefd.
- Alle afbraakmaterialen dienen te worden afgevoerd naar de daartoe bestemde stortplaatsen of recuperatie-eenheden.

De stedenbouwkundige vergunning voor de uitvoering van de werken geldt onder voorbehoud van het verkrijgen van de vereiste milieuvergunning. Tevens dienen de voorwaarden van Vlare II Vlare II, VLAREMA en VLAREBO te worden nageleefd. Het advies van de stedelijke dienst Milieu en Landbouw geeft hierover uitvoerigere richtlijnen (advies van 7 juni 2016 met referentie AE/16/0668/ae).

Wanneer de uitgraving meer dan 250m³ bedraagt of wanneer de uitgraving plaats vindt op een verdachte grond is het decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming van toepassing (14 december 2007). Indien de ontgraving op een verdachte grond minder dan 250m³ bedraagt én indien men de uitgegraven bodem min of meer ter plaatse gebruikt, is een uitzonderingsmaatregel voorzien. Voor meer informatie zie OVAM: www.ovam.be

Artikel 5.53.6.1.1. §2 van Vlare II met betrekking tot bronbemalingen noodzakelijk voor de verwezenlijking van bouwkundige werken of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen bepaalt:

"Het grondwater dat onttrokken wordt bij de bronbemalingen bedoeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst moet, in zoverre dit met toepassing van beste beschikbare technieken mogelijk is, zoveel mogelijk terug in de grond worden ingebracht buiten de onttrekkingszone. Hiervoor kan gebruikgemaakt worden van infiltratieputten, infiltratiebekkens of infiltratiegrachten. Indien dit technisch onmogelijk is mag het water geloosd worden in het openbare of private hydrografische net. De infiltratie of de lozing van het opgepompte grondwater mag geen wateroverlast voor derden veroorzaken. Volumes hoger dan 10m³ per uur mogen niet geloosd worden in openbare rioleringen aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie behoudens de uitdrukkelijke schriftelijke toelating van de exploitant van deze installatie." Voor het verkrijgen van een toelating van Aquafin, dien je het aanvraagformulier op de website van Aquafin in te vullen (www.aquatin.be > Infrastructuur en Milieu > Bemalingen).

- De wettelijke bepalingen inzake het nemen van zichten en lichten bij de aanpalende eigendommen dienen te worden gerespecteerd.

Aspecten rond eigendom, mede-eigendom, erfdienstbaarheden en gebruik betreffen geen stedenbouwkundige materie, deze zaken worden in het burgerlijk recht beslecht.

Dit gegeven legt in die zin geen beperkingen op aan de aanvraag. Een stedenbouwkundige vergunning is evenwel pas uitvoerbaar wanneer voor deze zaken de nodige administratieve en/of notariële stappen zijn genomen.

Een eventuele vergunning doet - naar uitvoering toe - geen rechten ontstaan op andermans eigendom, noch rechten die strijdig zouden zijn met eventuele erfdienstbaarheden of contractuele verplichtingen

...

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partij en de vierde tussenkomende partij op 25 oktober 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 januari 2018 om het beroep van de vierde tussenkomende partij onontvankelijk te verklaren, om het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 januari 2018 verklaart de verwerende partij op 1 februari 2018 het beroep van de vierde tussenkomende partij onontvankelijk en het beroep van de verzoekende partij ongegrond. De verwerende partij verleent op eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning:

“ ...

9. BEOORDELING

Uit de onderstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening

Toelichting:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen Gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestelijke verordening hemelwater. De aanvraag is in overeenstemming met de gewestelijke verordening toegankelijkheid. De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening. De aanvraag is in overeenstemming met de decretale beoordelingselementen (artikel 4.3.5 en volgende) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De aanvraag doorstaat de watertoets.

...

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het project valt onder bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2014 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit).

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de bijgevoegde project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

De brandweer bracht een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De aanvraag is in overeenstemming met de wetgeving voor de brandveiligheid van gebouwen, op voorwaarde dat het advies strikt wordt nageleefd.

Er is een bekrachtigde archeologienota

Het nabijgelegen RUP en de gebruikte wegenis:

De beroepers merken op dat de wegenis die aanpaalt aan het perceel, en deel vormt van het RUP Spreeuwenberghoek-Venne, in hoger beroep wordt aangevochten. Het RUP omgeeft het perceel van de aanvraag aan 3 zijden.

[afbeelding]

Zoals hierboven te zien is, wordt het project inderdaad aan de linkerkant en rechterkant geflankeerd door 2 wegen die deel uitmaken van het RUP. Het project zelf is niet gelegen in het RUP. Achter het perceel is een verkaveling gepland die wordt ontsloten door deze 2 wegen.

Voor de aanleg van deze 2 wegen werd door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar (GSA) een vergunning verleend aan de stad Mechelen op 22 juli 2015. 'De wegen zijn ondertussen aangelegd:

[foto's]

Bij arrest van 28 november 2017 werd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen de vergunning van 22 juli 2015 voor de aanleg van de wegenis en riolering vernietigd. In dit arrest werd tevens in toepassing van art.159 van de grondwet beslist het RUP buiten toepassing te laten. Hierbij werd het arrest van de Raad van State over het RUP niet afgewacht.

"De verzoekende partij voert in het eerste middel aan dat het RUP Spreeuwenhoek - Venne, dat de rechtsgrond vormt van de bestreden beslissing, onwettig is en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten. Artikel 159 van de Grondwet geldt voor de met rechtspraak belaste organen, niet voor organen van actief bestuur. Waar de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan de wettigheid van het RUP, tenzij het wegens een flagrante, onbetwistbare onwettigheid als onbestaande zou moeten worden beschouwd, niet op eigen gezag mag beoordelen, moet de Raad als rechtscollège wel beoordelen of de exceptie van onwettigheid gegrond is en, in bevestigend geval, het RUP buiten toepassing laten in zoverre het onwettig is.(...)

De conclusie van het voorgaande is dat, met toepassing van artikel 4.2.3, §2, 1 DABM en het project-P-IER-besluit en, overeenkomstig de richtlijnbeoordelingen met rechtstreekse werking, het RUP Spreeuwenhoek-Venne van rechtswege plan-MER-plichtig is en er geen toepassing gemaakt kon worden van de screeningsprocedure.(...)

Uit het voorgaande volgt dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne onwettig is in zoverre niet werd voldaan aan artikel 4.2.3, §2, 1° DABM, zodat de Raad met toepassing van artikel 159 van de 21 Grondwet het RUP Spreeuwenhoek-Venne buiten beschouwing laat in de mate dat dit RUP de juridische grondslag vormt voor de bestreden beslissing. Uit het aanvraagdossier blijkt dat de aangevraagde wegen in functie staat van de ontwikkeling van het RUP Spreeuwenhoek-Venne. De aangevraagde wegeniswerken vallen grotendeels samen met de 'zone voor wegen hoofdontsluiting' van het RUP Spreeuwenhoek-Venne. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat de bestreden beslissing haar overwegende rechtsgrond vindt in het RUP Spreeuwenhoek-Venne en ten gevolge van de toepassing van artikel 159 van de Grondwet niet langer over de vereiste Juridische grondslag beschikt.

Opm.: De raad stelde dat het onderzoek naar de wettigheid van het RUP niet door de vergunningverlenende overheid kan gebeuren, maar dat dit enkel de bevoegdheid is van een rechtscollege.

Effect op de beslissing over dit project:

Het ontwerp is niet gelegen in het RUP, ook niet gedeeltelijk. Het ontwerp maakt wel gebruik van beide toegangswegen die wel zijn aangelegd, maar waarvan de vergunning werd vernietigd door de beslissing van de RvVB.

Op het plan hieronder worden verschillende toegangen tot het terrein aangeduid met rode pijlen :

[afbeelding]

De vraag stelt zich of het project kan vergund worden nu vaststaat dat de wegen niet vergund zijn. Hiervoor dient art.4.3.5 van VCRO geanalyseerd te worden:

Art.4.3.5 VCRO stelt dat:

§ 1. Een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie « wonen », verblijfsrecreatie », « dagrecreatie », « handel », « horeca », « kantoorfunctie », « diensten », « industrie », « ambacht », « gemeenschapsvoorzieningen » of « openbare nutsvoorzieningen », kan slechts worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

2. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen, en onder welke voorwaarden, gelet op de plaatselijke toestand, van deze minimale uitrusting kan worden afgeweken.

Een voldoende uitgeruste weg voldoet voorts aan de uitrustingsvoorwaarden die worden gesteld in stedenbouwkundige voorschriften of vereist worden door de plaatselijke toestand, daaronder begrepen de voorzieningen die in de gemeente voorhanden zijn en het ruimtelijk beleid van de gemeente.

Er dient vastgesteld te worden dat de wegen inderdaad bestaan en dat de decretale beoordelingscriteria geen vergunningencheck opleggen.

liet is bovendien zo dat het gebruik nog de afbraak van de wege nis werd opgelegd door de RvVB. Het is ook niet de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om hierover te oordelen. Het (niet)gebruiken van een bestaande weg kan enkel beslecht worden door een burgerlijke rechter, net als een eventuele afbraak van een niet vergunde wege nis.

Een vergunning verlenen voor het project die gedeeltelijk via een niet vergunde wege nis toegankelijk is, heeft enkel weerslag op de uitvoerbaarheid van een vergunning en onwettelijkheid van de vergunning als gevolg hebben.

Bijkomend heeft de raad niet gesteld dat de wege nis niet geheel of gedeeltelijk kan vergund worden. Zij stelt dat de GSA een nieuwe beslissing dient te nemen binnen de 4 maanden na de dag van betekening. Een termijn waarop de beslissing van deze aanvraag niet kan wachten aangezien dit zou leiden tot een onvermijdbare stilzwijgende weigering van dit dossier.

Ook over het opnieuw opstarten van de procedure voor het RUP (na opmaak van een plan-MER) is nog geen beslissing genomen.

Daarom kan wel een wettelijke vergunning verleend worden. De uitvoering ervan kan wel worden opgeschorst door een burgerlijke rechtbank (of een schorsing door de RvVB), maar dit is buiten de bevoegdheid van de deputatie.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke or relevante elementen.

Omgeving:

Het project is gelegen in de oude industriële site van Alstrom en de vroegere Rateaufabrieken.

Links van het perceel (vanuit de Leuvensesteenweg wordt het project geflankeerd door de nieuw aangelegde Lotelingstraat, aan de rechterzijde van het perceel door een nieuwe ontsluitingsweg. Langs de Leuvensesteenweg is er aan de linkse zijde een gesloten bouwblok met dorpswoningen, met 2 of 3 bouwlagen met plat of zadeldak en met wisselende architectuur gelegen.

Aan de rechterzijde is er een bouwblok gelegen met 5 woningen met 2 bouwlagen en zadeldak.

Het algemene straatbeeld van de Leuvensesteenweg bestaat uit gesloten bebouwing van 2 of 3 bouwlagen met een mix van bouwstijlen en dakvormen. Er zijn weinig handelspanden in deze omgeving.

Het station van Muizen is op ongeveer 250 m van het project gelegen

Toelichting:***De aanvraag is functioneel inpasbaar in de omgeving:***

Het project is gelegen in een woongebied in het centrum van Muizen. Het is een binnengebied met een oud fabrieksterrein en gebouwen dat gelegen is tegen de drukken gewestweg Leuvensesteenweg. De Leuvensesteenweg kenmerkt zich door gesloten bebouwing, met meestal erg smalle woningen met 2 bouwlagen en zadeldak. De recentere gebouwen werden meestal met 3 bouwlagen opgericht. De stad heeft op de site de in de VIOE opgenomen gebouwen gerenoveerd en herbestemd als erfgoeddepot. 1-let project kadert ook in een volledige herinrichting en herbestemming van het achterliggende gebied. Hiervoor werd een RUP opgemaakt.

De aanvraag voorziet in een afbraak van de minder waardevolle industriegebouwen en in het bouwen van enkel woningen en appartementen, een supermarkt, kinderkribbe en een opleidingscentrum. Parkeren gebeurt voor een deel ondergronds en een deel bovengronds.

De aanvraag zorgt voor een aanmerkelijke opwaardering van de omgeving. Het gebruiken van de leegstaande fabrieksterreinen voor woningbouw, winkel, kinderkribbe en opleidingscentrum is dan ook inpasbaar en te verantwoorden in deze omgeving.

Beroeper maakt bezwaar over de invulling van het terrein met een supermarkt, aangezien er op enkele honderden meters (500m) reeds een Proxi Delhaize is gelegen. Dit is echter een kleine supermarkt die het groeiende bewonersaantal in de omgeving niet alleen kan dragen. Bovendien zorgt een supermarkt bij een concentratie van woningen voor aanzienlijk minder verkeerbewegingen bij de volledige realisatie van de site en het omliggende RUP.

Schaal en ruimtegebruik:

Het gebouw wordt opgericht over 2 bouwlagen, met beneden de winkel en boven een kinderkribbe, opleidingscentrum.

De supermarkt zelf heeft ook een kleine bovenverdieping die volledig ingericht is voor bureau en personeelsruimten. Het overgrote deel van de supermarkt is uitgevoerd als vide.

De kinderkribbe beslaat de helft van de verdieping aan de supermarkt, de andere helft wordt ingenomen door het opleidingscentrum van Lidl. Tussen de 2 is een buitenterras enkel toegankelijk via de kribbe.

Het concept van het dak van de supermarkt te gebruiken voor andere bestemmingen getuigt van een nuttig ruimtegebruik en verhoogt het ruimtelijk rendement.

Mobiliteit:

Bij de aanvraag werd een mobiliteitsstudie gevoegd, hieruit blijkt:

De voormalige Alstam-site is goed ontsloten voor langzaam verkeer en openbaar vervoer. In de toekomst zal door het RUP Spreeuwenhoek nog een zachte verbinding worden gemaakt tussen de Alstam-site en het station van Mechelen. De site ligt aan een belangrijke

invalsweg van Mechelen die grote ' verkeersstromen en lange wachtrijlengtes kent ter hoogte van het kruispunt met de Veldstraat.

De site heeft drie ontsluitingen, namelijk de Luysenberchstraat, de huidige toegang tot de Alstam-site en een Lotelingstraat. Het verkeer wordt verspreid over deze toegangen. De klanten van de handelsruimte zullen enkel via de huidige toegang van de Alstam-site rijden. Het RIJP Spreeuwenhoek zal ook gebruik kunnen maken van de Luysenberchstraat en de Lotelingstraat.

*De **verkeersproductie en -attractie** is het grootst voor scenario's 1 en 2 (waarbij het gewenste project van Lidl wordt gerealiseerd). De maatgevende spits is daarbij de avondspits. De site zal in dit geval 189 bijkomende autobewegingen per uur genereren in de avondspits.*

Bij de berekening is uitgegaan van een worstcase. scenario waarbij alle berekende verkeersstromen nieuwe verkeersstromen zijn. Dit verkeer zal geen aanzienlijk effect hebben op de verkeersafwikkeling op de Leuvensesteenweg.

Het verkeer dat de site wil oprijden vanuit de richting Mechelen ondervindt of veroorzaakt uiteraard geen enkele hinder. Het verkeer dat de site wil oprijden vanuit Leuven kent een beperkte wachttijd (minder dan 15 sec). De doorstroming op de Leuvensesteenweg blijft dus gegarandeerd.

Verkeer dat de site wil uitrijden, moet gebruik maken van hiaten in de verkeersstromen op de Leuvensesteenweg. Voor linksafslaande voertuigen kan de wachttijd oplopen tot iets meer dan 20 seconden. Rechtsafslaande voertuigen kunnen vlotter invoegen. Gezien het beperkt aantal uitrijdende wagens, zal nooit een lange wachtrij ontstaan op de verschillende toegangen.

Uit de simulatie voor RUP Spreeuwenhoek is gebleken dat de wachtrij voor het kruispunt Leuvensesteenweg x Veldstraat in het drukste avondspitsuur tot voorbij de toegang naar de Alstam-site kan reiken. Dit is voor de Alstam-site zowel een voor- als een nadeel. De stilstaande rij wagens laat toe vlotter in- en uit te rijden vanuit Leuven en naar Mechelen. Verkeer dat van op de parking richting Leuven wil rijden, zal echter in de file moeten invoegen wanneer deze weer opschuift: Auto's op de parking zullen dus maximaal een roodtijd moeten wachten om de Leuvensesteenweg op te rijden.

*De **parkeerbehoefte** is het grootst in scenario 3, waarbij het gewenste project van Willemen en het vergunde project op eigendom van Lidl worden uitgevoerd. Met een voorziene capaciteit voldoet het scenario net niet aan die norm, maar wel aan de berekende parkeervraag.*

Voor dit scenario is een goed parkeerbeleid gewenst. In scenario's 1 en 2, waarbij het gewenste project van Lidl wordt uitgevoerd, voldoet de parkeercapaciteit wel telkens aan zowel de norm, de parkeervraag als de berekende behoefte.

Deze studie is gebaseerd op correcte cijfers en er kan dan ook bij worden aangesloten.

Het project voorziet in een bovengrondse parking voor de bezoekers van de supermarkt. Deze parking is voldoende groot

Visueelvormelijk:

De nieuwe gebouwen verwijzen naar de in de VIDE opgenomen erfgoeddepot, zowel qua materiaalgebruik, afmetingen als architectuur.

Hinderaspecten, gezondheid

Beroepers stelt dat de gebruikte cijfers over de luchtkwaliteit in de Mer-screening niet correct zijn. In het MER-ontheffingsnota van 2010 was er sprake van een 71 dagen overschrijding van de fijnstofwaarden en de project-Merscreening ten aanzien van de Alstomsite uitging van 21 dagen, in de huidige Mer-screeningsnota wordt uitgegaan van een overschrijding van 3 dagen.

Er werd nu echter op een andere plaats gemeten dan het meetpunt dat gebruikt werd in 2015. Toen werd een meetpunt gekozen dicht bij de stad. In deze screening wordt uitgegaan van de exacte locatie. Er is daarom geen reden om de cijfers in twijfel te trekken. Aan de conclusie van de Mer-screening wordt aangesloten.

Cultuurhistorische:

De in de inventaris opgenomen gebouwen zijn in gebruik als erfgoeddepot van de stad Mechelen. Zij werden vergund in een vorige aanvraag en hebben in se: niets te maken met deze aanvraag

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST – EERSTE, TWEEDE EN DERDE TUSSENKOMENDE PARTIJ

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST – VIERDE TUSSENKOMENDE PARTIJ

Standpunt van de partijen

1.

In de eerder reeds aangehaalde nota van 11 april 2019 werpt de eerste tussenkomende partij een exceptie op betreffende de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de vierde tussenkomende partij:

“ ...

B) Wat betreft de tussenkomst van de heer Peter BOOGAERTS:

5.

Uit raadpleging van het dossier ter griffie blijkt dat de heer Peter BOOGAERTS door uw Raad werd toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Dit verzoek is manifest onontvankelijk.

5.1.

Vooreerst dient een belanghebbende partij die in een procedure voor uw Raad wenst tussen te komen krachtens artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° juncto 4.8.21 VCRO (van toepassing op deze aanvraag) redelijkerwijs aannemelijk te maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van (persoonlijke) hinder en nadelen ten gevolge van een bestreden beslissing, die onderscheiden moet zijn van het belang dat elke burger heeft bij het handhaven van de wettigheid.

Ter zake dient vastgesteld dat de heer BOOGAERTS dergelijk belang niet omschrijft in zijn verzoekschrift. In de mate dat hij zijn belang zou willen ontleenen aan de bewering dat het administratief beroep dat hij heeft ingesteld tegen de beslissing van het college, als

"mandataris", onterecht onontvankelijk werd verklaard, en hij over een rechtsgeldig mandaat zou hebben beschikt om dat beroep in te stellen, is dat geen relevante overweging: de heer BOOGAERTS heeft zelf geen beroep ingediend bij uw Raad tegen de beslissing van de deputatie waarin zijn administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan persoonlijk belang. Daarmee heeft hij inherent verzaakt aan zijn recht om dit geschilpunt aan uw Raad voor te leggen.

Het "mandaat" dat hij toevoegt aan zijn verzoek (bijlage 1) dateert overigens van 11 december 2017 — en dus van na het indienen van het administratief beroep. Dit stuk bevestigt dus dat dergelijk mandaat niet bestond op het moment dat het voor derden werd ingediend, en het administratief beroep niet kan worden geacht te zijn ingediend namens de verzoekende partij.

Voor de goede orde dient opgemerkt dat de heer BOOGAERTS woonachtig is in de Koning Astridlaan 72 te Bonheiden, op ca. 4 kilometer van de bouwplaats. Alleen al gelet op de grote afstand van zijn woning tot de bouwplaats, valt niet in te zien hoe hij op deze punten enig persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreeks nadeel zou kunnen ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. Hij maakt het tegendeel ook niet aannemelijk in zijn verzoek tot tussenkomst.

5.2.

Ten tweede mag de tussenkomst van de heer BOOGAERTS de inzet van de rechtsstrijd niet wijzigen. De heer BOOGAERTS neemt deel aan het geding om zich aan de zijde van de verzoekende partij te scharen. De heer BOOGAERTS, die van het instellen van een afzonderlijk beroep tot vernietiging afgezien heeft, kan echter geen nieuwe middelen aanvoeren om de vernietiging van de bestreden beslissing te verkrijgen. Los van de vraag of hij als tussenkomende partij reeds in zijn verzoek tot tussenkomst op ontvankelijke wijze zijn standpunt over de bestreden beslissing kan voorleggen aan uw Raad, blijven de verschillende bedenkingen en opmerkingen die deze partij formuleert in haar verzoek tot tussenkomst elk geval niet binnen de klijtlijnen van het gerechtelijk debat, zoals die door het inleidend verzoekschrift getrokken zijn.

5.3.

Uit de stukken van het dossier dat ter griffie ter inzage ligt, blijkt de heer BOOGAERTS op maandag 8 oktober 2018 een schriftelijke nota aan uw Raad te hebben verstuurd. In de mate dat de beschikking tot tussenkomst hem betekend werd op 5 september 2018, is die nota laattijdig en behoeft zij geen antwoord. In elk geval, kan de uiteenzetting in die nota kennelijk niet worden beschouwd als een loutere "ondersteuning" van de middelen van de verzoekende partij, zodat er hoe dan ook geen rekening mee kan worden gehouden bij de beoordeling van dit geschil.

...

2.

Op de zitting voert de vierde tussenkomende partij geen verweer.

Beoordeling door de Raad

1.

De exceptie van de eerste tussenkomende partij is drieledig en voert aan dat de vierde tussenkomende partij (1) heeft verzaakt aan het recht om zich tot de Raad te wenden aangezien zij geen beroep bij de Raad heeft ingesteld tegen de bestreden beslissing in zoverre die haar administratief beroep onontvankelijk heeft verklaard; (2) in haar verzoekschrift tot tussenkomst niet doet blijken van een persoonlijk belang en (3) de inzet van de rechtsstrijd niet mag wijzigen.

2.1.

Artikel 4.8.21 VCRO duidt de personen aan die in een procedure kunnen tussenkomen en verwijst hiertoe meer concreet, doch zonder meer, naar artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO. Artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO bepaalt dat de persoon aan wie verweten kan worden dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaand georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

2.2.

De eerste tussenkomende partij kan niet gevolgd worden in zoverre zij naar analogie met artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO lijkt aan te nemen dat de vierde tussenkomende partij niet op ontvankelijke wijze zou kunnen tussenkomen in de voorliggende zaak omdat zij (daarnaast) geen (afzonderlijk) beroep bij de Raad heeft ingesteld tegen de bestreden beslissing in zoverre die haar administratief beroep onontvankelijk verklaart.

De eerste tussenkomende partij voegt door haar extensieve interpretatie van artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO immers een ontvankelijkheidsvoorwaarde toe aan artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO waarin enkel valt te lezen dat een tussenkomende partij, zoals de vierde tussenkomende partij, dient aan te tonen dat zij '*...rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de...*' bestreden beslissing. Dit onderdeel van de exceptie van de eerste tussenkomende partij faalt dan ook naar recht.

2.2.1.

De Raad kan de eerste tussenkomende partij anderzijds wel bijtreden in zoverre zij aanvoert dat de vierde tussenkomende partij niet doet blijken van een persoonlijk belang bij haar tussenkomst.

In haar verzoekschrift tot tussenkomst wijst de vierde tussenkomende partij er in essentie op dat zij wenst tussen te komen in de voorliggende procedure omdat zij tijdens het administratief beroep als mandataris heeft opgetreden voor de verzoekende partij. De vierde tussenkomende partij voert tevens aan dat zij over een uitgebreide expertise beschikt op het vlak van ruimtelijke ordening en milieu en over een grondige kennis en achtergrond in verband met de problematiek met betrekking tot het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Spreeuwenhoek'.

De vierde tussenkomende partij wijst tot slot op de problematische verkeersdoorstroming op de Leuvensesteenweg en de bijkomende productie van fijn stof.

2.2.2.

Hoewel de Raad, ter beoordeling van het belang waarop de vierde tussenkomende partij zich meent te kunnen beroepen, rekening kan houden met de gegevens uit het ganse verzoekschrift tot tussenkomst, kan in het relaas van de vierde tussenkomende partij geen omschrijving van een afdoende en concreet aannemelijk hinderaspect en/of nadeel, dat (on)rechtstreeks kan voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing, teruggevonden worden.

De vierde tussenkomende partij wijst op mogelijke nadelige gevolgen die kunnen voortvloeien uit de bestreden beslissing, zoals fijn stof en mobiliteitshinder, maar laat na aan te duiden in welke mate zij deze hinder en nadelen persoonlijk zou kunnen ondervinden. Dit laatste niet in het minst gelet op het feit dat de woonplaats van de vierde tussenkomende partij op ruime afstand van de projectsite is gelegen.

De overweging dat de belangvereiste niet op een overdreven formalistische, dan wel stringente, wijze mag worden toegepast, doet geen afbreuk aan de stelplicht van de vierde tussenkomende

partij. Een stelplicht die ook impliceert dat van de vierde tussenkomende partij mag worden verwacht dat zij de ingeroepen hinder en nadelen ook voldoende personaliseert om haar tussenkomst te kunnen onderscheiden van een ‘*actio popularis*’ en deze minstens niet zonder meer, samenvalt met het verdedigen van het algemeen belang.

De omstandigheid dat de vierde tussenkomende partij tijdens de administratieve beroepsprocedure als mandataris van de verzoekende partij is opgetreden, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Het verleent de vierde tussenkomende partij geen individueel belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Hetzelfde geldt voor de titels en verdiensten inzake ‘milieu en ruimtelijke ordening’ die de vierde tussenkomende partij meent te hebben, evenals haar grondige kennis en achtergrond in verband met de problematiek over het ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Spreeuwenhoek’.

Het verzoek tot tussenkomst van de vierde tussenkomende partij is onontvankelijk. Met ‘*de tussenkomende partijen*’ wordt hierna dan ook de eerste, tweede en derde tussenkomende partij bedoeld.

VII. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

A. Ontvankelijkheid van het administratief beroep

Standpunt van de partijen

1.

De eerste tussenkomende partij werpt volgende exceptie op :

“ ...

Geen regelmatige voorafgaande uitputting van het georganiseerd administratief beroep

Artikel 4.8.11, § 1, tweede lid VCRO (zoals van toepassing op de aanvraag, en thans vervat in artikel 105, §2, tweede lid Omgevingsvergunningsdecreet) bepaalt dat de persoon “aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de Deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.”

Om een ontvankelijk beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet de verzoekende partij dus kunnen aantonen dat zij het in de VCRO georganiseerd administratief beroep regelmatig heeft uitgeput.

De rechtsgeldige uitputting van het georganiseerd administratief beroep raakt de openbare orde, zodat de naleving van de procedureregels van dit administratief beroep (desnoods ambtshalve) door uw Raad dient te worden onderzocht. Het niet regelmatig uitputten van het georganiseerd administratief beroep zal daarbij leiden tot de onontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging .

In deze zaak dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij het openstaand georganiseerd administratief beroep niet op een correcte, ontvankelijke wijze heeft uitput, doordat:

- het administratief beroepschrift niet is ondertekend door en niet uitgaat van de verzoekende partij (a);
- het administratief beroepschrift laattijdig werd ingediend (b);
- de verzoekende partij geen belang had bij het indienen van zijn administratief beroep (c).

Het komt aan uw Raad toe te beoordelen of het administratief beroep in deze zaak, uitgaande van de verzoekende partij, effectief ontvankelijk was en, bij gebreke daaraan, het beroep bij uw Raad als onontvankelijk te verwerpen.

Dit geldt ongeacht de vaststelling dat verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij heeft onderzocht, zonder de door tussenkomende partij aangehaalde laattijdigheid en onregelmatige indiening van dit administratief beroep te beoordelen en het (door de tussenkomende partij betwiste) belang van de verzoekende partij te aanvaarden.

a) Het administratief beroepschrift is niet ondertekend door en gaat niet uit van de verzoekende partij

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het administratief beroepschrift in deze procedure naar de Deputatie werd verstuurd op 25 oktober 2017.

Het beroepschrift zelf is gedagtekend een dag eerder, op 24 oktober 2017.

Het administratief beroepschrift zelf is niet ondertekend door de verzoekende partij. Het beroepschrift werd ook niet door hem ingediend.

Dat wordt ook niet betwist. Het beroepschrift werd ingediend door de heer Peter Boogaerts die zich in de administratieve procedure heeft gemanifesteerd als “mandataris/behartiger” van de verzoekende partij. Deze partij heeft zelf geen enkel belang bij de procedure, hetgeen door hem ook niet werd betwist.

In het beroepschrift zelf staat te lezen dat de heer Boogaerts het beroepschrift indient “voor 2 bezwaarindieners”.

Aan het beroepschrift voegt hij daartoe een document (“bijlage 2”, getiteld “ondertekening”), waarop twee (natuurlijke) personen door middel van een handtekening al op 23 oktober 2017 zouden hebben verklaard dat zij het administratief beroep tegen de vergunning indienen “wegens bovenstaande redenen”.

[figuur]

Het betreft:

- de heer Johnny Van den Broeck, met adres Rateaulaan nr. 1 te Muizen (thans de verzoekende partij) en
- de heer Ludo De Graef, met adres Rateaulaan nr. 2 te Muizen (die zijn administratief beroep nadien heeft ingetrokken).

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit zou blijken dat de heer Boogaerts door de verzoekende partij en/of de heer De Graef op geldige wijze werd gemandateerd om namens hen het beroepschrift van 24 oktober 2017 in te dienen.

Het enige stuk dat de verzoekende partij ondertekend heeft is dus die de “bijlage 2” dat bij het beroepschrift wordt gevoegd, getiteld “ondertekening”. Die bijlage werd volgens de dagtekening echter ondertekend twee dagen voordat het beroepschrift werd ingediend, en een dag voor de dagtekening van het beroepschrift zelf

De ondertekening van die bijlage kan alleen al daarom niet worden beschouwd als rechtsgeldige ondertekening van het uiteindelijk ingediende beroepschrift, of een bevestiging dat de verzoekende partij zich de daarin vervatte bezwaren eigen heeft gemaakt.

Zoals blijkt uit de inventaris van het administratief beroepschrift, is bij het beroep bovendien een CD-ROM gevoegd. Deze CD-ROM zit ook in het administratief dossier van de Deputatie.

De CD-ROM bevat negen stukken, waaronder het word-bestand van het administratief beroepschrift (“bijlage 1”). Volgens de eigenschappen van dat document, werd dat document aangemaakt op 24 oktober 2017 om 16.18u, en vervolgens afgeprint om 16.55u.

Daarnaast bevat de CD-ROM een afzonderlijk PDF document (“bijlage 2”, getiteld “ondertekening”). Dat stuk, zoals hierboven weergegeven, is het enige dat door de verzoekende partij is ondertekend, op 23 oktober 2017.

Uit het voorgaande vermag dus te blijken dat het administratief beroepschrift werd opgesteld, afgedrukt en gedagtekend op 24 oktober 2017, en vervolgens verstuurd aan de Deputatie op 25 oktober 2017.

De verzoekende partij heeft echter al op 23 oktober 201, een dag voordat het beroepschrift werd opgesteld en afgedrukt en twee dagen voor de indiening van het beroep, door ondertekening van de “bijlage 2” schriftelijk verklaard in te stemmen met het beroep “wegens bovenstaande redenen”.

Aangezien die ondertekening dateert voorafgaand aan de uiteenzetting van de redenen in het beroepschrift, kan de verzoekende partij niet worden geacht met kennis van zaken te hebben ingestemd met het beroepschrift.

Het administratief beroep kan in die omstandigheden niet worden geacht uit te gaan van de verzoekende partij zelf. Bij gebrek aan tegenbewijs, kan immers niet worden aangenomen dat het beroepschrift dat werd ingediend hetzelfde was als hetgeen waarmee de verzoekende partij op 23 oktober 2018 schriftelijk heeft verklaard te hebben ingestemd.

Aangezien het administratief beroepschrift niet door de verzoekende partij werd ondertekend, en ook niet aan hem kan worden toegerekend, heeft hij het aan huidige procedure voorafgaand georganiseerd administratief beroep niet op rechtsgeldige wijze uitgeput.

Het enkele feit dat de verzoekende partij in huidige procedure zou willen verklaren met de grieven in het beroepschrift in te stemmen, vermag daaraan geen afbreuk te doen.

Bijgevolg is ook het onderhavige verzoek tot vernietiging onontvankelijk.

b) Het administratief beroepschrift werd laattijdig ingediend

In zoverre uw Raad van oordeel zou zijn dat het administratief beroepschrift op rechtsgeldige wijze werd ingediend, en dus geacht kan worden uit te gaan van de verzoekende partij zelf, dan dient in elk geval te worden vastgesteld dat het administratief beroepschrift manifest laattijdig werd ingediend.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat LIDL Belgium tijdens de administratieve beroepsprocedure uitvoerig en concreet de tijdigheid van het door de verzoekende partij ingesteld administratief beroep heeft betwist. Waar de bestreden beslissing uitgaat van een aanplakking van de vergunning op 28 september 2017, heeft LIDL Belgium met concrete gegevens aangetoond dat de aanplakking reeds op 13 september 2017 had plaatsgevonden.

De verwerende partij en de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar hebben spijtig genoeg nagelaten om de concrete feitelijke elementen die door LIDL Belgium werden aangevoerd ter ondersteuning van de laattijdigheid van het administratief beroep te beoordelen.

De vaststelling dat de verwerende partij en de PSA de ingeroepen laattijdigheid niet hebben onderzocht, noopt uw Raad zelf tot een onderzoek naar de rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep, en dit in het bijzonder in het licht van de ingeroepen laattijdigheid. Zoals hierboven reeds aangegeven is een rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep immers een voorwaarde om op ontvankelijke wijze het beroep bij de Raad te kunnen instellen .

In toepassing van artikel 4.7.21 §2, 2° en §3, 3° VCRO beschikt een natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een in eerste administratieve aanleg gewezen vergunningsbeslissing over een termijn van 30 dagen, ingaand de dag na de startdatum van de aanplakking, om tegen die vergunning een administratief beroep in te dienen bij de Deputatie.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO bepaalt:

...

De in artikel 4.7.19, §2 VCRO vermelde termijn is een vervaltermijn. Deze bepaling, en de wijze waarop de beroepstermijn begint te lopen (de dag na deze van de aanplakking) moet strikt worden geïnterpreteerd, temeer daar de keuze voor een aanplakking als start voor de berekening van de beroepstermijn voor derde-belanghebbenden, ingegeven is door het principe om zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen aan de aanvrager .

Indien een verzoekende partij, als derde-belanghebbende, de regelmatigheid van de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de startdatum van de beroepstermijn betwist, draagt zij hiertoe de bewijslast. De verzoekende partij dient dus te bewijzen dat de aanplakking in het huidige geval door de aanvrager niet is gebeurd in overeenstemming met artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO. De verzoekende partij dient daarbij concrete elementen aan te voeren die -kunnen- wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking. De loutere bewering dat de aanplakking onregelmatig was, volstaat derhalve niet.

LIDL Belgium heeft de vergunningsbeslissing van het college van 25 augustus 2017 aangeplakt op 13 september 2017.

Dit blijkt uit:

- Een e-mail van 15 september 2017 van LIDL Belgium aan de stad Mechelen, met foto's van de aanplakking.
- Het attest van aanplakking dat door de stad werd afgeleverd, waaruit blijkt dat de aanplakking op 13 september 2017 is gebeurd ;
- De eigen fotovaststellingen die LIDL heeft toegevoegd aan het vergunningsdossier (per e-mail en via het digitaal omgevingsloket), waaruit de aanplakking op 13 september blijkt .
- Het digitaal omgevingsloket van de stad Mechelen, dat vermeldt dat de aanplakking op 13 september 2017 is gebeurd, de beroepstermijn voor derden verstrijkt op 13 oktober 2017 en het definitief worden van de vergunning vaststelt op 18 oktober 2017 (zie infra).
- De stad de datum van aanplakking van 13 september 2017 uitdrukkelijk ter kennis gebracht aan de heer Peter Boogaerts, op 28 september 2017 (zie infra).

Gelet op de aanplakking op 13 september 2017 hadden derden-belanghebbenden (waaronder de verzoekende partij) dus tot 13 oktober 2017 om een administratief beroep in te dienen.

Het wordt niet betwist dat het administratief beroepschrift pas aan de Deputatie werd verstuurd op 25 oktober 2017.

De termijn van 30 dagen werd dus kennelijk niet gerespecteerd.

De verzoekende partij heeft voor de laattijdige indiening nooit een aanvaardbare verklaring gegeven.

De heer Boogaerts, die zichzelf bij de Deputatie opgeworpen heeft “mandataris” van de verzoekende partij, heeft daarover enkel op algemene wijze verklaard dat volgens hem de aanplakking niet volgens de “voorschriften” zou zijn gebeurd en dat dit volgens hem de vergunning ongeldig zou maken. In het beroepschrift wordt hierover het volgende gesteld: “Bij de ophanging heeft de bouwdienst opgemerkt dat de voorschriften niet werden gevolgd (zie bijlage 9). Derhalve is de vergunning ongeldig. Stricto sensu hoeft geen beroep te worden ingediend omdat LIDL de procedure voor de vergunning bij de stad moet herstarten”.

Deze partij heeft dus niet verklaard dat de vergunning niet op 13 september 2017 werd aangeplakt, maar enkel dat dit volgens hem niet volgens de “voorschriften” zou zijn gebeurd.

Die overweging faalt zowel feitelijk als in rechte.

Vooreerst draagt een derde-belanghebbende die de regelmatige aanplakking betwist daarvan de bewijslast. Zij moet aantonen, dan wel concreet aannemelijk maken, dat de aanplakking door de aanvrager niet gebeurde in overeenstemming met artikel 4.7.23 §4 VCRO. Zij moet hierbij concrete elementen aanvoeren zodat de loutere bewering dat er geen sprake was van een (regelmatige) aanplakking niet volstaat.

De verzoekende partij heeft in de administratieve procedure, en tot op heden, geen enkele bewijsstuk aangevoerd waaruit blijkt dat de aanplakking van de bestreden vergunning op 13 september 2018 (dewelke zij dus niet eens betwist) niet volgens de voorschriften zou

zijn gebeurd. De eigen vaststellingen van LIDL Belgium en het attest van aanplakking van de stad spreken haar bewering ook tegen.

In elk geval is de aanplakking tijdig en correct gebeurd. Dat blijkt afdoende uit de hiervoor al aangehaalde stukken, die hieronder verder worden toegelicht.

E-mail dd. 15 september 2017 . Wegens de omvang van het vergunningsbesluit van het college en de bijlagen, werden deze documenten op dinsdag 12 september 2017 overgemaakt aan de LIDL Belgium via het digitaal bouwloket van de stad Mechelen.

LIDL ging vervolgens de dag nadien, op woensdag 13 september 2017, over tot aanplakking van de vergunningsbeslissing, en heeft diezelfde dag geprobeerd om foto's van die aanplakking toe te voegen op het digitaal bouwloket. Door een technische storing was dat echter niet meteen mogelijk. LIDL heeft daarom, op vrijdag 15 september 2017, een e-mail gestuurd aan de bouwdienst van de stad Mechelen, met als bijlage enkele foto's van de aanplakking. In die e-mail wordt door LIDL Belgium uitdrukkelijk verklaard: "Verder werd de vergunning intussentijd uitgehangen, op 13 september." Er is geen enkel redelijk argument dat LIDL Belgium, in tempore non suspecto, hierover leugenachtige verklaringen zou hebben gemaakt. Die verklaring stemt ook overeen met de foto's die als bijlage bij de e-mail worden gevoegd.

Die foto's werden later (maar nog steeds binnen de tien dagen na kennisgeving van de beslissing) alsnog aan het digitaal loket toegevoegd. Dat werd ook telefonisch gemeld aan het stadsbestuur.

Attest van aanplakking dd. 28 september 2018 . Het bestuur heeft vervolgens per e-mail en via het digitaal omgevingsloket aan LIDL bevestigd dat 13 september 2017 als de aanvangsdatum van de aanplakking wordt beschouwd, en daartoe een attest van aanplakking afgeleverd.

Dat attest, dat gedagtekend werd op 28 september 2017, vermeldt de startdatum van de aanplakking op 13 september 2017:

"De bekendmaking werd aangeplakt op 13/09/2017 zoals voorgeschreven in de instructies tot aanplakking en volgens de geldende bepalingen van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening"

De wettigheid van dat attest wordt niet betwist. De verzoekende partij heeft nooit aannemelijk gemaakt dat het attest van aanplakking, en de daarin vervatte aanplakingsdatum, bewijskracht of rechtsgeldigheid zou missen.

Digitaal omgevingsloket Stad Mechelen. Het overzichtsdocument dat vanuit het digitaal omgevingsloket van de stad Mechelen kan worden gegenereerd, bevestigt dat de aanplakking op woensdag 13 september 2017 is gebeurd (en de beroepsperiode voor derden tegen die vergunning daardoor verstreek op 13 oktober 2017):

[figuur]

De vergunning wordt er beschouwd als definitief en uitvoerbaar vanaf 18 oktober 2017.

Dat staat ook op die manier vermeld in het digitaal omgevingsloket. Sinds 18 oktober 2017 staat daar te lezen dat "de vergunde werken kunnen (worden) gestart":

[figuur]

E-mail van de Stad Mechelen aan de heer Boogaerts. Uit de stukken die de beroepsindieners zelf hebben voorgelegd in de administratieve procedure, blijkt bovendien dat het stadsbestuur de heer Boogaerts op 28 september 2017 op de hoogte heeft gebracht van de aanplakking op 13 september 2017 (zie “bijlage 9” gevoegd bij het beroepschrift van de beroepsindieners in de administratieve procedure), in de volgende bewoordingen:

(...) We hebben de gegevens officieel door gekregen. 13 september 2017 is de startdatum van de aanplakking van de vergunning.

De aanvrager had in het omgevingsloket een technisch complicatie gehad bij het doorgeven van de aanplakking, waardoor het niet direct zichtbaar was in het omgevingsloket.

Waarvoor de excuses van het omgevingsloket en de aanvrager. (...)

Minstens sinds 28 september 2017 is de verzoekende partij – en in elk geval de heer Boogaerts die in de administratieve procedure is opgetreden als haar “mandataris” - er van op de hoogte dat de vergunningsbeslissing van het college ter plaatse was aangeplakt sinds 13 september 2017, en dat die datum als start van de aanplakking moet worden beschouwd.

Deze kennisgeving op 28 september 2017 had de verzoekende partij moeten aansporen tot een verhoogde waakzaamheid en een diligent optreden .

De verzoekende partij, dan wel haar “mandataris”, waren dus perfect in staat om tijdig een beroepschrift in te dienen. Dat zij dit niet gedaan hebben, kunnen zij enkel aan zichzelf verwijten.

Zoals gezegd, heeft LIDL Belgium de laattijdigheid van het administratief beroep ook opgeworpen voor de Deputatie.

Die heeft echter geen rekening gehouden met de door LIDL Belgium aangevoerde overeenstemmende elementen die een aanplakking op 13 september 2017 aantonen.

Tijdens de hoorzitting voor de Deputatie van 9 januari 2018, werd enkel (mondeling) verklaard dat er voor de vergunning van LIDL Belgium “meerdere attesten van aanplakking” zouden circuleren, waaronder een attest dat de start van de aanplakking van de vergunning zou vaststellen op 28 september 2017. Het is ook die datum die in de bestreden beslissing als datum van aanplakking van de bestreden vergunning wordt vermeld.

Dat is niet correct.

In het administratief dossier zitten twee attesten van aanplakking, die beide gedagtekend zijn op 28 september 2017:

- *Eén attest vermeldt dat de vergunning is aangeplakt, maar vermeldt daarbij niet de startdatum van de aanplakking. Een dergelijk attest kan kennelijk niet als een attest in de zin van artikel 4.7.19, §2 VCRO worden beschouwd.*
- *Een tweede attest vermeldt wél correct de startdatum van de aanplakking, nl. op 13 september 2017.*

Schijnbaar heeft de Deputatie zich (enkel) op de dagtekening van (één of beide) attesten gebaseerd voor het beoordelen van de tijdigheid van het administratief beroep, en dus geen rekening gehouden met de startdatum van aanplakking die in het (tweede) attest wordt vermeldt, en die ook bevestigd wordt door de stukken van het dossier. Geheel ten onrechte is de Deputatie dus uitgegaan van een startdatum van de aanplakking op 28 september 2017.

Samenvattend kan dus worden vastgesteld dat het administratief beroep manifest laattijdig werd ingediend.

De Deputatie had die laattijdigheid zelf moeten vaststellen, maar zij heeft nagelaten dat te doen. Zij ging verkeerdelijk uit van een aanplakking op 28 september 2017.

Uit de stukken blijkt afdoende dat de vergunning werd aangeplakt op 13 september 2018. Die aanplakking werd reeds op 15 september gemeld aan het stadsbestuur, gestaafd met foto's. De verzoekende partij toont niet aan dat die (niet-betwiste) aanplakking op 13 september 2017 op een onregelmatige manier zou zijn gebeurd. De wettigheid van het attest dat de datum van aanplakking vermeldt wordt niet betwist.

Aangezien het administratief beroepschrift laattijdig werd ingediend, heeft de verzoekende partij, al dan niet handelend door middel van haar "mandataris", het aan huidige procedure voorafgaand georganiseerd administratief beroep niet op rechtsgeldige wijze uitgeput.

Bijgevolg is ook het onderhavige verzoek tot vernietiging onontvankelijk.

Geen belang bij het administratief beroep: geen persoonlijke hinder en nadelen

Volgens artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO (zoals van toepassing op het beroep) kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing, beroep instellen bij de Deputatie.

Artikel 1, § 1, tweede en vierde lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen bepalen aan welke voorwaarden het beroepschrift moet voldoen.

Deze bepaling luidt als volgt:

...

De indiener van het beroep bij de Deputatie die zich beroept op de hoedanigheid van 4.7.21, § 2, 2° VCRO is er dus toe gehouden, op straffe van onontvankelijkheid, in het administratief beroep zelf een omschrijving te geven van de ingeroepen hinder of nadelen.

Uw Raad oordeelde dat het administratief beroepsschrift moet voldoen aan de bepalingen van artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO en artikel 1, § 1, 2° lid van het beroepenbesluit van 24 juli 2009 op het moment van indiening. Doordat deze laatste bepaling uitdrukkelijk stelt dat de hinder en nadelen op straffe van onontvankelijkheid in het beroepsschrift zelf moeten worden aangebracht, kunnen stukken die nadien worden neergelegd niet in aanmerking worden genomen om de ontvankelijkheid van het beroepschrift aan te vullen. Een latere regularisatie is niet mogelijk.

De Deputatie heeft in de bestreden beslissing weliswaar aanvaard dat de verzoekende partij belang had bij het administratief beroep. Hierover wordt weliswaar enkel het volgende gesteld in de bestreden beslissing:

“Uit het voorliggende beroepschrift blijkt dat de hinder en nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.”

Dit oordeel over de ontvankelijkheid dringt zich echter niet op aan uw Raad. Het komt uw Raad toe om (desnoods ambtshalve) te onderzoeken of de verzoekende partij een aantoonbaar belang had bij zijn administratief beroep.

Dat is kennelijk niet het geval.

De verzoekende partij heeft nagelaten om in het administratief beroepschrift zelf concrete gegevens te verschaffen die het de Deputatie zou toelaten om te beoordelen in welke mate de in de aanvraag betrokken percelen deel uitmaken van haar eigen leefomgeving, en hoe zij door de geplande (en al in 2015 vergunde) ontwikkeling zelf enige (on)rechtstreekse persoonlijke hinder of nadelen zou kunnen ondervinden.

Het gebrek aan een afdoende omschrijving van de hinder en nadelen in het administratief beroepschrift volstaat al om het beroep als onontvankelijk te verwerpen.

De bezwaren die in het administratief beroepschrift worden geformuleerd hebben bovendien allen betrekking op de impact van het gevraagde op de mobiliteit, de waterhuishouding en de luchtkwaliteit (“fijn stof”), en de op de wenselijkheid van de geplande handelsactiviteit.

Het valt redelijkerwijs niet in te zien hoe de verzoekende partij, die woonachtig stelt te zijn aan de Rateaulaan nr. 1 te Muizen, een persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreeks nadeel zou kunnen ondervinden door de bestreden vergunning, die bovendien enkel betrekking heeft op de nieuwe handelsvestiging die LIDL Belgium beoogt.

- *De voorliggende aanvraag is slechts een aanpassing van (een deel van) het totaalproject dat al in 2015 werd vergund. In zoverre LIDL daar zicht op heeft, heeft de verzoekende partij die eerdere vergunning niet bestreden en heeft hij dus de intrinsieke gevolgen ervan voor de omliggende omgeving aanvaard. In zoverre LIDL Belgium daar zicht op heeft, wordt de vergunning die werd verleend aan WILLEMEN ook niet bestreden, waardoor die definitief en uitvoerbaar is. Van die vergunningen wordt ook geen melding gemaakt in het thans voorliggende verzoekschrift.*
- *De woning van deze beroepsindiener bevindt zich op ca. 200 meter van de geplande handelsvestiging van LIDL Belgium.*

[foto]

Tussen de woning van de verzoekende partij en de bouwplaats liggen de bestaande loodsgebouwen op de Alstom-site, een uitgeruste weg alsook het project waarvoor een vergunning werd verleend aan WILLEMEN. Alleen al gezien die afstand is het volstrekt onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij enige (milieu)hinder of wateroverlast zou kunnen

ondervinden door het project van LIDL Belgium, en dat bovendien te onderscheiden is van het aanpalende project voor de Alstom -site dat wordt ontwikkeld door WILLEMEN.

- Ook op het gebied van mobiliteit (en daarmee verband houdende luchtverontreiniging) door de geplande handelsvestiging kan de verzoekende partij geen noemenswaardige hinder ondervinden. De Rateaulaan is een eenrichtingsstraat. Zij is vanaf de Leuvensesteenweg enkel bereikbaar via de Planckendaelstraat. Het doorgaand verkeer kan de Leuvensteenweg terug bereiken via het noordelijke deel van de Lotelingstraat. Verkeer van en naar de geplande LIDL-vestiging zal dus niet op deze straat worden afgewenteld. De verzoekende partij heeft het tegendeel nooit aannemelijk gemaakt, laat staan dat zij de hinder ooit met enig concreet stuk heeft gestaafd.

Er moet dan ook besloten dat de verzoekende partij de vereiste persoonlijke hinder en nadelen die zij zou kunnen ondergaan niet afdoende concreet aannemelijk maakt in het administratief beroepschrift, die hinder en nadelen bovendien onvoldoende waarschijnlijk zijn en in elk geval geen betrekking hebben op haar eigen leefomgeving.

Aangezien de verzoekende partij geen aantoonbaar belang had bij het instellen van het administratief beroepschrift, heeft de verzoekende partij, al dan niet handelend door middel van haar "mandataris", ook op die manier het aan huidige procedure voorafgaand georganiseerd administratief beroep niet op rechtsgeldige wijze uitgeput.

Bijgevolg is ook het onderhavige verzoek tot vernietiging onontvankelijk.

...

2.

De tweede en derde tussenkomende partijen werpen een gelijkaardige exceptie op :

" ...

Het administratief beroep van verzoeker was onontvankelijk

Verzoekende partij beschikt niet over het rehtens vereiste belang bij dit beroep aangezien hij geen ontvankelijk administratief beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Mechelen van 25 augustus 2017 die de vergunning in eerste aanleg verleende.

Nochtans bepaalt artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO in de op de aanvraag toepasselijke versie als volgt:

...

In een recent arrest dd. 13 maart 2018 oordeelde Uw Raad dat deze bepaling het volgende inhoudt:

"Om een ontvankelijk beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet verzoekende partij kunnen aantonen dat zij het in de (artikelen 4.7.21 e.v.) VCRO georganiseerd administratief beroep regelmatig heeft uitgeput. (...) **De rechtsgeldige uitputting van het georganiseerd administratief beroep raakt de openbare orde, zodat de door tussenkomende partijen betwiste naleving van de procedureregels van dit beroep (desnoods ambtshalve) dient te worden onderzocht. Het niet regelmatig uitputten van het georganiseerd administratief beroep, zal daarbij leiden tot de onontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging**"

De beroepsindiener dient derhalve een **regelmatig** beroep in te stellen bij de deputatie en de regelmatigheid van het beroep moet door Uw Raad worden onderzocht. Het niet regelmatig uitputten van het georganiseerd administratief beroep zal daarbij leiden tot de **onontvankelijkheid** van het verzoek tot vernietiging.

In casu moet worden vastgesteld dat verzoekende partij **geen rechtsgeldig administratief beroep** heeft ingediend tegen de beslissing van eerste tussenkomende partij van 25 augustus 2017.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat het beroepschrift in de bestreden beslissing onterecht wordt toegeschreven aan de heer Van den Broeck, verzoekende partij in onderhavige procedure, hoewel het **niet door hemzelf werd ingediend noch ondertekend**.

Het beroepschrift werd ingediend door de heer Peter Boogaerts, die **als enige** het beroepschrift ondertekend heeft (STUK 6a).

Hij vermeldt hierbij evenwel dat hij het beroepschrift mede namens "2 bezwaarindieners" indient, **zonder deze zelfs te identificeren** in het beroepschrift.

In bijlage 2 van het beroepschrift bevindt zich (onder andere) de handtekening van de heer Van den Broeck, verzoeker in onderhavige procedure (STUK 6b).

De ondertekenaar verklaart beroep in te dienen bij de deputatie van de provincie Antwerpen "wegens bovenstaande redenen".

Er wordt geen enkel stuk bijgevoegd waaruit blijkt dat de heer Van den Broeck de heer Boogaerts zou hebben gemandateerd om namens hem beroep aan te tekenen tegen de vergunning van 25 augustus 2017.

Nochtans had de heer Boogaerts, conform de gemene regels van het recht van **een rechtsgeldige volmacht of lastgeving moeten doen blijken** als deze in naam en voor rekening van een andere partij wenst op te treden.

Art 1984 B.W. bepaalt immers:

...

In dit concrete geval **ligt de zogenaamde lastgeving tot het optreden in rechte hoegenaamd niet voor** aangezien beide ondertekenaars in de handtekeningenlijst geen mandaat geven aan de heer Boogaerts, maar louter en alleen spreken van het feit dat zij wensen beroep aan te tekenen tegen de vergunning zonder op enige wijze de heer Boogaerts te vernoemen.

"Ik dien beroep in bij de deputatie Antwerpen tegen de geplande inrichting RATO stedenbouwkundige vergunning 2017/0259 van ontwikkelaar Lidl — wegens bovenstaande redenen"

Uit bovenstaande passage blijkt niet dat de ondertekenaars de heer Boogaerts een opdracht geven.

Uit de handtekeningenlijst die werd gevoegd bij het beroepschrift van de heer Boogaerts (STUK 6b) kan dus **niet worden afgeleid dat de verzoekende partij opdracht heeft gegeven aan de heer Boogaerts om namens haar een beroep in te dienen, noch dat de verzoekende partij zich aansluit met de argumenten in dat verzoekschrift.**

De handtekening bevindt zich op een **afzonderlijk blad**, dat als bijlage is gevoegd bij het beroepschrift en **niet in concreto naar dit beroep, en de inhoudelijke argumentatie erin, verwijst.**

Er is geen enkele aanwijzing dat de ondertekenaars zelfs maar op de hoogte waren van de inhoud van het beroep. Zij ondertekenen enkel een document dat verwijst **naar "wegens bovenstaande redenen", zonder deze te verduidelijken.**

In dat verband wordt er bovendien op gewezen dat de **handtekening** van verzoekende partij in de bijlage 2 wordt gedateerd op 23 oktober 2017, zijnde daags voor de dagtekening van het beroepschrift zelf en twee dagen voor de indiening van het verzoekschrift.

Dit wijst er andermaal op dat de verzoekende partij niet kan worden geacht het beroep mede ondertekend te hebben.

Het voorgaande toont aan dat verzoekende partij **geen rechtsgeldig beroep** heeft ingesteld tegen de vergunning van 25 augustus 2018.

Tussenkomen de partijen hebben dit reeds uitvoerig aangetoond in hun nota ter weerlegging van het bouwberoep dat beweerdelijk namens verzoekende partij is ingediend.

De omstandigheid dat de **deputatie op deze argumentatie niet is ingegaan**, neemt niet weg dat **uw Raad de rechtsgeldigheid van het administratief belang moet onderzoeken.**

Dit werd reeds meermaals bevestigd in de rechtspraak van Uw Raad:

"Om een ontvankelijk beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet verzoekende partij kunnen aantonen dat zij het in de (artikelen 4.7.21 e.v.) VCRO georganiseerd administratief beroep regelmatig heeft uitgeput. **Dit geldt ongeacht de vaststelling dat verwerende partij het administratief beroep van verzoekende partij onderzocht zonder de door tussenkomen de partijen (in voorliggende procedure) aangehaalde onregelmatigheid van dit beroep te beoordelen** (en het beroep met name onontvankelijk verklaarde op basis van een andere onregelmatigheid)."

En nog:

"De vaststelling dat de verwerende partij de ingeroepen laattijdigheid niet heeft onderzocht, noopt de Raad zelf tot een onderzoek naar de rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep, en dit in het bijzonder in het licht van de ingeroepen laattijdigheid, Zoals hierboven reeds aangegeven is een rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep immers een voorwaarde om op ontvankelijke wijze het beroep bij de Raad te kunnen instellen."

Uw Raad zal dan ook dienen vast te stellen dat het administratief beroep dat werd ingediend door de heer Boogaerts op 25 oktober 2017, niet kan worden geacht mede uit te gaan van de heer Van den Broeck, verzoekende partij in onderhavige procedure.

Dit heeft tot gevolg dat de **verzoekende partij bij Uw Raad niet op ontvankelijke wijze een vernietigingsberoep kan instellen** tegen de vergunning die in de administratieve beroepsprocedure door de deputatie van de provincie Antwerpen op 1 februari 2018 is verleend.

Overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO wordt de persoon aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie - quod in casu- , immers geacht te hebben **verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden**.

Onderhavig verzoek tot vernietiging is dan ook **onontvankelijk**.

Ondergeschikt, en enkel voor zover Uw Raad toch zou oordelen dat het beroepschrift mede door verzoekende partij is ingediend, quod certe non, moet worden vastgesteld dat het beroep in ieder geval **laattijdig** werd ingediend.

De stedenbouwkundige vergunning werd in eerste aanleg verleend op 25 augustus 2018. Deze beslissing werd aangeplakt op 13 september 2017. Het beroep van de heer Boogaerts, beweerdelijk medeondertekend door verzoekende partij, quod non, dateert van 25 oktober 2018.

Het moet dan ook worden vastgesteld dat het beroep laattijdig werd ingesteld.

Artikel 4.7.21, §3 bepaalt namelijk:

...

Uit deze bepaling volgt dat een beroep dat een beroep door een belanghebbende moet worden ingesteld binnen de 30 dagen, te rekenen vanaf de dag na de startdatum van de aanplakking.

Aangezien de beslissing werd aangeplakt op 13 september 2017, diende het beroep ten laatste op 13 oktober 2017 te worden ingediend. Aangezien het beroep werd ingesteld op 25 oktober 2017, moet worden vastgesteld dat het **ruimschoots te laat** is ingediend. Bijgevolg was dit beroep onontvankelijk.

Hoewel **de laattijdigheid van het beroep uitvoerig werd aangetoond** naar aanleiding van het verslag van de PSA en tijdens de hoorzitting, heeft de verwerende partij de tijdigheid van het beroep nauwelijks onderzocht en ging zij verkeerdelijk uit van 27 september 2017 als startdatum van de termijn om overeenkomstig art. 4.7.21 VCRO beroep in te dienen.

Nochtans blijkt uit het attest van aanplakking dat door verzoekers tot tussenkomst werd afgeleverd op 28 september 2017, onomstotelijk dat de aanplakking reeds op 13 september 2017 gebeurde (STUK 7). De wettigheid van dat attest, en de bewijskracht van de daarin vervatte aanvangsdatum van de aanplakking, wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Volledigheidshalve wordt nogmaals gewezen op de reeds geciteerde rechtspraak van Uw Raad', waaruit blijkt dat de omstandigheid dat de deputatie niet op de laattijdigheid van het beroep is ingegaan, niet wegneemt dat uw Raad de rechtsgeldigheid van het administratief belang moet onderzoeken:

"De vaststelling dat de verwerende partij de **ingeroepen laattijdigheid niet heeft onderzocht, noopt de Raad zelf tot een onderzoek naar de rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep**, en dit in het bijzonder in het licht van de ingeroepen laattijdigheid. Zoals hierboven reeds aangegeven is een rechtsgeldige uitputting van het administratief beroep immers een voorwaarde om op ontvankelijke wijze het beroep bij de Raad te kunnen instellen."

Uw Raad zal dan ook dienen vast te stellen dat, voor zover er al sprake zou zijn van een beroepschrift namens verzoekende partij, quod certe non, dit beroep in ieder geval **laattijdig** is ingediend. Dit heeft tot gevolg dat verzoekende partij, in toepassing van artikel 4.8.11, §1, tweede lid VCRO wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

Het verzoek tot vernietiging is **onontvankelijk**.

...

3.

De verzoekende partij antwoordt als volgt op deze exceptie in haar toelichtende nota :

" ...

Verzoekende partij heeft het georganiseerd bestuurlijk beroep correct uitgeput

In de schriftelijke uiteenzetting van zowel de eerste tussenkomende partij als de tweede en derde tussenkomende partijen wordt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring een exceptie opgeworpen met betrekking tot het georganiseerd administratief beroep.

De tussenkomende partijen werpen ten eerste op het administratief beroep niet zou zijn ondertekend noch zou zijn ingediend door de verzoekende partij. Ten tweede beweren de tussenkomende partijen dat het administratief beroepschrift niet tijdig bij de deputatie zou zijn ingediend.

Verzoekende partij heeft wel degelijk het georganiseerd bestuurlijk beroep op een correcte wijze uitgeput, zodat de excepties van de tussenkomende partijen verworpen dienen te worden. Verzoekende partij zal door middel van de hiernavolgende redenen aantonen dat het verzoekschrift tot vernietiging wel degelijk ontvankelijk is.

Het eerste argument van de tussenkomende partijen dat verzoekende partij het beroepschrift niet zelf ondertekend zou hebben en niet zou uitgaan van verzoeker kan niet worden gevolgd.

Verzoekende partij heeft wel degelijk het beroepschrift zelf ingediend op 25 oktober 2018. De heer Peter Bogaerts werd namelijk aangesteld als mandataris van verzoekende partij en van de heer De Graef die nadien afstand heeft gedaan. In het beroepschrift wordt letterlijk verwoord dat het beroep wordt ingediend 'Door Peter Boogaerts voor twee bezwaarindieners'. Hieruit blijkt duidelijk dat de heer Boogaerts optrad namens de twee bezwaarindieners.

Bovendien wordt aan het beroepschrift een bijlage gevoegd met de handtekeningen van de twee bezwaarindieners waarin zij zich uitdrukkelijk akkoord verklaren met de inhoud van

het beroep en het beroep wensen in te dienen in hun eigen naam bij de deputatie Antwerpen.

De zienswijze van de tussenkomende partijen dat verzoekende partij geen beroep zou hebben ingesteld in eigen naam is dan ook onbegrijpelijk. Door de verwerende partij werd de vertegenwoordiging van de heer Boogaerts voor verzoekende partij wel degelijk en terecht aanvaard. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat de heer Boogaerts optreedt als mandataris voor de andere beroepers.

De bewering van de eerste tussenkomende partij, Lidl Belgium, dat verzoekende partij niet met kennis van zaken zou hebben kunnen instemmen met het beroepschrift is geheel onterecht. Het is niet omdat verzoekende partij op 23 oktober 2017 reeds toestemming heeft gegeven voor de inhoud en het indienen van het administratief beroepschrift dat verzoekende partij op moment van het geven van de opdracht geen kennis van zaken zou hebben gehad. Uiteraard was verzoekende partij op de hoogte van de inhoud van het beroepschrift. De eigenschappen van een bepaald document die bepalen wanneer het document werd aangemaakt en afgedrukt, veranderen hier niets aan.

De tweede en derde tussenkomende partijen verwijzen tevens naar art. 1984 B.W. om vervolgens te beweren dat verzoeker geen rechtsgeldige opdracht zou hebben gegeven aan de heer Boogaerts om hem te vertegenwoordigen.

Ook deze zienswijze van tussenkomende partijen kan niet gevolgd worden. Zoals eerder is vermeld, blijkt duidelijk uit het beroepschrift dat de heer Boogaerts optreedt voor twee bezwaarindieners. De twee bezwaarindieners, waaronder verzoekende partij, hebben hiervoor een afzonderlijk papier ondertekend waarin zij hun akkoord geven met de opgenomen bezwaren.

In tegenstelling tot wat de tweede en derde tussenkomende partijen beweren, dient geenszins een contract of dergelijke te worden voorgelegd bij een administratieve beroepsprocedure bij de deputatie. In de VCRO wordt ook nergens zulke regeling voorgeschreven.

Overigens dient te worden benadrukt dat op 11 december 2017 verzoekende partij aan de heer Boogaerts de uitdrukkelijke machtiging verleende om zijn belangen te behartigen. In dit mandaat wordt nogmaals benadrukt dat het beroep werd ingediend namens verzoekende partij zelf.¹ De heer Boogaerts heeft dit mandaat tevens toegevoegd aan zijn stukkenbundel.

Verzoekende partij dient bovendien ook te verwijzen naar een zeer recent arrest van Uw Raad waarin het volgende werd geoordeeld:

“Nog daargelaten de vraag of het de Raad toekomt om te oordelen over het al dan niet voldaan zijn aan de ontvankelijkheidsvereisten van een ingesteld administratief beroep, kan niet ingegaan worden op de excepties van de tussenkomende partijen die daar betrekking op hebben. Een tussenkomende partij kan, hetzij, een verzoek tot vernietiging dat is ingesteld bij de Raad ondersteunen, hetzij, bij de Raad tussenkomen om verweer te voeren tegen de ingestelde vordering tot vernietiging. Een tussenkomende partij kan echter de rechtsstrijd niet wijzigen door het voorwerp van het beroep te verruimen. De excepties van de tussenkomende partijen dat het administratief beroep aan de gouverneur en dus aan de verkeerde instantie is gericht, dat het uitgaat van een feitelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, dat een administratief beroep namens buurtbewoners onontvankelijk

is of dat er minstens een ongeldige lastgeving/mandaat is en dat het beroepsschrift niet ondertekend is met een identificeerbare handtekening, zijn in werkelijkheid middelen tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, waarin, op deze punten, een ander standpunt is ingenomen. In de bestreden beslissing is immers aanvaard dat het administratief beroep (mede) is ingesteld door de heer ... en is aangenomen dat het wel degelijk is gericht tot de deputatie.”

Hieruit volgt dat de tussenkomende partijen geen excepties inzake de ontvankelijkheid kunnen opwerpen die de rechtsstrijd wijzigen. Uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de verwerende partij wel degelijk de vertegenwoordiging ontvankelijk heeft verklaard.

Uw Raad zal bijgevolg vaststellen dat uit het dossier moet worden afgeleid dat er sprake was van een vertegenwoordiging door de heer Boogaerts, zodat de verwerende partij het administratief beroep op rechtmatige wijze ontvankelijk kon verklaren.

Ten tweede zijn tussenkomende partijen ten onrechte van oordeel dat het administratief beroepsschrift laattijdig zou zijn ingediend.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing terecht de startdatum van de aanplakking bepaald op 28 september 2017. Zoals de eerste tussenkomende partij correct aangeeft in de schriftelijke uiteenzetting waren wel degelijk twee attesten van aanplakking opgesteld. Eén attest bepaalt geen datum van aanplakking maar wordt wel gedateerd op 28 september 2017.

De mandataris van verzoekende partij heeft dit tijdens de hoorzitting ook opgeworpen en heeft aangegeven dat de aanplakking van de vergunning niet correct verlopen is conform art. 4.7.19, §2 VCRO. Het is dan ook niet meer dan logisch dat de deputatie naar aanleiding van de betwisting inzake de aanplakking rekening heeft gehouden met het attest van aanplakking dat enkel gedateerd is op de datum van 28 september 2017.

Tevens moet worden opgemerkt dat het attest van aanplakking die melding maakt van de startdatum van aanplakking op 13 september 2017 eveneens gedateerd is op 28 september 2017. Er kan dan ook met geen enkele zekerheid aangetoond worden dat de aanplakking daadwerkelijk op 13 september 2017 zou hebben plaatsgevonden.

In het administratief dossier wordt daarenboven een stuk ‘verwittiging bij niet aanplakking bekendmaking stedenbouwkundige vergunning’ gevoegd.⁵ Deze verwittiging werd opgesteld op 20 september 2017 en stelt vast dat de aanplakking van de bekendmaking niet is uitgevoerd.

Deze brief toont aan dat de bekendmaking nooit is aangeplakt geweest op 13 september 2017. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat er wel degelijk discussie is gerezen omtrent de datum van aanplakking. Dit wordt tevens door een medewerker van de stad Mechelen erkend in een e-mail van 20 november 2017. ⁶ In deze mail wordt verder nog aangegeven dat de stad Mechelen ervan uitgaat dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

Bovendien heeft Uw Raad in het verleden reeds het volgende geoordeeld:

“Dat gelet op het belang van de datum van de regelmatige aanplakking om de rechten van derdebelanghebbenden te vrijwaren en gelet op de twijfel die er bestaat omtrent de datum

van aanplakking, de verwerende partij niet ten onrechte tot de tijdigheid van het administratief beroep heeft besloten.”

De beroepstermijn is bijgevolg pas aangevangen op 28 september 2017, zodat het ingediende beroepschrift van 25 oktober 2017 wel degelijk tijdig is ingediend.

Ten derde wordt door de Lidl Belgium, eerste tussenkomende partij, beweerd dat verzoeker geen belang zou hebben bij het administratief beroep en geen persoonlijke hinder en nadelen zou hebben aangetoond.

Ook deze zienswijze dient te worden tegengesproken, aangezien de verwerende partij in bestreden beslissing oordeelt dat verzoeker zijn hinder en nadelen voldoende aannemelijk maakt en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij heeft in het administratief beroepschrift gewezen op de mobiliteitsproblemen waarmee hij zal geconfronteerd worden. Door verzoekende partij wordt aangegeven dat het hier over de tweede grootste Lidl van België zou gaan en dat de bruto-impact tijdens het spitsuur voor de handelsruimte dan ook veel groter zal zijn.

De bewering van Lidl Belgium dat verzoeker geen noemenswaardige hinder zou ondervinden omdat de Rateaulaan een eenrichtingsstraat is, kan dan ook niet worden aanvaard. Uiteraard zal verzoeker ook gebruik moeten maken van de Leuvensesteenweg, zodat verzoeker hinder zal ondervinden van de mobiliteitsdruk. Verzoeker zal immers vertrekken in de Rateaulaan en vervolgens door de Lotelingstraat rijden richting de Leuvensesteenweg. De Leuvensesteenweg fungeert immers als de hoofdas tussen Mechelen en Leuven. De bestaande verkeersdruk ter hoogte van deze as en ter hoogte van de percelen in kwestie is reeds zeer hoog. Het voorzien van een handelsvestiging van Lidl zal deze verkeersdruk enkel maar doen toenemen.

Dit heeft verzoekende partij ook uiteengezet in het administratief beroepschrift.

Bovendien heeft verzoekende partij ook zijn bezorgdheden inzake de luchtkwaliteit uitgedrukt en aangetoond dat de metingen opgenomen in de MER-screeningsnota niet correct zijn. Verzoekende partij is woonachtig in de onmiddellijke omgeving van de site, zodat problemen inzake de luchtkwaliteit verzoeker rechtstreeks zullen treffen.

De bewering van Lidl Belgium inzake het niet aanvechten van de oorspronkelijke vergunning van 2015 voor de gehele Alstomsite, doet geen afbreuk aan de hinder en nadelen dat verzoeker rechtstreeks en/of onrechtstreeks zal ondervinden van onderhavige vergunningsaanvraag. Tussenkomende partij beweert meermaals dat verzoekende partij zeer ver van de projectsite zou wonen, terwijl in werkelijkheid de woning van verzoeker slechts op ca. 200 meter gelegen is.

Uit al het voorgaande volgt dat de verwerende partij het belang van verzoeker ten tijde van de administratieve procedure terecht heeft aanvaard. Verzoeker heeft in het beroepschrift zijn hinder en nadelen ten aanzien van het aangevraagde project concreet omschreven.

Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoeker het administratief beroep volledig en correct doorlopen heeft. Verzoeker kan bijgevolg een ontvankelijk beroep tot vernietiging indienen bij Uw Raad.

...

Beoordeling door de Raad

De tussenkomende partijen voeren op quasi gelijklopende gronden aan dat de verzoekende partij het voor haar openstaande administratief beroep tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij van 25 augustus 2017 niet rechtsgeldig heeft uitgeput en dat de voorliggende vordering als onontvankelijk dient verworpen te worden.

Meer specifiek stellen zij dat er geen rechtsgeldig mandaat werd verleend en dat het administratief beroepschrift laattijdig werd ingediend. De eerste tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikte om een administratief beroep in te stellen.

1. Eerste onderdeel: de geldigheid van het mandaat

1.1.

De eerste, tweede en derde tussenkomende partij stellen in essentie dat de verzoekende partij het administratief beroep niet zelf heeft ingediend en er evenmin een geldig(e) mandaat, lastgeving of volmacht voorhanden is.

1.2.

Het administratief beroepschrift werd ingediend door de vierde tussenkomende partij. Zij geeft in het beroepschrift aan dat zij het beroep indient voor twee bezwaarindieners. Het beroepschrift bevat tevens de gegevens en de handtekening van deze twee bezwaarindieners.

Uit de vermeldingen in het beroepschrift blijkt duidelijk dat de vierde tussenkomende partij optrad namens derden, en dat de beroepsindieners de verzoekende partij en de heer Ludo DE GRAEF zijn, in wiens naam de vierde tussenkomende partij administratief beroep aantekent.

Er is aan de Raad geen bepaling bekend die zou verplichten tot het voegen van een schriftelijke volmacht bij een administratief beroepschrift, laat staan dat die verplichting op straffe van onontvankelijkheid zou zijn voorgeschreven.

De bewering dat de vierde tussenkomende partij niet beschikt over een geldig mandaat *ad litem* om op te treden voor de verzoekende partij, doordat het verzoekschrift en/of de stukken pas na het ondertekende mandaat zijn afgedrukt, ondertekend en opgestuurd, doet aan de vorige vaststelling geen afbreuk. Evenmin kan nuttig verwezen worden naar de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

1.3

Het eerste onderdeel van de exceptie wordt verworpen.

2. Tweede onderdeel: het belang van de verzoekende partij bij het administratief beroep

2.1

De eerste en tweede tussenkomende partij voeren aan dat de verzoekende partij nagelaten heeft in haar administratief beroepschrift op afdoende wijze een omschrijving op te nemen van de door haar persoonlijk te ondergaan hinder en nadelen ten gevolge de verleende vergunning en zij aldus niet over het vereiste belang beschikte.

2.2

Artikel 4.7.21, §2 VCRO, in de toepasselijke versie, duidt de belanghebbenden aan die tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen over een

aanvraag een georganiseerd administratief beroep kunnen instellen bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente gelegen is. Tot die belanghebbenden behoren de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde derden die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder kunnen ondervinden als gevolg van het inwilligen in eerste administratieve aanleg van de vergunningsaanvraag.

Met artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO heeft de decreetgever, zo blijkt uit de memorie van toelichting (Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, 184; verslag, Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/6, 57) een effectief recht op toegang tot de administratieve beroepsprocedure aan belanghebbende derden willen waarborgen. Die bepaling mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast.

Het volstaat dat de gevreesde hinder of nadelen afdoende concreet omschreven worden en dat er aannemelijk gemaakt wordt dat die hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, het gevolg kunnen zijn van de in eerste (administratieve) aanleg genomen vergunningsbeslissing. Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO vereist niet dat een derde effectief hinder of nadelen ondervindt. Het risico op het ondergaan van hinder of nadelen als gevolg van de vergunningsbeslissing volstaat.

2.3

Een beroepsindiener dient in het kader van de administratieve beroepsprocedure aannemelijk te maken over het vereiste belang in de zin van artikel 4.7.21, §2 VCRO te beschikken. De eerste en tweede tussenkomende partij kunnen niet gevolgd worden waar zij stellen dat het administratief beroepsschrift geen afdoende omschrijving van de hinder en nadelen omvat.

Uit het beroepsschrift valt immers duidelijk op te maken dat de verzoekende partij vreest mobiliteits-hinder (op de Leuvensesteenweg) en een vermindering van luchtkwaliteit te zullen ondervinden door de beslissing van de tweede tussenkomende partij. Uit de weergave van de verklaringen tijdens de hoorzitting blijkt dat de verzoekende partij nogmaals benadrukt heeft dat zij naar aanleiding van de aanleg van 150 parkeerplaatsen gewag maakt van bijkomende verkeersproblematiek en bijkomend fijn stof.

Zij maakt daarmee aannemelijk dat er minstens een risico op hinder en nadelen door de gevraagde stedenbouwkundige vergunning bestaat, wat in het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO volstaat om als belanghebbende te worden aangemerkt. De verwerende partij kon dan ook in alle redelijkheid oordelen dat *“uit het voorliggend beroepsschrift blijkt dat hinder en nadelen voldoende concreet”* omschreven zijn en dat er *“een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing”* en het administratief beroep in hoofde van de verzoekende partij ontvankelijk verklaren.

Het tweede onderdeel van de exceptie wordt verworpen.

3. Derde onderdeel: de tijdigheid van het administratief beroep

3.1

De eerste, tweede en derde tussenkomende partijen voeren in essentie aan dat beslissing van het college van burgemeester en schepenen op 13 september 2017 werd aangeplakt, zodat het ingestelde beroep op 25 oktober 2017 laattijdig is.

3.2

Artikel 4.7.19, §2 VCRO, in zijn toepasselijke versie, bepaalt:

“ ...

Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de

vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.

...

Uit deze bepaling volgt dat de gemeentelijke overheid de verplichting heeft om over de aanplakking te “waken” en te attesteren.

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO luidt, in zijn toepasselijke versie, als volgt:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat :

...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na deze van aanplakking.”

De verzoekende partij is een belanghebbende, zo blijkt uit het voorgaande onderdeel, in de zin van de laatst aangehaalde bepaling voor wie de administratieve beroepstermijn een aanvang neemt de dag na deze van de aanplakking.

3.3

Uit het dossier blijkt dat op 20 september 2017 een attest van niet-aanplakking werd opgesteld.

Tevens zijn twee niet-ondertekende attesten van aanplakking terug te vinden waarvan het ene stelt dat de beslissing van de tweede tussenkomende partij werd aangeplakt op 13 september 2017 en het andere stelt dat de beslissing op 28 september 2017 werd aangeplakt.

Op grond van de verplichtingen van de gemeentelijke overheid om te waken en te attesteren over de aanplakking, die waarborgen dat een belanghebbende kan weten wanneer een beroepstermijn aanvangt, mocht de verzoekende partij ervan uitgaan dat de beroepstermijn op 20 september 2017, zijnde de datum van het attest van niet-aanplakking, nog geen aanvang had genomen.

Bovendien is het attest van aanplakking dat stelt dat de aanplakking is gebeurd op 13 september 2017 niet ondertekend en tegenstrijdig met de andere vermelde stukken. Uit het bijgebrachte mailverkeer blijkt dat de foto's van aanplakking tijdelijk niet geüpload konden worden zodat deze mails evenmin blijf geven van een rechtsgeldige aanplakking op 13 september 2017. Dit nog los van de vraag of een mail de bewijswaarde van een attest van niet-aanplakking teniet kan doen.

Gelet op het belang van een afdoende bewijs van de startdatum van de regelmatige aanplakking om de rechten van derde belanghebbenden te vrijwaren, volstaat het dat verzoekende partij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er gegronde twijfel bestaat over de aanplakking op 13 september 2017, waarbij deze gegronde twijfel in haar voordeel dient te spelen.

De verwerende partij heeft terecht het administratief beroep ingesteld op 25 oktober 2017 tijdig bevonden.

Het derde onderdeel van de exceptie wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet haar belang als volgt uiteen in het verzoekschrift tot vernietiging:

“ ...

Verzoekende partij ondervindt onmiskenbaar hinder of nadelen van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij woont immers aan de Rateaulaan 1 te 2812 Muizen, op amper 200 meter van de projectsite waarop de thans bestreden beslissing betrekking heeft:

[foto]

De Rateaulaan/Lotelingstraat vormt een zijstraat van de Leuvensesteenweg en wordt hier ook door ontsloten. Het is voor verzoekende partij op dit ogenblik reeds problematisch om diens woning met de wagen te bereiken, gelet op het feit dat de Leuvensesteenweg de hoofdverbindingsweg vormt tussen de stadscentra van Mechelen en Leuven en daardoor dagelijks zeer grote hoeveelheden verkeer dient te verwerken. Het kruispunt van de Leuvensesteenweg met de Veldstraat, net voorbij de aantakking van de Rateaulaan/Lotelingstraat op de Leuvensteenweg, staat reeds gekend als problematisch. De huidige infrastructuur kan deze toevloed niet aan, hetgeen ook in de bestreden beslissing d.d. 1 februari 2018 wordt opgemerkt:

...

Het is net deze Alstomsite waarop het bestreden project zal worden gerealiseerd. De bestreden beslissing d.d. 1 februari 2018 vermeldt ook duidelijk dat de projectsite zelf op drie wijzen ontsloten wordt, nl. via de Luysenberchstraat, de Leuvensesteenweg en de Lotelingstraat.

De verkeerssimulatie, opgesteld in het kader van het RUP Spreeuwenhoek, wordt ook in realiteit bevestigd, hetgeen blijkt uit onderstaande momentopname (donderdag 3 mei, 17u) van de verkeersdruk ter hoogte van de projectsite en de Rateaulaan. De oranje en rode gedeelten van de Leuvensesteenweg weerspiegelen de plaatsen waar er tijdens die specifieke avondspits filevorming optrad:

[foto]

Er kan niet ernstig worden betwist dat de bouw van een omvangrijke supermarkt, gekoppeld aan een opleidingscentrum en kribbe een significant negatief effect zal hebben op de reeds bestaande verkeersproblematiek. Uit de door de aanvrager bijgebrachte verkeersstudie blijkt immers dat men uitgaat van 189 bijkomende voertuigbewegingen per uur (!), dewelke allen zullen aan- en afrijden via de Leuvensesteenweg.

In tegenstelling tot wat zowel de vergunningsaanvrager als verwerende partij beweren, brengt de vestiging van een LIDL-supermarkt op deze locatie uiteraard niet alleen een lokale, maar ook een bovenlokale aantrekking met zich mee. De hierdoor gegenereerde voertuigbewegingen worden integraal afgewenteld op de reeds zeer intensief gebruikte Leuvensesteenweg, op een specifiek punt van deze Leuvensesteenweg waar reeds dagelijks files staan en waarlangs verzoekende partij steeds dient te rijden om zijn eigen woning te bereiken en/of verlaten.

Het realiseren van de thans bestreden vergunning zal ontegensprekelijk de reeds bestaande verkeersproblematiek verzwaren en hierdoor bijkomende hinder voor verzoekende partij opleveren. Hierbij dient – naast de evidente mobiliteitshinder – ook gedacht te worden aan een verdere aantasting van de luchtkwaliteit ter plaatse. Uit metingen uit 2015, dewelke specifiek betrekking hebben op de Alstomsite waarop het thans bestreden project wordt gerealiseerd, blijkt immers dat de fijnstofdrempel op dit ogenblik reeds 21 dagen per jaar wordt overschreden. Het staat vast dat de luchtkwaliteit nog verder zal worden aangetast wanneer er 189 bijkomende voertuigbewegingen per uur zullen worden gerealiseerd met de komst van een supermarkt. Deze voertuigen zullen, gelet op de filevorming aan het knooppunt met de Veldstraat, een probleemzone die ook expliciet wordt benoemd in de bestreden beslissing, gedurende lange tijd op een zelfde plaats stil staan, hetgeen opnieuw voor een concentratie aan fijn stof zal zorgen ter hoogte van de woning van verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft er dan ook alle belang bij om het Deputatiebesluit d.d. 1 februari 2018 aan te vechten.

Voorgaande omschrijving van het belang is exemplatief en niet limitatief. Verzoekende partij heeft geenszins de bedoeling hiermee haar belang te beperken en behoudt zich het recht voor om desgevallend in de loop van de procedure haar belang verder te omschrijven, te verruimen of te preciseren.

...

2.

De eerste tussenkomende partij werpt volgende exceptie op :

“ ...

Geen belang bij het vernietigingsberoep

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO (van toepassing op deze aanvraag) bepaalt dat beroepen bij de Raad kunnen ingesteld worden door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing. Het is vereist dat een verzoeker redelijkerwijs aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondergaan van hinder en nadelen ten gevolge van een bestreden beslissing .

De verzoekende partij moet daartoe het eventueel bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. De Raad oordeelde al dat het loutere nabuurschap op zich niet volstaat opdat een verzoekende partij het rechtens vereist belang heeft om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing .

De persoonlijke hinder en nadelen ten gevolgen van de bestreden beslissing moeten te onderscheiden zijn van het belang dat iedere burger heeft bij het handhaven van de wettigheid .

Bij de uiteenzetting van haar belang in het verzoekschrift, verklaart de verzoekende partij:

- *dat de omschrijving van dat belang slechts “exemplatief en “niet limitatief” is,*
- *dat zij niet de bedoeling heeft om met haar uiteenzetting “haar belang te beperken”, en*
- *dat zij zich het recht voorbehoudt om haar belang lopende de procedure verder “te omschrijven, te verruimen en te preciseren”.*

Aan dergelijke overwegingen kan geen gevolg worden gegeven.

Wanneer een verzoekende partij in zijn verzoekschrift een welbepaald belang laat gelden, trekt zij grenzen rond het gerechtelijk debat, onder meer ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep . Het belang dient dan ook enkel te worden beoordeeld vanuit de elementen die de verzoekende partij ter zake zelf aanhaalt in haar verzoekschrift. Er kan slechts rekening worden gehouden met de hinder en nadelen die een verzoekende partij uiteenzet in het verzoekschrift ter ondersteuning van zijn belang. Het is niet aan de verzoekende partij om haar belang in een later stuk verder uit te breiden.

Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt alvast niet welke hinder en nadelen de verzoekende partij persoonlijk zou kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing, minstens wordt dat nergens concreet aannemelijk gemaakt.

De verzoekende partij voert in eerste instantie aan dat zij woonachtig is op “amper 200 meter” van de projectsite.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij zelf lijkt aan te nemen, vormt deze afstand van zijn woonplaats tot de projectsite net de negatie zelf van de door haar veronderstelde hinder en nadelen.

Zoals hierboven al werd uiteengezet en aanschouwelijk gemaakt, liggen er tussen de woning van de verzoekende partij en de beoogde handelsvestiging verschillende constructies, nl. de de bestaande loodsgebouwen op de Alstom-site, een weg alsook het woonontwikkelingsproject waarvoor een vergunning werd verleend aan WILLEMEN (waarvan de verzoekende partij de vergunning niet heeft bestreden, en dus de gevolgen heeft aanvaard).

Alleen al gezien die afstand tot haar woning, en het feit dat de bestaande constructies een duidelijke barrière vormen ten aanzien van het vergunde project, is het volstrekt onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij enige (milieu)hinder zou kunnen ondervinden door het project van LIDL Belgium. De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan, zelfs niet met een begin van bewijs.

Die hinder is bovendien duidelijk te onderscheiden is van het aanpalende project voor de Alstom-site dat wordt ontwikkeld door WILLEMEN, en dat niet door de verzoekende partij wordt bestreden bij uw Raad.

Dit volstaat al om het beroep te verwerpen.

De verzoekende partij koppelt haar belang verder aan de veronderstelde mobiliteitshinder die zij zou ondervinden ten gevolge van de bestreden vergunning.

Zij omschrijft dit als volgt:

“De Rateaulaan/Lotelingstraat vormt een zijstraat van de Leuvensesteenweg en wordt hier ook door ontsloten. Het is voor verzoekende partij op dit ogenblik reeds problematisch om diens woning met de wagen te bereiken, gelet op het feit dat de Leuvensesteenweg de hoofdverbindingsweg vormt tussen de stadscentra van Mechelen en Leuven, en daardoor dagelijks zeer grote hoeveelheden verkeer dient te verwerken. Het kruispunt van de Leuvensesteenweg met de Veldstraat, net voorbij de aantakking van de Rateaulaan/Lotelingstraat op de Leuvensesteenweg, staat reeds gekend als problematisch. De huidige infrastructuur kan deze toevloed niet aan , hetgeen ook in de beslissing (...) wordt opgemerkt (...).

Het is net op deze Alstomsite waarop het bestreden project zal worden gerealiseerd. De bestreden beslissing (...) vermeldt ook duidelijk de projectsite zelf op drie wijzen ontsloten wordt, nl. via de Luysenberghstraat, de Leuvensesteenweg en de Lotelingstraat. “

Deze omschrijving van de hinder en nadelen is vooreerst kennelijk te vaag om het belang te staven.

Vooreerst blijkt uit haar uiteenzetting een verkeerd begrip van het vergunde project. Het project dat LIDL Belgium beoogt wordt niet ontsloten langs de Lotelingstraat of de Rateaulaan. De handelsvestiging wordt rechtstreeks ontsloten via de Leuvensesteenweg, en de kinderkribbe en het opleidingscentrum worden ontsloten via de Luysenberghstraat aan de andere kant van de Alstom-site.

Op het gebied van mobiliteit kan de verzoekende partij door de geplande handelsvestiging dus geen noemenswaardige hinder ondervinden. De Rateaulaan is een éénrichtingsstraat. Zij is vanaf de Leuvensesteenweg enkel bereikbaar via de Planckendaelstraat, ca. 100 meter verderop. Het doorgaand verkeer kan de Leuvensteenweg terug bereiken via het noordelijke deel van de Lotelingstraat. Verkeer van en naar de geplande LIDL-vestiging zal dus niet op deze straat worden afgewenteld. Dit gegeven wordt door de verzoekende partij ook niet betwist.

Ten tweede blijkt uit die omschrijving van het belang dat de verzoekende partij zich niet beroept op enige hinder die zij zou ondervinden in haar eigen leefomgeving (i.e. in de nabijheid van haar woning).

In zoverre de verzoekende partij zich, in het algemeen en zonder nadere staving, beroept op een volgens haar al bestaande problematische doorstroming op de Leuvensesteenweg, en het kruispunt met de Veldstraat in het bijzonder, dan is dat belang niet precies te onderscheiden van het belang van elke burger bij ruimtelijke kwaliteit in de omgeving van het project .

Die hinder blijkt ook niet uit enig stuk.

Evenmin blijkt dat die mobiliteitsproblematiek zou ontstaan of toenemen door het thans vergunde project van LIDL Belgium:

- *De aanvraag werd gunstig geadviseerd door de wegbeheerder, AWV. Ook het departement MOW heeft in het kader van de adviesaanvraag geen bijzondere*

voorwaarden gesteld aan de geplande ontwikkeling. Dit spreekt op zich al tegen dat er onaanvaardbare mobiliteitshinder kan worden verwacht.

- Aan de aanvraag wordt een uitgebreide mobiliteitsstudie gevoegd over de ontwikkeling van de volledige Alstom-site (opgesteld door studiebureau VECTRIS). In die studie wordt besloten dat de berekende verkeersgeneratie van de geplande ontwikkeling (handel, kinderkribbe en opleidingscentrum) kan worden verwerkt via de bestaande weginfrastructuur, en er geen noemenswaardig effect zal hebben op de verkeersafwikkeling op de Leuvensesteenweg, de Luysenberghstraat en de Lotelingstraat en de bestaande kruispunten - ook in een worst-case scenario en tijdens de spitsuren en het drukste moment op een zaterdag.
- Ook het kader van de MER-screening zijn er geen problemen gerezen op het gebied van mobiliteit.

Ter weerlegging van die grondig gefundeerde stukken, verwijst de verzoekende partij enkel naar een éézijdige (en daardoor onmogelijk te verifiëren) "momentopname" van donderdag 3 mei, 17u, met aanduiding van de filevorming ter hoogte van de Alstom-site.

Los van de vaststelling dat deze "momentopname" niet representatief kan zijn voor de mobiliteitsimpact van het vergunde project, is onduidelijk wat de verzoekende partij hiermee tracht aannemelijk maken.

Hoogstens ondersteunt deze "momentopname" de bevindingen van de mobiliteitstoets, nl. dat er zich in het drukste avondspitsuur een wachtrij kan vormen ter hoogte van het kruispunt Leuvensesteenweg x Veldstraat. Zij doet echter geen afbreuk aan de conclusie van de studie, nl. dat de verkeersafwikkeling op de Leuvensesteenweg, en de bijkomende intensiteiten van de Alstom-site beperkt zijn, omdat een deel van het verkeer naar de site nu al aanwezig is op de Leuvensesteenweg.

De vrijblijvende stelling, dat de LIDL-vestiging ook voor "bovenlokale verkeers aantrekking" zal zorgen, en de bestaande verkeersproblematiek zal verzwaren, blijkt opnieuw uit geen enkel stuk. Er is geen reden om te twijfelen aan de deskundigheid van de mobiliteitstoets.

Naast de mobiliteitshinder, beroept de verzoekende partij zich op de "aantasting van de luchtkwaliteit" (randnr. 21). Zij verwijst hiervoor naar een "metingen uit 2015" (die zij zelf niet toevoegt aan de stukken), waaruit zou blijken dat de fijnstofdrempel op dit ogenblik al 21 dagen per jaar wordt overschreden. Volgens de verzoekende partij "staat het vast" dat de bijkomende voertuigbewegingen van- en naar de LIDL-vestiging de luchtkwaliteit nog verder zullen aantasten.

Opnieuw legt de verzoekende partij geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij de veronderstelde aantasting van de luchtkwaliteit zelf zal ondergaan in haar persoonlijke leefomgeving. Er is in het dossier geen enkele meting voorhanden waaruit blijkt dat de fijnstofdrempels ook voor haar woning zouden worden overschreden, en geen enkele studie dat die luchtvervuiling ter hoogte van haar woning op onaanvaardbare zou toenemen als gevolg van het vergunde project.

Dergelijke hinder valt ook niet te verwachten.

De mogelijke impact van de geplande ontwikkeling op de luchtkwaliteit (met inbegrip van de fijn stof concentratie) werd uitgebreid en op een wetenschappelijk verantwoorde manier onderzocht in het kader van de MER-screening die werd uitgevoerd voor het project.

Het rapport besluit voor het volledige reconversieproject tot:

- *een toename in het jaargemiddelde NO₂ (stikstofdioxide) van 2,75%, wat volgens het beoordelingskader dat wordt gehanteerd door de dienst-MER beschouwd wordt als een beperkte bijdrage. De grenswaarde wordt niet bereikt.*
- *een toename in het jaargemiddelde PM₁₀ (fijn stof) van 2,50%, en een toename in het jaarlijks aantal dagoverschrijdingen van de PM₁₀-norm van 2,85%, wat eveneens als een beperkte bijdrage wordt beschouwd. Ook hier wordt de grenswaarde niet bereikt.*

Bijgevolg zijn er op de luchtkwaliteit geen aanzienlijke effecten te verwachten. De verzoekende partij betreft die resultaten op geen enkele manier bij de uiteenzetting van haar belang, maar beperkt zich tot algemene beweringen, gestaafd door geen enkel stuk.

Bovendien dient te worden opgemerkt de mobiliteitsimpact en de impact op de luchtkwaliteit eerder al gunstig werden beoordeeld in het kader van de aanvraag voor het totaalproject dat in 2015 werd vergund.

Die vergunning werd door de verzoekende partij niet bestreden.

Die vergunning is daardoor definitief en uitvoerbaar, ongeacht de uitkomst van deze procedure. Zoals gezegd, is het bouwprogramma in die eerdere vergunning zwaarder dan het project dat in de voorliggende aanvraag wordt beoogd.

Door deze vergunning niet te bestrijden, heeft de verzoekende partij de (milieu)gevolgen van de ontwikkeling voor haar eigen leefomgeving aanvaard. Minstens maakt zij niet concreet aannemelijk waarom de hinder ten gevolge van de thans voorliggende aanvraag voor haar plots niet meer aanvaardbaar zou zijn.

Dergelijke verduidelijking is hier noodzakelijk, temeer daar de woningen die initieel voorzien waren in het deelgebied dat LIDL Belgium ontwikkelt niet meer worden niet meer voorzien in het kader van de thans voorliggende aanvraag, zodat valt aan te nemen dat de mobiliteitsimpact van het voorliggende ontwerp beperkter is dan hetgeen oorspronkelijk werd vergund.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij het project van WILLEMEN, palend aan de Lotelingstraat en dus in de nabijheid van haar woning, niet heeft bestreden met een beroep tot nietigverklaring voor uw Raad. Dit project voorziet in de oprichting van 48 wooneenheden en 72 autoparkeerplaatsen, bereikbaar via de Leuvenstesteenweg en de Lotelingstraat.

In zoverre de verzoekende partij zich in het algemeen beklagt over de (milieu)hinder ten gevolge van de “Alstom-site”, dan blijkt dus dat zij de (mobiliteitsimpact) van (minstens dat) deel van het project wel aanvaardbaar acht. Zij maakt echter niet aannemelijk hoe de hinder die zij blijkbaar verwacht ten gevolge van de ontwikkeling van de Alstom-site, uitsluitend kan worden toegerekend aan het project dat LIDL Belgium beoogt, en dus niet aan het project dat dichterbij haar woning is.

De verzoekende partij maakt bijgevolg niet aannemelijk hoe de vernietiging van de voorliggende vergunning hem tot enig voordeel zou kunnen strekken.

Omwille van het gebrek aan concrete en aannemelijk gemaakte hinder en nadelen is het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk, bij gebrek aan belang.

...

3.

De tweede en derde tussenkomende partij werpen een gelijkaardige exceptie op :

“ ...

De verzoekende partij heeft geen belang

Algemeen: de belangvereiste

...

Onderhavige aanvraag kadert in de herbestemming van het volledige terrein waarop vroeger de fabriek van Alstom gevestigd was. De herbestemming bestaat uit twee aanvragen, met name een woningbouwproject voor 48 wooneenheden aangevraagd door Willemen en onderhavig gemengd project met Lidlwarenhuis, kinderkribbe en opleidingscentrum. Op 23 december 2015 werd voor beide projecten samen reeds een gefaseerde vergunning afgeleverd. Deze vergunning werd niet bestreden, en is derhalve definitief.

Beide projecten kunnen als volgt worden weergegeven:

[afbeelding]

De aanvraag van Willemen voor het oprichten van 48 wooneenheden met boven- en ondergrondse parking werd vergund door het college van burgemeester en schepenen van Mechelen op 15 september 2017; de vergunning voor het voorliggende project met het Lidl-warenhuis, de kribbe en het opleidingscentrum werd door het college vergund op 25 augustus 2017.

Tegen beide vergunningen werd een - door de deputatie onterecht ontvankelijk verklaard - administratief beroep ingesteld bij de deputatie van de provincie Antwerpen door de heer Boogaerts, die beweert ook namens verzoekende partij een beroep in te dienen (cfr. hoger). De deputatie besliste evenwel in beide zaken om het beroep niet in te willigen en de vergunning voor respectievelijk het woningbouwproject en het gemengd project met het Lidl-warenhuis, de kribbe en het opleidingscentrum wederom te verlenen.

*Het moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij enkel vernietigingsberoep aantekent bij Uw Raad tegen de stedenbouwkundige vergunning voor het voorliggende gemengd project met de Lidl-vestiging, **maar niet tegen het woningbouwproject van Willemen, dat nochtans op hetzelfde moment en op hetzelfde terrein wordt vergund.** Kennelijk kan verzoekende partij zich wél akkoord verklaren met het woningbouwproject, dat **nochtans veel dichterbij het perceel van verzoekende partij gelegen** is, dit in tegenstelling tot voorliggende aanvraag, die op enkele honderden meters bevindt.*

*Zoals verzoekende partij zelf aangeeft, is het voorliggende project gelegen op zo'n **200 meter** afstand van diens woning. Tussen beide percelen bevinden zich onder meer de Lotelingenstraat, het woningbouwproject van Willemen en een depot van de stad Mechelen. Deze ruime afstand maakt op zich al **enige hinder of nadelen onwaarschijnlijk.***

*De omstandigheid dat het woningbouwproject van Willemen, dat gelegen is tussen het terrein van voorliggende aanvraag en de woning van verzoekende partij, door verzoekende partij niet middels een vernietigingsberoep werd bestreden, maakt **onderhavig***

vernietigingsberoep ongeloofwaardig en toont aan dat verzoekende partij niet over het rehtens vereiste belang bij dit beroep beschikt.

Bovendien maakt de verzoekende partij in diens verzoekschrift **geen gewag van enige persoonlijke, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen** die zij zou kunnen ondervinden bij de bestreden beslissing.

De aangehaalde mobiliteits- en milieuhinder kunnen allermnst overtuigen, en worden tegengesproken door de adviezen en studies die in het kader van de aanvraagprocedure werden ingewonnen.

Ten eerste verwijst de verzoekende partij naar de **mobilitetshinder** die zij zou ervaren ten gevolge van de problematische verkeerssituatie ter hoogte van de Leuvensesteenweg.

Preliminair moet erop worden gewezen dat verzoekende partij voorhoudt dat haar woning gelegen is in een zijstraat van de Leuvensesteenweg, terwijl de Rateaulaan in werkelijkheid niet rechtstreeks aansluit op de Leuvensesteenweg. De Rateaulaan sluit in het noorden aan op de Lotelingenstraat en in het oosten op de Plankendaalstraat, die op hun beurt aansluiten op de Leuvensesteenweg.

Dit heeft tot gevolg dat de vermeende verkeersproblematiek die verzoekende partij aanhaalt — quod non - , zich in ieder geval op **enige afstand van de woning van verzoeker** zou situeren.

Bovendien moet erop worden gewezen dat het 'problematische kruispunt' dat verzoekende partij aanhaalt in haar verzoekschrift is gelegen **op ruime afstand van het terrein waarop de aanvraag gelegen is**.

[foto]

Volledig ten onrechte houdt de verzoekende partij bovendien voor dat de aanvraag ontsloten wordt via de Lotelingstraat, terwijl de winkel ontsloten wordt via de Leuvensesteenweg, en de overige functies via de Luysenberchstraat. De aanvraag bevindt zich op enige afstand van de Lotelingstraat en de Rateaulaan, zoals ook blijkt uit bovenstaande weergave.

De verzoekende partij tracht klaarblijkelijk haar belang te staven door de aanvraag foutief voor te stellen en de effecten hiervan te manipuleren.

Ook ten gronde moet er bovendien op gewezen worden dat de **aangehaalde mobiliteitshinder niet overtuigt**.

Aan deze aanvraag ging een **mobilitetststudie** vooraf, die tevens bij de aanvraag is gevoegd. Uit deze studie blijkt dat de geplande ontwikkeling op de Alstom-site **geen noemenswaardig effect** zal hebben op de verkeersafwikkeling ter plaatse. Ook in het kader van de MER-screening werden geen problemen met betrekking tot de mobiliteit aangemerkt.

Tot slot moet ook worden gewezen op het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer dd. 19 juni 2017, dat de voorliggende aanvraag **gunstig** heeft beoordeeld.

De genoemde studies en adviezen, die **op zorgvuldige, wetenschappelijke en gedocumenteerde wijze** werden uitgevoerd in het kader van de vergunningsprocedure, worden door verzoekende partij enkel weerlegd door middel van een 'momentopname'.

Deze 'momentopname' die **niet te verifiëren** is en vermoedelijk afkomstig is van Google Maps, zou aantonen dat er tijdens die specifieke avondspits filevorming was.

Ten eerste is deze 'momentopname' **niet wetenschappelijk onderbouwd**, en laat dit niet toe enige uitspraak omtrent de verkeersafwikkeling ter plaatse. Ten tweede heeft dit betrekking op een punt dat op **250 meter afstand van de aanvraag** gelegen is. Deze figuur is in dit verband dan ook **compleet irrelevant**.

Bovendien zijn de conclusies die verzoeker aan deze 'momentopname' verbindt, met name het negatief effect op de verkeerproblematiek en de aantrekking van bovenlokaal verkeer, **niet onderbouwd**. Het gaat om loutere **aannames** die **niet worden gestaafd** en worden tegengesproken door de deskundige studies en adviezen die in het kader van de vergunningsprocedure werden ingewonnen.

Om de beweerde 'aantasting van de luchtkwaliteit' te staven, verwijst verzoekende partij naar metingen uit 2015 waaruit zou blijken dat de fijnstofdrempel reeds 21 dagen per jaar wordt overschreden. Deze metingen worden evenwel niet als stuk bijgevoegd, waardoor de stellingen van verzoeker hieromtrent niet te verifiëren. De argumentatie van verzoeker bevat met andere woorden louter aannames en veronderstellingen die met geen enkel stuk worden gestaafd.

In het kader van de MER-screening werd de milieu-impact en de impact op de luchtkwaliteit daarentegen **op wetenschappelijke wijze** onderzocht. Hieruit bleekt dat er **geen aanzienlijke effecten op de luchtkwaliteit te verwachten** vallen.

De resultaten van deze studie worden verzoekende partij met geen enkel stuk of argument weerlegd, waardoor er geen **enkele reden is om te twifelen aan de resultaten van de MER-screening**.

Uit het voorgaande volgt dat verzoekende partij **niet aantoont op welke wijze zij enige hinder of nadelen zou ondervinden van voorliggende aanvraag, wat nochtans vereist is om te kunnen besluiten dat het vereiste belang aanwezig is.**
...

4.

De verzoekende partij antwoordt als volgt in haar toelichtende nota :

“ ...

Verzoekende partij heeft een persoonlijk en rechtstreeks belang bij het beroep tot vernietiging

...

Zowel Lidl Belgium als het Schepencollege van de stad Mechelen en de stad Mechelen zijn ten onrechte van oordeel dat verzoekende partij geen persoonlijk en rechtstreeks belang zou hebben bij het vernietigingsberoep.

De tweede en derde tussenkomende partijen zijn van oordeel dat het ondervinden van hinder op 200 meter van het perceel in kwestie onwaarschijnlijk zou zijn. Verder wordt

verwezen naar de Rateaulaan als éénrichtingsstraat die niet meteen aansluit op de Leuvensesteenweg. Tot slot zijn voormelde tussenkomende partijen van oordeel dat ook aantasting van de luchtkwaliteit niet zou zijn aangetoond.

De eerste tussenkomende partij Lidl Belgium sluit zich voornamelijk aan bij de argumenten van de tweede en derde tussenkomende partijen. Verder haalt Lidl Belgium dezelfde argumenten aan met betrekking tot het belang bij de administratieve procedure. Zo wordt opnieuw het niet aanvechten van het project Willemen aangehaald en de aanvraag van 2015 voor de hele Alstomsite. Verder wordt opnieuw naar de ligging van de Rateaulaan als éénrichtingsstraat verwezen en wordt opnieuw de MER-screening aangehaald ter verantwoording van de impact op de luchtkwaliteit.

...

Het argument van tussenkomende partijen dat de Rateaulaan slechts een éénrichtingsstraat is en niet rechtstreeks uitkomt op de Leuvensesteenweg doet bijgevolg niet ter zake. Verzoekende partij dient de Leuvensesteenweg dagelijks te nemen, aangezien dit de hoofdas is van Muizen. Verzoekende partij kan zich dan ook beroepen op de hinder die hij zal ondervinden door de bijkomende mobiliteitsdruk dat de vergunningsaanvraag met zich mee zal brengen.

...

Tussenkomende partijen gaan er verkeerdelijk vanuit dat verzoekende partij zich zou beroepen op slechts een momentopname. Verzoeker wordt tijdens de spitsuren dagelijks geconfronteerd met deze files op de Leuvensesteenweg. Hierna wordt nog een foto gevoegd van google maps met betrekking tot de verkeerssituatie op 14 november 2018 om 17u47. Hieruit blijkt opnieuw dat het verkeer ter hoogte van de woning van verzoeker langzaam tot zeer langzaam verloopt. Dat een bijkomende handelspand van Lidl Belgium, dewelke bovendien één van de grootste is van België, geen invloed zou hebben op verkeersafwikkeling kan simpelweg niet worden aangenomen.

...

Hierna wordt nog een uittreksel bijgevoegd van google maps inzake de verkeerssituatie tijdens de ochtendspits. Deze foto dateert van 15 november 2018 om 8u10. Uit onderstaande foto blijkt overduidelijk dat ook tijdens de ochtendspits de Leuvensesteenweg ter hoogte van het kruispunt en het aanvraagproject filevorming is.

[afbeelding]

Bovendien is de Veldstraat een verlengde van de Stationsberg. In deze straat is er regelmatig een filevorming tot aan de brug over de Dijle door de Dorpskern van Muizen. Deze drukte wordt veroorzaakt doordat het verkeer een snelle toegang wenst naar de E19 oprit Mechelen-Zuid of Zemst. Dit om de oprit Mechelen-noord te moeten vermijden, aangezien dit ook reeds een zeer druk verkeerspunt is.

...

Het resultaat van 21 dagen overschrijding van de fijnstofdrempel in 2015 zoals weergegeven in de MER-screeningsnota en in de bestreden beslissing doet ook vragen rijzen. Door de VMM werden de officiële meetresultaten aangeleverd in een tabel (zie bijgaande tabel). Hieruit blijkt dat voor het rapport van 2015, waarin beroep wordt gedaan op de metingen van het jaar 2013, de tabel een meting van 20 dagen aangeeft. Deze cijfers van de VMM houden daarenboven geen rekening met het figuur van de street canyon. Het weze onduidelijk waar de deputatie in de bestreden beslissing de 21 dagen vandaan haalt,

nu uit de metingen van de VMM blijkt dat voor het jaar 2013 20 dagen werden gemeten zonder rekening gehouden te hebben met de street canyon.

[afbeelding]

Recent verscheen op de website van de VMM een meting inzake stikstofdioxide (NO₂). Deze kaart is gebaseerd op gemeten gegevens van 2017 en geeft het jaargemiddelde van de gemeten stikstofdioxide weer in Vlaanderen.

[afbeeldingen]

Bovenstaande kaart toont aan dat de Leuvensesteenweg ter hoogte van de Alstomsite donkerrood kleurt en bijgevolg een zeer hoge NO₂-waarde heeft. Er bestaat tevens een sterke correlatie tussen stikstofdioxide en fijnstof PM₁₀. Om de luchtkwaliteit te meten en te berekenen wordt er namelijk gefocust op twee pollutanten, stikstofdioxide (NO₂) en fijnstof (PM₁₀).

De vaststelling van het studiebureau dat de fijnstofdrempel slechts op 3 dagen overschreden zou worden, wordt dan ook door de vaststellingen van de VMM tegengesproken. Bovendien gaat het studiebureau Vectris in de MER-screeningsnota uit van een overschrijding van 2 dagen per jaar. Deze worden dan vertaald in 3 dagen per jaar. Bij deze vaststelling moeten ook de nodige vraagtekens geplaatst worden. In 2010 werd er bij het RUP Spreeuwenhoek 71 dagen vastgesteld. Bij deze metingen was men betrokken van het jaar 2008, waarbij 23 dagen overschrijding van het fijnstof werden vastgesteld. Rekening houdend met de street canyon werd deze overschrijding gebracht op maar liefst 71 dagen. Dat men nu 2 dagen zou verwachten en dit vertaald in de MER-screening naar 3 dagen is dan ook ongeloofwaardig.

Enkel in kustgemeenten en kleinere dorpjes ter hoogte van de Ardennen worden zulke lage waarden inzake fijnstof gemeten. Indien de metingen in de MER-screeningsnota realistisch zouden zijn, zou dit willen zeggen dat de Leuvensesteenweg een van de minst vervuilende wegen zou zijn in Vlaanderen. De Leuvensesteenweg zou plots niet meer belastend zijn.

Bovendien heeft verzoekende partij nog steeds het recht om de bestreden beslissing aan te vechten bij Uw Raad, ondanks dat geen vernietigingsberoep zou zijn aangetekend tegen de oorspronkelijke vergunning van 2015 of de vergunning van Willemen. Het ondervinden van hinder en nadelen van de vergunningsaanvraag staat los van de hiervoor vermelde vergunningen, zodat het al dan niet aanvechten ervan het belang in hoofde van verzoekende partij niet kan aantasten.

Lidl Belgium tracht ook meermaals te argumenteren dat verzoekende partij niet hard zou maken dat de milieuhinder wordt verwacht naar aanleiding van het aangevraagde project. Verzoekende partij doet dit wel degelijk door onder meer te verwijzen naar de bijkomende verkeersbewegingen in het spitsuur.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“ ...

§1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende personen worden ingesteld:

... ”

3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-...beslissing;

... ”

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist geciteerd artikel niet dat verzoekende partij hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing moet ondervinden. Het volstaat dat zij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door haar aangevoerde hinder of nadelen. Geciteerd artikel vereist evenmin dat deze hinder of nadelen ten gevolge van de bestreden vergunningsbeslissing, of het risico op het ondergaan ervan, door verzoekende partij uitsluitend rechtstreeks kan/kunnen worden ondervonden. Het volstaat dat verzoekende partij de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

De verplichting in hoofde van derde-belanghebbenden om de hinder en nadelen (concreet) te omschrijven mag niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze worden toegepast aangezien een te hoge drempel op toegang tot de Raad afbreuk zou doen aan of onverzoenbaar zou zijn met het effectieve recht op toegang tot de rechter, zoals onder meer gewaarborgd door artikel 9, lid 3 van het Verdrag van Aarhus. In die optiek kan er ter beoordeling van het bestaan van een belang rekening worden gehouden met de gegevens uit het volledige verzoekschrift (waarin verzoekende partij overeenkomstig artikel 56, §1, 1° Procedurebesluit een omschrijving dient te geven van haar belang).

2.

De verzoekende partij die in de onmiddellijke omgeving van het aangevraagde woont, maakt voldoende aannemelijk onder meer aan de hand van kaartmateriaal en mede gelet op de aard en de grootschaligheid van het vergunde dat zij mobiliteitshinder kan ondervinden.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bouw van de supermarkt, met opleidingscentrum en kribbe, aanleiding geeft tot bijkomende verkeersbewegingen op de Leuvensesteenweg. De tussenkomen partijen kunnen evenmin ontkennen dat gelet op de ligging van de woning van de verzoekende partij, er geen twijfel over bestaat dat zij frequent gebruik maakt van de Leuvensesteenweg.

De verzoekende partij geeft blijk van een voldoende persoonlijk belang. De exceptie wordt verworpen. Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld.

VIII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij werpt een schending op van artikel 4.3.5, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en het zorgvuldigheidbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet haar eerste middel als volgt uiteen :

“ ...

In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt in de bestreden beslissing d.d. 1 februari 2018, kan het project niet in overeenstemming worden gebracht met de tekst van artikel 4.3.5 §1 VCRO. Minstens wordt niet, dan wel op onzorgvuldige wijze ingegaan welke invloed de thans bestaande (juridische) toestand heeft op de nochtans noodzakelijke ontsluiting van het project.

Op de plannen, zoals bijgebracht en ook vergund door verwerende partij, worden volgende toegangen aangeduid:

[afbeelding]

Zoals uit bovenstaand plan kan worden afgeleid, wordt de projectsite aan de linker- en rechterzijde ontsloten door twee recent (her)aangelegde wegen, dewelke aantakken op de Leuvensesteenweg:

[foto]

Vooraf de rechertoegangsweg (Luysenberchstraat) is in casu relevant voor de ontsluiting van het thans bestreden project. De bijgebrachte plannen tonen immers aan dat deze toegangsweg door leveranciers zal gebruikt worden om de achterzijde van het nieuw op te richten Lidl-filiaal te bereiken.

De bewuste wegen maken echter het voorwerp uit van een vernietigingsarrest van Uw Raad d.d. 28 november 2017 (nr. RvVb/A/1718/028). In dit arrest wordt het volgende overwogen door Uw Raad:

...

Het relevante RUP Spreeuwenhoek-Venne, op basis waarvan op 22 juli 2015 een vergunning werd verleend voor de aanleg van de bewuste wegen, werd – vanwege een gebrek aan een plan-MER – buiten toepassing verklaard door Uw Raad. De bestreden vergunning d.d. 22 juli 2015 werd vernietigd.

Al het bovenstaande wordt ook weerhouden in de thans bestreden beslissing d.d. 1 februari jl. Verwerende partij merkt verder op dat er (althans op 1 februari 2018) nog geen nieuwe beslissing was genomen door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (GSA), volgend op het arrest van Uw Raad d.d. 28 november 2017. Daarnaast wordt door verwerende partij nog overwogen dat er (althans op 1 februari 2018) ook nog geen sprake

was van een heropstart van het RUP, ditmaal wel vergezeld van een noodzakelijk plan-MER.

Aan buurtbewoners van de Alstomsite werd tijdens een vergadering d.d. 26 maart 2018 meegedeeld dat pas op 16 maart 2018 – ruimschoots na het nemen van de bestreden beslissing – de startbeslissing werd genomen om een nieuw RUP op te maken. Het gaat hier aldus slechts om de allereerste stap bij de opmaak van een vervangend RUP. Zoals het verslag van de vergadering d.d. 26 maart 2018 vermeldt, dienen de uitgangspunten en ambities nog worden vastgesteld en dient ook nog een studiebureau te worden aangeduid. Projecten die thans binnen de contouren van het RUP gelegen zijn (waaronder twee toegangswegen), kunnen op geen enkele wijze een rechtsgeldige basis vinden in het buiten toepassing gelaten (en te laten) RUP Spreeuwenhoek-Venne. Om dezelfde reden, nl. het ontbreken van een plan-MER bij het RUP Spreeuwenhoek-Venne, werd de vergunning van een project aan de Leemputstraat 49 te 2812 Mechelen eveneens door Uw Raad vernietigd (nr. RvVb/A/1718/0299).

Verwerende partij onderschrijft m.a.w. expliciet dat de twee nieuw aangelegde toegangswegen – waarvan de rechtersoegangsweg zal worden aangewend ter ontsluiting van de achterzijde van het nieuw op te richten Lidl-filiaal – op het moment van het nemen van de bestreden beslissing geen enkele juridische basis meer hadden. Het is ook hoogst onwaarschijnlijk dat hiervoor binnen afzienbare tijd een nieuwe juridische basis voor zal worden gecreëerd, gelet op de doorlooptijd die de opmaak van een nieuw/gecorrigeerd RUP noodgedwongen met zich meebrengt.

Ondanks al deze elementen, dewelke alle in overweging werden genomen door verwerende partij, wordt vervolgens toch besloten dat de aanvraag voldoet aan de voorwaarde, opgelegd door artikel 4.3.5 §1 VCRO. Verwerende partij maakt hierbij een volstrekt ongeloofwaardig en onwettig onderscheid tussen een feitelijk bestaande weg en een juridisch bestaande weg. Volgens verwerende partij volstaat het dat een voldoende uitgeruste weg feitelijk bestaat. Deze conclusie kan echter geenszins uit de tekst van artikel 4.3.5 §1 VCRO worden afgeleid, dit in tegenstelling tot wat verwerende partij in haar besluit d.d. 1 februari 2018 beweert. Het is net een evidentie dat een voldoende uitgeruste weg in de zin van artikel 4.3.5 §1 VCRO zowel feitelijk als juridisch dient te bestaan. Hier anders over oordelen creëert een juridische fictie en komt in de praktijk neer op het verder en definitief bestendigen van een pertinent onwettige toestand, waarvan de onwettigheid reeds expliciet werd vastgesteld door Uw Raad en waarvan verwerende partij blijkbaar zeer goed op de hoogte is.

Verwerende partij lijkt bovendien ook te beseffen welke problemen het gebruik van de rechtersoegangsweg in de praktijk met zich meebrengt/zal meebrengen, gelet op het uiterst precair karakter van deze weg. Het is immers niet ondenkbaar, doch eerder waarschijnlijk dat geen nieuwe vergunning meer zal worden afgeleverd voor deze weg, waardoor deze integraal verwijderd dient te worden en er geen ontsluiting van de achterzijde van het Lidl-filiaal meer zal kunnen worden gerealiseerd. Zo merkt verwerende partij in de beslissing d.d. 1 februari 2018 immers nog het volgende op:

“Daarom kan wel een wettelijke (sic) vergunning verleend worden. De uitvoering ervan kan wel worden opgeschorst (sic) door een burgerlijke rechtbank (of een schorsing door de RvVb), maar dit is buiten de bevoegdheid van de Deputatie.”

Het is verzoekende partij volstrekt onduidelijk waarom deze problematiek buiten de bevoegdheid van de Deputatie zou vallen. Hierover wordt geen enkele motivering

opgebouwd. De motivering die wel wordt opgebouwd in de bestreden beslissing, is bovendien feitelijk en juridisch foutief en gebaseerd op een volstrekt eigen (en foutieve) lezing van de tekst van artikel 4.3.5 §1 VCRO.

Het getuigt daarnaast niet van een zorgvuldig optreden in hoofde van verwerende partij door eerst te overwegen dat de afgeleverde vergunning in aanmerking komt voor een schorsing/vernietiging en vervolgens toch de gevraagde vergunning af te leveren. De vaststelling dat een vergunningverlenende overheid zeer goed op de hoogte is van de onwettigheden van een bepaald dossier en alsnog beslist om deze onwettigheden niet te weerhouden bij het nemen van de uiteindelijke beslissing – doch er voor opteert om de bestaande onwettigheid verder te bestendigen – kan evenmin in overeenstemming met het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur worden gebracht.

Vergunningen die worden afgeleverd moeten overigens op zich uitvoerbaar zijn en kunnen niet afhankelijk worden gemaakt van allerhande andere nog te nemen overheidsbeslissingen, waaronder de opmaak van het RUP, een vergunning voor de weg etc.

Uw Raad is van oordeel dat een vergunning “nuttig en doelmatig” moet zijn en in de praktijk uitgevoerd moet kunnen worden. De vergunningverlenende overheid moet bij discussies dan ook een onderzoek starten naar de uitvoerbaarheid van de vergunning. Zo vernietigde de Raad eerder reeds een toegekende vergunning om reden dat de ontsluitingsweg essentieel bleek, maar onuitvoerbaar

Zelfs indien Uw Raad per impossibile zou oordelen dat een weg, waarvan de vergunning werd vernietigd en waarvoor geen nieuwe vergunning werd afgeleverd, kan beschouwd worden als een voldoende uitgeruste weg in de zin van artikel 4.3.5 §1 VCRO, dient minstens te worden vastgesteld dat niet/onvoldoende wordt gemotiveerd hoe de ontsluiting van het project in de praktijk kan worden gegarandeerd/uitgevoerd. De bestreden beslissing schendt in ieder de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verwerende partij geeft immers zelf aan dat de rechters toegangsweg (Luysenberchstraat) een precair karakter heeft en het gebruik ervan niet kan worden gegarandeerd. Dit zou leiden tot een onbereikbaarheid van de laad- en loskades aan de achterzijde van het winkelpand, hetgeen de ontsluiting van het project in het gedrang brengt. Verwerende partij blijft over deze onvermijdelijke gevolgen bewust vaag en tracht hierbij te beweren dat dergelijke problemen buiten de bevoegdheid van de Deputatie zouden vallen, quod non. Zulks kan niet in overeenstemming gebracht worden met het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, noch met de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen.

...

2.

De eerste tussenkomende partij stelt het volgende omtrent het eerste middel :

“ ...

(1) Het middel is onontvankelijk

Het vergunde LIDL-project ontsluit, naast de rechtstreekse erfontsluiting aan de Leuvensesteenweg (voor de handelsvestiging), enkel via de Luysenberghstraat (kribbe en opleidingscentrum) aan de rechterzijde van de Alstom-site.

Het project ontsluit niet via de Lotelingstraat in de nabijheid van de woning van de verzoekende partij. Een ontsluiting via die straat maakt dan ook geen deel uit van de aanvraag.

Het valt bijgevolg niet in te zien wel persoonlijk en rechtstreeks belang de verzoekende partij kan hebben bij een vernietiging op grond van dit middel, ontleend aan gebrek aan vergunning voor de wegenis ter hoogte van de geplande LIDL-vestiging: die weg is gelegen op ruim 200 meter van zijn woning en het gebrek aan vergunning kan in zijn hoofde geen (mobiliteits)hinder veroorzaken.

In zoverre de verzoekende partij poneert dat de ontsluiting via de Luysenberghstraat zal worden gebruikt door vrachtverkeer van en naar de LIDL-vestiging, mist het middel in elk geval feitelijke grondslag. De laad- en loskade wordt volledig inpandig voorzien, vooraan de LIDL-vestiging. Zij is enkel ter bereiken via de erfontsluiting langs de Leuvenstesteenweg. De enige ontsluiting die voor gemotoriseerd verkeer wordt voorzien langs de Luysenberghstraat is de toegang tot de ondergrondse parking die zal worden gebruikt door het personeel van de handelsruimte en de kinderkribbe, en de bezoekers van het opleidingscentrum. Zij kan niet worden gebruikt voor vrachtverkeer.

(2) Het middel is ongegrond

Artikel 4.3.5 §§ 1t/m 3 VCRO (in de versie zoals van toepassing op de aanvraag) luidt als volgt:

...

Volgens de tekst van artikel 4.3.5 VCRO kan een stedenbouwkundige vergunning slechts worden verleend voor een stuk grond “gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat”.

Artikel 4.3.5 VCRO bepaalt zelf wat begrepen dient te worden onder de vereiste van een ligging aan een “voldoende uitgeruste weg”, nl. de ligging aan:

- (1) een weg die op het moment dat de vergunning wordt verleend al bestaat en die*
- (2) uitgerust is met duurzame materialen en voorzien is van een elektriciteitsnet, en volgens de evt. bijkomend gestelde uitrustingsvoorwaarden.*

Die bepaling is duidelijk en behoeft geen verdere interpretatie: het is vereist, maar het volstaat ook, dat er zo'n materieel uitgeruste weg bestaat om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De vergunningstoestand van die weg is in elk geval géén beoordelingselement bij het verlenen van de vergunning. De vergunningstoestand van de weg speelt hoogstens een rol indien de opdrachtgever zowel instaat voor het aanleggen van de wegenis, als de bouw van de gebouwen zelf. Dat is hier niet het geval. De Luysenberghstraat maakt geen deel uit van het bouwproject, en werd ook niet aangelegd in opdracht van LIDL Belgium.

De rechtspraak van uw Raad bevestigt dat de vergunningstoestand van de weg niet relevant is ter beoordeling van dit criterium.

In een arrest van 22 augustus 2017 (nr. A/1617/1126) stelde uw Raad hierover het volgende:

“De ligging aan een voldoende uitgeruste weg is ingegeven ter bescherming van bouwlustigen. De Vlaamse overheid was van mening dat het niet opgaat dat de wegen niet voldoen aan bepaalde voorwaarden vooraleer de vergunningen voor de gebouwen kunnen worden afgeleverd en om te voorkomen dat er een nieuwe woonwijk of kantoorwijk zou kunnen ontstaan zonder dat er wegeninfrastructuur en aansluiting op het elektriciteitsnet aanwezig is (zie Parl. St. VI. Parl., 1998- 99, nr. 1332/1, 55.).

Hoewel de Raad niet bekend is met de huidige vergunningstoestand van de weg moet niettemin aan de hand van de gegevens in het dossier worden vastgesteld dat het betrokken perceel paalt aan een geasfalteerde weg die voorzien is van verlichting, riooldeksels, elektriciteit en een voetpad en dus aan een voldoende uitgeruste weg. De verzoekende partij toont alleszins niet aan dat de weg onvoldoende uitgerust zou zijn doch stelt enkel dat de wegenis niet vergund zou zijn. Niettemin moet worden vastgesteld dat het normdoel dat de decreetgever voor ogen had, vervuld is en dat de materiële vereisten van ‘voldoende uitgerust’ aanwezig zijn.”

Die rechtspraak werd later nog bevestigd in een arrest van 16 januari 2018 (nr. A/1718/0447):

“(…) Hoewel de Raad, gezien de aangegeven discussie inzake de uitgevoerde wegenwerken, niet bekend is met de huidige juridische toestand en vergunningstoestand – onder meer de vraag of de wegenwerken zijn uitgevoerd volgens plan met machtiging van de gemeenteraad - moet niettemin aan de hand van de feitelijke gegevens in het dossier worden vastgesteld dat het betrokken perceel paalt aan een geasfalteerde weg die voorzien is van verlichting, riooldeksels en een rioleringsstelsel, elektriciteit en dus aan een voldoende uitgeruste weg. De verzoekende partij betwist deze gegevens op zich niet en toont dus niet aan dat de weg ‘feitelijk’ onvoldoende uitgerust zou zijn, doch stelt enkel dat er juridische tekortkomingen zouden bestaan met betrekking tot deze weg. Niettemin moet worden vastgesteld dat het normdoel dat de decreetgever voor ogen had, vervuld is en dat de materiële vereisten van ‘voldoende uitgerust’ aanwezig zijn.”

Er is geen reden om van die rechtspraak af te wijken.

Het is in deze zaak alvast niet betwist dat de Luysenberghstraat bestond op het moment dat de vergunning werd verleend, en reeds voldoende was uitgerust zoals voorzien in het decreet. Aan de “materiële vereisten” van de ligging aan een voldoende uitgeruste weg is dan ook voldaan.

Zelfs indien artikel 4.3.5 VCRO, in weerwil van de hiervoor aangehaalde rechtspraak van uw Raad, toch zou inhouden dat de weg, om als “voldoende uitgeruste weg” te kunnen worden beschouwd ook behoorlijk vergund zou moeten zijn, quod non, dan nog vereist die bepaling niet dat elke weg waaraan een bouwproject paalt voldoende uitgerust moet zijn in de zin van het decreet (in deze hypothese: vergund, verhard en voorzien van een elektriciteit). Het is vereist, maar volstaat ook, dat het project gelegen is aan “een” voldoende uitgeruste weg, waaruit begrepen kan worden dat de ligging aan minstens één uitgeruste weg kan volstaan om de vergunning te verlenen.

Aangezien ter zake niet wordt betwist dat de Leuvensesteenweg behoorlijk uitgerust én vergund is, is ook in deze lezing aan de decretaal gestelde eis voldaan.

Bijgevolg is van een schending van artikel 4.3.5, §1 VCRO (of daarmee verband houdend het zorgvuldigheidsbeginsel) geen sprake.

Ook een schending van de formele motiveringsplicht ligt niet voor.

Wat betreft de ligging van de aanvraag aan een uitgeruste weg, motiveert de verwerende partij haar beslissing als volgt:

...

In het licht van de aangehaalde rechtspraak van uw Raad is die motivering feitelijk en juridisch correct.

De verzoekende partij leest er bovendien een duidelijk antwoord in op het bezwaar dat hierover tijdens de administratieve procedure werd geuit.

Aan de vereisten van formele en materiële motivering is dan ook voldaan.

Naast deze motivering, bevat de bestreden vergunningsbeslissing nog de volgende bijkomende overweging:

“De uitvoering ervan kan wel worden opgeschort door een burgerlijke rechtbank (of een schorsing door de RvVB), maar dit is buiten de bevoegdheid van de deputatie.”

Volgens de verzoekende partij handelde de verwerende partij onzorgvuldig, nl. door de vergunning te verlenen, maar daarbij uitdrukkelijk te overwegen dat de vergunning in aanmerking zou komen voor schorsing of vernietiging.

Die kritiek is onterecht.

Vooreerst stelt de bestreden beslissing niet dat de vergunning in aanmerking zou komen voor “vernietiging” door de rechter, en dus inherent onwettig zou zijn. Integendeel stelt zij uitdrukkelijk dat de vergunningstoestand van de weg niet de wettigheid van de vergunning aanbelangt, en de vergunning dus ook zonder vergunning van de weg wettig kan worden verleend en uitgevoerd.

Bovendien, en in tegenstelling tot wat in de bestreden vergunning wordt aangehaald, is de vergunningstoestand van de weg geen element op grond waarvan de burgerlijke rechter of de RvVB de thans bestreden vergunning in haar uitvoering zou kunnen schorsen. De tussenkomende partij ziet geen rechtsgrond op grond waarvan tot zulke “opschorting” besloten zou kunnen worden.

Weliswaar is het correct dat een dergelijke overweging niet thuishoort in een vergunningsbeslissing. Het betreft hier echter duidelijk een overtollig motief dat geen afbreuk doet aan de toetsing van de aanvraag aan artikel 4.3.5 VCRO. Die overweging is dan ook niet van dien aard dat zij tot de onwettigheid van de bestreden vergunning kan doen besluiten.

Volgens de verzoekende partij zou de bestreden vergunning geen rekening houden met het “precair karakter” van de weg en de mogelijkheid dat die in de toekomst niet meer zal kunnen worden gebruikt voor het vrachtverkeer van en naar de site, wat het de ontsluiting van het project in het gedrang zou brengen.

Ook deze kritiek is onterecht.

Zij is vooreerst juridisch onjuist: het komt niet aan de verwerende partij toe om in het kader van de vergunningverlening rekening te houden met hypothetische (maar weinig waarschijnlijke) maatregelen die het gebruik van de weg zouden regelen. De verwerende partij vermocht enkel rekening te houden met de aanwezigheid van de bestaande weg, waarvan niet wordt betwist dat die voldoet aan de materiële uitrustingsvereisten van art. 4.3.5 VCRO.

Zij is bovendien feitelijk onjuist: de Luysenberghstraat zal niet worden gebruikt voor het (vracht)verkeer van en naar de handelsvestiging, maar enkel voor het personeel en bezoekers van de kribbe en het opleidingscentrum.

...

3.

De tweede en derde tussenkomende partijen antwoorden op het eerste middel als volgt :

“ ...

Het middel is onontvankelijk

*Verzoekende partij beschikt niet over het rechtens vereiste actueel, persoonlijk en wettig **belang** bij het eerste middel.*

De Luysenberchstraat, die het project aan de rechterzijde ontsluit voor wat de kribbe en het opleidingscentrum betreft, ligt op ruime afstand van de woning van verzoeker. De straat kruist op geen enkel punt de Rateaulaan, waar de woning van verzoeker gelegen is, noch de Lotelingstraat, die de Rateaulaan verbindt met de Leuvensesteenweg.

*De verzoekende partij dient hierbij evenwel het bestaan van de hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk te maken, de aard en de omvang ervan voldoende **concreet** te omschrijven en tegelijk aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks **causaal verband** kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.*

Uw Raad heeft reeds eerder gesteld dat wanneer de derde belanghebbende op enige afstand van het betrokken perceel woont, hij zeer concrete gegevens zal moeten aanleveren om de mogelijke hinder en nadelen aan te tonen.

*Er moet worden vastgesteld dat dat **verzoekende partij nergens aangeeft welke persoonlijke hinder of nadelen zij ondervindt of zal ondervinden** als gevolg van de vermeende schending van de stedenbouwkundige vergunning en uitvoering van de bestreden beslissing.*

Verzoekende partij beperkt zich tot het betwisten van de wettigheid van de bestreden beslissing omwille van het ontbreken van een vergunning voor de wegenis, zonder enige hinder ook maar enigszins aannemelijk.

Het valt niet in te zien hoe verzoekende partij enig actueel, persoonlijk nadeel of hinder zou ondervinden van de elementen die zij aanhaalt, temeer gelet op de ruime afstand tot de woning van verzoeker.

*Er moet tot slot worden benadrukt dat verzoekers **geen actio popularis** mogen inleiden zonder concreet aan te tonen dat de bestreden beslissing voor hen heden persoonlijk*

schadelijk zou zijn, en dat de vernietiging van de bestreden beslissing hen enig voordeel zou verschaffen. Dit wordt niet aangetoond.

In casu brengt verzoekende partij geen concrete gegevens bij die mogelijke hinder of nadelen aantonen. Aldus geeft zij geen blijk van het rechtens vereiste belang bij onderhavig middel.

Om voormelde redenen dient het vierde middel van verzoekende partij bij gebrek aan het rechtens vereiste belang **onontvankelijk** verklaard te worden.

Het middel is ongegrond

Overeenkomstig artikel 4.3.5 VCRO kan een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie (onder andere) handel slechts worden verleend "op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat,"

*In casu leidt het geen twijfel dat de voorliggende aanvraag aan deze vereist voldoet. **Het terrein sluit rechtstreeks aan op de Leuvensesteenweg, die zonder twijfel een voldoende uitgeruste weg is.***

Zulks wordt door verzoekende partij niet betwist.

*De ligging van het terrein aan de Leuvensesteenweg heeft tot gevolg dat **er onmogelijk sprake kan zijn van een schending van artikel 4.3.5 VCRO.***

*Ten tweede moet erop worden gewezen dat **ook de Luysenberchstraat**, die het project aan de rechterkant ontsluit voor wat betreft de kribbe en het opleidingscentrum, **een voldoende uitgeruste weg** uitmaakt in de zin van artikel 4.3.5 VCRO.*

Verzoekende partij kan immers niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat een voldoende uitgeruste weg ook noodzakelijkerwijs als dusdanig vergund moet zijn.

*Dit blijkt in de eerste plaats niet uit artikel 4.3.5, dat enkel stelt dat de weg moet "**bestaan**", en ten minste met duurzame materialen is verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. **Over de vergunningstoestand worden geen voorwaarden opgelegd in het betreffende artikel.***

*Ook Uw Raad oordeelde reeds meermaals in die zin. In verscheidene arresten beperkte Uw Raad zich tot een vaststelling van voldoende uitgerust karakter van de wegenis, **zonder zich uit te spreken uit de vergunningstoestand:***

...

Aangezien het bestaan en de uitrusting van de Luysenberchstraat in casu niet worden betwist, moet worden geconcludeerd dat de Luysenberchstraat ook kan worden beschouwd als een voldoende uitgeruste weg.

*De omstandigheid dat de wegenis in kwestie op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd getroffen, onvergund was, **doet geen afbreuk aan de uitvoerbaarheid van de vergunning.***

Ten eerste moet worden herhaald dat het gaat om een bestaande weg, waar de aanvraag kon op aansluiten en die zodanig is uitgerust om de nodige toegangen tot het terrein te verschaffen.

Ten tweede kan verzoekende partij niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de wegenis binnen afzienbare tijd een nieuwe juridische basis zal hebben.

Met name verleende de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar reeds op 18 september 2018 een **nieuwe vergunning voor de wegenis**. (STUK 8)

De verwijzing naar het "precair karakter" van de wegenis, "de onbereikbaarheid" en "het niet garanderen van het gebruik" door verzoekende partij, **mist bijgevolg iedere feitelijke grondslag. De wegenis bestaat en is inmiddels vergund.** De verwerende partij heeft terecht met het feitelijke bestaan van de weg rekening gehouden en had geen enkele grond om te twijfelen omtrent de uitvoerbaarheid van de vergunning die zij verleende.

Uit het voorgaande volgt dat er geen sprake is van een schending van artikel 4.3.5 VCRO, noch van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De ligging van de aanvraag een voldoende uitgeruste weg en het statuut van de Luysenberchstraat werd bovendien **op correcte en zorgvuldige wijze gemotiveerd** door de deputatie in de bestreden beslissing:

...

Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij **op ieder kritiekpunt van de verzoekende partij uitvoerig heeft geantwoord**. De gegeven motivering is bovendien feitelijk correct en sluit volledig aan bij de rechtspraak die Uw Raad hieromtrent heeft ontwikkeld en die hierboven werd weergegeven.

Er is dan ook geen sprake van een schending van de formele en materiële motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij.

..."

4.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij het volgende toe :

"...

Inzake het belang van verzoekende partij

Allereerst moet worden vastgesteld dat de eerste, tweede en derde tussenkomende partijen het belang van verzoekende partij betwisten bij het eerste middel. Tussenkomende partijen beweren dat verzoeker geen nadelen of hinder zou kunnen ondervinden omdat de woning van verzoekende partij op ruime afstand zou gelegen zijn van de projectsite.

Voormelde zienswijze van tussenkomende partijen kan niet gevolgd worden. Tussenkomende partijen blijven maar beweren dat de woning van verzoekende partij gelegen is op een ruime afstand, terwijl dit in werkelijkheid maar 200m bedraagt en de Rateaulaan rechtstreeks grenst aan de Alstomsite.

Bovendien is de vereiste van het liggen aan een volledig uitgeruste weg conform art. 4.3.5, §1 VCRO een legaliteitsvereiste om een stedenbouwkundige vergunning te kunnen

verlenen. Uw Raad heeft reeds aanvaard dat de verzoekende partij belang heeft bij het middel doordat die de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt.

Aangezien de stedenbouwkundige vergunning verleend door de GSA voor de aanleg van de wegenis en riolering voor woonwijk Spreeuwenhoek met succes werd aangevochten bij Uw Raad¹³, hebben verzoekende partijen wel degelijk belang bij het opwerpen van het eerste middel. De vernietiging van onderhavige vergunning kan er immers toe leiden dat het bestuur zich opnieuw over de ontsluitingsproblematiek zal moeten buigen. De ontsluiting van de Alstomsite en bijgevolg ook van het perceel waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, gebeurt door wegenis die deel uitmaken van het RUP Spreeuwenhoek. Langsheen de Luysenberchstraat wordt volgens de eerste tussenkomende partij immers de toegang tot de ondergrondse parking verstrekt voor het personeel van de handelsruimte en de kinderkribbe, alsook voor de bezoekers van het opleidingscentrum. Bovendien wordt via deze straat toegang verleend aan leveranciers voor de bevoorrading. Deze doorgang is bijgevolg van belang voor de goede werking van de aangevraagde handelsvestiging.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing ook aangegeven op p. 14 dat het ontwerp (de vergunningsaanvraag) niet gelegen is binnen de perimeter van het RUP, maar dat wel gebruik zal worden gemaakt van beide toegangswegen waarvan de vergunning door Uw Raad vernietigd werd. De rechtsgrond van de vergunning omtrent de wegenis vindt namelijk haar grondslag in het onwettig RUP Spreeuwenhoek-Venne, aangezien dit RUP van rechtswege plan-mer-plichtig is. De screeningsprocedure werd foutief toegepast.

Verzoekende partij beschikt bijgevolg over het vereiste belang bij het middel, zodat de excepties verworpen dienen te worden.

...

Door de eerste, tweede en derde tussenkomende partijen wordt er ten onrechte beweerd dat de juridische toestand van de wegenis geen beoordelingsgrond is en dat enkel de feitelijke toestand van de weg van belang is. Volgens de tussenkomende partijen zou het voldoende zijn dat de weg bestaat en dat deze voldoende is uitgerust.

Tussenkomende partijen kunnen niet gevolgd worden in de zienswijze dat de juridische toestand van de wegenis van geen belang zou zijn. De rechtspraak die door tussenkomende partijen wordt aangehaald kan in geen geval vergeleken worden met onderhavige situatie. In de verwezen rechtspraak van Uw Raad wordt telkens aangegeven dat de juridische vergunningstoestand niet gekend is, zodat daar ook geen enkele betwisting rond bestaat.

In onderhavige situatie betreft de wegenis rond het aangevraagde perceel juist een twistpunt. De vergunning voor de wegenis in de Lotelingstraat en de directe woonwijk Spreeuwhoek heeft als grondslag het onwettig bevonden RUP Spreeuwenhoek-Venne. Zolang een vergunning wordt afgeleverd op grond van dit RUP, zal de vergunning telkens opnieuw vernietigd moeten worden wegens de vastgestelde onwettigheid.

Op moment van de beoordeling van de aanvraag door de verwerende partij lag er geen wettige vergunning voor de aanleg van de wegenis voor. Dit wordt ook uitdrukkelijk bevestigd door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Door Uw Raad wordt in een recent arrest bevestigd dat een stedenbouwkundige vergunning voor de gebouwen maar pas kan verleend worden wanneer een

stedenbouwkundige vergunning voor de wegeniswerken is verleend. Uw Raad merkt hierbij op dat op het moment van het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning voor de gebouwen reeds een vergunningsbeslissing voor de wegenis voorlag. Het feit dat deze laatste vergunningsbeslissing nadien geschorst werd, heeft geen belang aangezien de schorsing slechts ex nunc werkt. In die zaak lag bijgevolg op moment van het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk een vergunning voor omtrent de wegeniswerken.

Uit dit arrest moet worden afgeleid dat wanneer geen wettige stedenbouwkundige vergunning voor de wegeniswerken voorligt, geen stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van gebouwen kan worden verleend. Aangezien in de bestreden beslissing wordt bevestigd dat op het moment van beoordeling van de vergunningsaanvraag de vergunning voor de wegenis vernietigd was door Uw Raad, kon de verwerende partij ook niet overgaan tot het verlenen van de bestreden beslissing. De verwerende partij geeft zelf aan dat dit de uitvoerbaarheid en de wettigheid van de vergunningsbeslissing in het gedrang brengt.

...

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing immers zelf aan dat de verleende vergunning niet uitvoerbaar zal zijn in de praktijk, nu de stedenbouwkundige vergunning inzake de wegenis werd vernietigd. Een zorgvuldige overheid dient bij deze vaststelling dan ook de aanvraag te weigeren.

Verder is de eerste tussenkomende partij Lidl van oordeel dat zelfs indien de weg wel behoorlijk vergund zou moeten zijn, dan nog niet vereist is dat elke weg waaraan een project paalt voldoende uitgerust zou moeten zijn in de zin van art. 4.3.5 VCRO. Volgens de tussenkomende partij is de ligging aan één uitgeruste weg voldoende, in casu de Leuvensesteenweg.

Verzoekende partij dient vast te stellen dat nergens in de bestreden beslissing zulke afweging wordt gemaakt. De verwerende partij beoordeelt enkel en alleen de wegen die in het RUP werden opgenomen. In de bestreden beslissing wordt immers letterlijk aangegeven dat “de vraag zich stelt of het project kan vergund worden nu vaststaat dat de wegen niet vergund zijn. Hiervoor dient art. 4.3.5 VCRO geanalyseerd te worden”. Bijgevolg maakt de verwerende partij geen enkele beoordeling omtrent het voldoende uitgerust karakter van de Leuvensesteenweg, zodat de tussenkomende zich hier dan ook niet op kan beroepen.

Door de tweede en de derde tussenkomende partijen wordt er vervolgens nog verwezen naar de nieuwe vergunning die door de GSA zou zijn afgeleverd op 18 september 2018. Hieruit leiden tussenkomende partijen af dat wegenis vergund is en geen enkele twijfel meer zou kunnen bestaan omtrent de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat deze vergunningsbeslissing slechts genomen is na de bestreden beslissing. Op moment van de beoordeling van onderhavige vergunningsaanvraag was er geen een stedenbouwkundige vergunning omtrent de wegenis voorhanden. De latere afgeleverde vergunning voor de wegenis kan de onwettigheid die de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing heeft begaan door de vergunning toch te verlenen niet goed maken.

Ten tweede is het van belang dat ook tegen de nieuwe vergunningsbeslissing omtrent de wegenis d.d. 18 september 2018 beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Deze termijn is immers nog lopende, aangezien de vergunning pas op 22 oktober werd aangeplakt. De mogelijkheid om een beroep in te dienen bij de

Raad loopt nog minstens tot 6 december 2018. De vergunning is bijgevolg nog niet definitief en kan nog worden bestreden voor Uw Raad.

De tweede en derde tussenkomende partijen kunnen bijgevolg niet ernstig beweren dat de wegenis plots geen precair karakter meer zou hebben. De vergunning heeft alleszins geen definitief karakter en werd nooit aan enige beoordeling onderworpen door de verwerende partij op moment dat onderhavige vergunningsaanvraag beoordeeld werd.

...

Door de eerste tussenkomende partij Lidl wordt erkend dat de deputatie verkeerdelijk de overweging, “dat uitvoering van de beslissing kan worden opgeschort”, heeft opgenomen in de vergunningsbeslissing. Het feit dat de verwerende partij dergelijke overweging opneemt in de bestreden beslissing, toont aan dat die wel nagedacht heeft over de onuitvoerbaarheid van de bestreden beslissing. De verwerende partij laat na hier de juiste gevolgen aan te koppelen. Het komt een zorgvuldige overheid toe om ook de nuttigheid van een vergunning mee in rekening te brengen. De verwerende partij stelt gewoon simpelweg dat de uitvoering van de bestreden beslissing kan worden opgeschort door de burgerlijke rechtbank of door Uw Raad.

De tussenkomende partij Lidl stelt verder nog dat de kritiek feitelijk onjuist zou zijn nu de Luysenberchstraat enkel zou gebruikt worden voor het personeel en de bezoekers van de Kribbe en het opleidingscentrum. Dit toont aan dat de nieuwe straat zal gebruikt worden door bezoekers en personeelsleden van de site om de ondergrondse parking te bereiken. Het is dan ook essentieel dat deze ondergrondse parking toegankelijk is.

In tegenstelling tot was de tussenkomende partij beweert, komt de uitvoerbaarheid van de bestreden vergunning wel degelijk in gedrang. De verwerende partij schendt bijgevolg de in het middel aangehaalde bepalingen en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Volgens de verzoekende partij kan het aangevraagde project niet in overeenstemming gebracht worden met artikel 4.3.5, §1 VCRO aangezien de Lotelingstraat en de Luysenberchstraat, die aan de linker- en rechterzijde de projectsite ontsluiten, en die aansluiten op de Leuvensesteenweg, na het vernietigingsarrest van de Raad van 28 november 2017 geen enkele juridische basis meer hebben.

2.

Artikel 4.3.5, §§1 en 2 VCRO bepaalt:

“... ”

§ 1. Een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie « wonen », « verblijfsrecreatie », « dagrecreatie », « handel », « horeca », « kantoorfunctie », « diensten », « industrie », « ambacht », « gemeenschapsvoorzieningen » of « openbare nutsvoorzieningen », kan slechts worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

§ 2. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen, en onder welke

voorwaarden, gelet op de plaatselijke toestand, van deze minimale uitrusting kan worden afgeweken. Een voldoende uitgeruste weg voldoet voorts aan de uitrustingsvoorwaarden die worden gesteld in stedenbouwkundige voorschriften of vereist worden door de plaatselijke toestand, daaronder begrepen de voorzieningen die in de gemeente voorhanden zijn en het ruimtelijk beleid van de gemeente.

...

Artikel 4.3.5 VCRO bevat een verbod om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen met betrekking tot een stuk grond dat niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet.

De verzoekende partij betwist niet dat het aangevraagde aan de Leuvensesteenweg gelegen is, die een voldoende uitgeruste weg in de zin van artikel 4.3.5 VCRO, uitmaakt. Deze vaststelling is afdoende om te besluiten dat aan de voorwaarden van artikel 4.3.5 VCRO is voldaan.

3.

De Lotelingstraat en de Luysenberchstraat zijn, gelet op de vaststelling in het vorig randnummer, ongeschikt voor de beoordeling van de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.3.5 VCRO zodat de motivering omtrent het juridisch statuut van de wegen in de bestreden beslissing als overbodige motieven aangemerkt kunnen worden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert een schending aan van de artikelen 4.3.2, §2bis en §3bis juncto 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: Project-MER-besluit) en bijlage III bij het Project-MER-besluit, artikel 4.7.15, §1 VCRO, artikel 6 van besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging (hierna: Besluit Openbare Onderzoeken), de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij verklaart zich nader :

“ ...

De bestreden beslissing overweegt het volgende:

“Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het project valt onder bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2014 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit).

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de bijgevoegde project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.”

Verder overweegt de bestreden beslissing:

“Hinderaspecten, gezondheid

Beroepers stelt dat de gebruikte cijfers over de luchtkwaliteit in de MER-screening niet correct zijn. In het MER-ontheffingsnota van 2010 was er sprake van 71 dagen overschrijding van de fijnstofwaarde en de project- MERscreening ten aanzien van de Alstomsite uitging van 21 dagen. In de huidige MER-screeningsnota wordt uitgegaan van een overschrijding van 3 dagen.

Er werd nu echter op een andere plaats gemeten dan het meetpunt dat gebruikt werd in 2015. Toen werd een meetpunt gekozen dicht bij de stad. In deze screening wordt uitgegaan van de exacte locatie. Er is daarom geen reden om de cijfers in twijfel te trekken. Aan de conclusie van de MER-screening wordt aangesloten.”

Voor openbare en particuliere projecten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu, is milieueffectrapportage verplicht.

In casu werd voor het stadsontwikkelingsproject een mer-screeningsnota opgemaakt, waaruit zou blijken dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn (quod non).

Zulks is zeer eigenaardig daar in het verleden reeds meermaals gebleken is dat in de omgeving van de Alstomsite sprake is van een enorme overschrijding van de fijnstofwaarde. In 2010, nl. tijdens de ontheffingsprocedure bij de opmaak van RUP Spreeuwhoek-Venne, werd immers vastgesteld dat er sprake was van maar liefst 71 dagen overschrijding van de fijnstofwaarden. Uit metingen uit 2015, dewelke specifiek betrekking hebben op de Alstomsite waarop het thans bestreden project wordt gerealiseerd, blijkt eveneens dat de fijnstofdrempel op dat ogenblik reeds 21 dagen per jaar werd overschreden. Dat de luchtkwaliteit nog verder zal worden aangetast wanneer er 189 (!) bijkomende voertuigbewegingen per uur zullen worden gerealiseerd met de komst van een supermarkt, staat dan ook vast.

Ondanks deze reeds uitgevoerde metingen, zou dan plots in huidige MER-screeningsnota vastgesteld worden dat er slechts wordt uitgegaan van een overschrijding van 3 dagen. Dat één en ander niet, dan wel niet correct werd onderzocht, spreekt dan ook voor zich. Het feit dat de resultaten dermate verschillend zijn omdat de metingen zouden plaatsgevonden hebben op een andere plaats is weinig geloofwaardig. De aanvraag heeft immers nog steeds betrekking op de Alstomsite. Dit is exact dezelfde plaats als waar de metingen werden uitgevoerd in 2015. Er wordt in de bestreden beslissing overigens ook niet specifiek gemotiveerd waar de meting dan wel heeft plaatsgevonden en hoe deze meting tot een verschil van maar liefst 18 dagen heeft kunnen leiden.

Wanneer uit verschillende metingen in het verleden is gebleken dat op deze plaats een aanzienlijke overschrijding is van de fijnstofwaarden, diende de Deputatie des te zorgvuldiger om te gaan met de resultaten uit huidige MER-screeningsnota, die plots een totaal verschillend resultaat geven, hetgeen geenszins geloofwaardig overkomt. Wanneer de verschillende voorafgaande metingen aantonen dat de fijnstofdrempel ruimschoots

werd overschreden en wanneer door de komst van een supermarkt de luchtkwaliteit nog verder zal worden aangetast (doordat 189 (!) bijkomende voertuigbewegingen per uur zullen worden gerealiseerd), kan niet zonder enige motivering de vergunning zonder MER verleend worden. De Deputatie kon dan ook niet tot het besluit komen dat er geen aanzienlijke gevolgen te verwachten zijn voor mens en milieu. Integendeel, de bijgebrachte metingen uit het verleden tonen net aan dat er sprake is van een overschrijding van de fijnstofwaarden, waardoor er het project onmiskenbaar negatieve milieueffecten met zich mee zal brengen. Derhalve diende er aldus een project MER te worden opgemaakt.

Bovendien heeft de Deputatie in de bestreden beslissing ook geen rekening gehouden met andere elementen uit de onmiddellijk omgeving, dewelke nochtans van belang zijn bij het beoordelen van de milieueffecten. Zo bevindt er zich aan de overzijde van project, nl. Leuvensesteenweg 641, een basisschool. De realisatie van een supermarkt brengt als vanzelfsprekend heel wat hinderaspecten met zich mee, zoals een verdere aantasting van de luchtkwaliteit, bijkomende voertuigbewegingen en de daarmee gepaard gaande (onveilige) verkeerssituatie. Al deze aspecten werden verder niet onderzocht.

In de bestreden beslissing wordt overigens ook geen aandacht geschonken aan het feit dat op de verdieping van het Lidl-gebouw een kinderkribbe wordt voorzien. Er kan onmogelijk ontkend worden dat de aanzienlijke hoge fijnstofwaarde (zoals blijkt uit de metingen in het verleden) niet ten goede zal komen aan de kinderen.

Op die manier worden de milieubelangen ook niet op zorgvuldige wijze in de afweging betrokken. Dit is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangezien er geen project-MER werd bijgevoegd, is het openbaar onderzoek niet volledig en is ook de aanvraag niet volledig. Er kan derhalve geen wettige vergunning worden afgeleverd.

Minstens werd er door de betrokken overheid, zoals hoger uiteengezet, geen concrete afweging van de milieueffecten gemaakt op basis van de criteria die daarbij in acht moeten worden genomen en dit in omstandigheden dat uit eerdere studies reeds gebleken is dat er te hoge fijn stof waarden zijn en dit in concrete omstandigheden waarbij in de onmiddellijke omgeving een school gelegen is en zelfs op de site een kinderkribbe wordt gerealiseerd. Derhalve is de beslissing onzorgvuldig genomen (o.a. geen afweging der betrokken (milieu)belangen) en onvoldoende gemotiveerd.
...

2.

De eerste tussenkomende partij antwoordt op het tweede middel als volgt :

“ ...

Het middel is onontvankelijk

De verzoekende partij voert geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat zij de door haar gevreesde (milieu)hinder ook zelf daadwerkelijk kan ondergaan. Het louter feit dat zij de Leuvensesteenweg zou gebruiken geeft haar geen afdoende belang.

De verzoekende partij toont in elk geval niet aan dat de geplande ontwikkeling een negatieve impact kan hebben op de bestaande luchtkwaliteit en aanwezigheid van fijn stof in haar eigen leefomgeving (op 200 meter van de bouwplaats). Zij maakt niet aannemelijk hoe het uitvoeren van een project-MER daarover anders zou kunnen doen besluiten.

Bovendien heeft zij zich lopende het openbaar onderzoek, noch in het kader van het administratief beroep bij de Deputatie, beklagt over het feit dat (enkel) een MER-screening werd uitgevoerd.

Daarbij dient nog worden bedacht dat ook voor de oorspronkelijke gefaseerde en uitvoerbare vergunning uit 2015 er reeds werd volstaan met het uitvoeren van een MER-screening. Die aanvraag gaat voor het projectgebied van LIDL nochtans uit van een zwaarder programma (met woningen). De verzoekende partij heeft zich daartegen niet verzet. Zij toont niet aan welke wijzingen aan het project dat project nu wel MER-plichtig zouden maken.

Evenmin heeft de verzoekende partij de vergunning bestreden die werd verleend aan WILLEMEN voor de ontwikkeling van het resterende deel van de site. Dat deel ligt veel dichterbij de woning van de verzoekende partij. Die ontwikkeling is gebaseerd op dezelfde MER-screening.

Aangezien de aangeklaagde onwettigheid haar dus niet heeft benadeeld, kan een vernietiging op grond van dit middel de verzoekende partij dan ook niet tot enig voordeel strekken.

Het middel is ongegrond

Niet betwist is dat het aangevraagde project ingedeeld kan worden onder 10b van bijlage III van het MER-besluit, als “stadsontwikkelingsproject”. Dat heeft dan tot gevolg dat de vergunningverlenende overheid op grond van een MER-screening dient te bepalen of het voorliggend project aanleiding kan geven tot aanzienlijke milieueffecten en er, in voorkomend geval, een project-MER dient te worden opgemaakt.

Evenmin is betwist dat aan het aanvraagdossier een uitgebreide MER-screening werd toegevoegd.

In die MER-screening werd de mogelijke impact van de geplande ontwikkeling op de luchtkwaliteit (met inbegrip van de fijn stof concentratie) uitgebreid en op een wetenschappelijk verantwoorde manier onderzocht.

Het rapport besluit voor het volledige reconversieproject tot:

- *een toename in het jaargemiddelde NO₂ (stikstofdioxide) van 2,75%, wat volgens het beoordelingskader dat wordt gehanteerd door de dienst-MER beschouwd wordt als een beperkte bijdrage. De grenswaarde wordt niet bereikt.*
- *een toename in het jaargemiddelde PM₁₀ (fijn stof) van 2,50%, en een toename in het jaarlijks aantal dagoverschrijdingen van de PM₁₀-norm van 2,85%, wat eveneens als een beperkte bijdrage wordt beschouwd. Ook hier wordt de grenswaarde niet bereikt.*

Bijgevolg zijn er volgens de MER-screening op de luchtkwaliteit geen aanzienlijke effecten te verwachten. In die omstandigheden kon met een MER-screening worden volstaan.

De verwerende partij stelt, onder meer op basis van de ingediende MER-screeningsnota, dat de geplande werken geen significant negatieve effecten veroorzaken en het project dus niet onderworpen dient te worden aan een project-MER.

Deze beoordeling wordt door de verzoekende partij inhoudelijk niet bekritiseerd, laat staan weerlegd.

Haar stelling dat “een en ander niet werd, dan wel niet correct werd onderzocht”, en de meetresultaten als “niet geloofwaardig” zouden overkomen, spreekt, in tegenstelling tot wat zij beweert, niet voor zich. Van een verzoekende partij die de inhoud van een MER-screening bekritiseert, kan worden verwacht dat zij concrete gegevens aanreikt waaruit blijkt dat het uitgevoerde studiewerk verkeerd zou zijn.

Dergelijke gegevens liggen niet voor.

De kritiek van de verzoekende partij op deze MER-screening komt neer op een vrijblijvende verwijzing naar (het verschil met) de behaalde meetresultaten in de MER-ontheffingsnota voor het aanpalende RUP “Spreeuwenhoek” en de project-MER-screening voor de gefaseerde vergunning uit resp. 2010 en 2015.

Die kritiek is zonder enige grond.

De MER-screeningnota bevat een concrete en afdoende verklaring voor het verschil met die eerdere metingen (p. 31-33):

...

De verwerende partij heeft ook kennis genomen van dit verschil, en de verklaring afdoende geacht (p. 18):

...

Die verklaring voor het verschil met de meetresultaten uit 2010 en 2015 wordt door de verzoekende partij op geen enkele manier bij het middel betrokken, laat staan inhoudelijk weerlegd.

Er is ook geen enkele reden om die verantwoording in twijfel te trekken. Het is in elk geval niet aan partijen in deze zaak of uw Raad om daarover zelf veronderstellingen te maken.

Ook de stelling van de verzoekende partij, dat het bestuur in haar beslissing geen rekening zou hebben gehouden met de hinderaspecten (luchtkwaliteit, bijkomende voertuigbewegingen en onveilige verkeerssituatie) voor een school aan de overzijde van het projectgebied, alsook de kribbe die in de aanvraag wordt voorzien, doet niet besluiten dat de vergunning onwettig is.

Zowel uit de MER-screening als het MOBER blijkt dat er inzake milieuhinder en mobiliteit geen significante effecten te verwachten zijn, zodat een bijkomend onderzoek naar die effecten geen andere resultaten had opgeleverd. De verzoekende partijen maken dat ook niet aannemelijk.

Daarbij dient opmerkt dat de bewuste school zich geenszins “aan de overzijde” van het projectgebied bevindt, maar wel ca. 300 meter verwijderd van het project.

[foto]

Het valt niet in te zien hoe een effectenonderzoek voor deze school enige bijkomende nuttige informatie zou kunnen opleveren.

Hetzelfde geldt evident voor de kinderkribbe, die integraal deel uitmaakt van het effectenonderzoek dat voor de aanvraag werd uitgevoerd.

Tevens moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek en in het kader van de administratieve beroepsprocedure hierover geen bezwaar ingediend heeft, zodat de verwerende partij hoe dan ook niet gehouden was deze door de verzoekende partij pas in onderhavige annulatieprocedure opgeworpen aspecten te beoordelen.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet aan dat de bestreden beslissing op dit punt is gesteund steunt op een onjuiste of onzorgvuldige feitenvinding.

In elk geval blijkt niet dat het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van de haar aangereikte gegevens te volstaan met de MER-screening. Dit geldt te meer, daar ook de gemeentelijke administratie dergelijk project-MER niet heeft gevraagd in het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag, en ook volgens de PSA het uitvoeren van een MER-screening volstond.

Evenmin blijkt dat de verwerende partij de aan het project mogelijk verbonden milieueffecten en de eventuele plicht tot het opstellen van een project-MER verkeerd heeft ingeschat.

Een schending van de project-MER verplichting ligt dan ook niet voor.

Nu er geen project-MER moest worden opgesteld, kunnen de aangevoerde regels van het openbaar onderzoek niet geschonden zijn.

Bij dat alles rijst nog de vraag welk persoonlijk belang de verzoekende partij daarbij zou kunnen hebben.

...

3.

De tweede en derde tussenkommende partijen voeren het volgende aan tegen het tweede middel :

“ ...

Het middel in onontvankelijk

*Verzoekende partij laat na om het rechtens vereiste actueel, persoonlijk en wettig **belang** bij het tweede middel aan te tonen.*

*De verzoekende partij dient het bestaan van de hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk te maken, de aard en de omvang ervan voldoende **concreet** te omschrijven en tegelijk aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks **causaal verband** kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.*

*Het valt evenwel niet in te zien hoe verzoekende partij enig actueel, persoonlijk nadeel of hinder zou ondervinden van de elementen die zij aanhaalt, nu zij woonachtig is op een perceel dat **op ruime afstand** ligt van de zone waarop haar kritiek betrekking heeft:*

[foto]

Verzoekende partij woont op meer dan 200 meter van het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft, zodat het onmogelijk valt in te zien op welke wijze zij milieu- of mobiliteitshinder zou ondervinden van voorliggende aanvraag. Dit wordt door haar ook niet aangetoond.

Uw Raad heeft nochtans reeds eerder gesteld dat wanneer de derde belanghebbende op enige afstand van het betrokken perceel woont, hij zeer concrete gegevens zal moeten aanleveren om de mogelijke hinder en nadelen aan te tonen.

Er moet worden vastgesteld dat dat verzoekende partij nergens concreet aangeeft welke persoonlijke hinder of nadelen zij ondervindt of zal ondervinden als gevolg van de vermeende schending van de stedenbouwkundige vergunning en uitvoering van de bestreden beslissing.

Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoekende partij enkel de aanvraag van Lidl bestrijdt bij Uw Raad, terwijl het deel uitmaakt van een groter project waartoe ook andere aanvragen behoren, zoals het woonontwikkelingsproject van Willemen, dat veel dichterbij de woning van verzoeker is gelegen. Deze vergunning wordt evenwel niet voor Uw Raad aangevochten en de verzoeker voelt zich hierdoor kennelijk niet benadeeld. Beide projecten werden bovendien reeds samen vergund in 2015, doch hiertegen werd door verzoekende partij nooit beroep ingesteld.

Ook in onderhavige vergunningsprocedure werd noch door verzoekende partij, noch door anderen in een bezwaarschrift of beroepschrift een bezwaar geuit omtrent de MER-screening. Dit wordt door verzoekende partij voor het eerst in onderhavig verzoekschrift opgeworpen.

Het tweede middel is dan ook volstrekt ongeloofwaardig en getuigt van een gebrek aan enige hinder of nadelen.

Wegens gebrek aan belang is het tweede middel dan ook onontvankelijk.

ii. Het middel is ongegrond

...

Overeenkomstig rubriek 10 B van bijlage III bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 is er in casu sprake van een stadsontwikkelingsprojecten met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen, waardoor een screeningsnota bij de aanvraag gevoegd diende te worden.

Het staat niet ter discussie dat het in casu gaat om een stadsontwikkelingsproject en dat de vergunningverlenende overheid aan de hand van een MER-screeningsnota de milieueffecten moest beoordelen.

Aan de aanvraag werd een screeningsnota toegevoegd waarin de mogelijke impact op het milieu uitvoerig werd onderzocht.

De conclusies van deze screeningsnota luiden als volgt:

...

Er wordt met andere woorden geen aanzienlijk effect op de luchtkwaliteit verwacht.

Verzoekers tot tussenkomst zijn hierbij van oordeel dat uit de bestreden beslissing voldoende blijkt dat de screening van het aangevraagde project op concrete, waarheidsgetrouwe wijze is uitgevoerd.

De kritiek van verzoekende partij op de screeningsnota is volledig gebaseerd op een beweerdverschil met de meetresultaten voor de MER-ontheffingsnota die werd opgemaakt naar aanleiding van het aanpalende RUP 'Spreeuwenhoek-Venne' in 2010 en een eerdere vergunningsaanvraag voor de site in 2015.

Verzoekende partij neemt zonder meer aan dat onderhavige screeningsnota hierdoor 'weinig geloofwaardig' en 'niet correct onderzocht' is.

Nochtans bevat de MER-screeningnota een onderbouwde verklaring voor het verschil met de resultaten van eerdere metingen in 2015 en 2010:

...

De MER-screeningsnota werd op deskundige wijze uitgevoerd en gaat uitvoerig in op alle aspecten die nu door verzoeker worden betwist. De geboden verklaring voor de meetresultaten is volstrekt geloofwaardig en wordt door de verzoekende partij niet inhoudelijk weerlegd.

Ook de verwerende partij gaat concreet in op de resultaten van de MER-screening, en oordeelt op basis hiervan terecht dat er geen redenen zijn om te twifelen aan de conclusie ervan:

De stelling van verzoekende partij dat de verwerende partij zich beperkt tot een standaardclausule, is pertinent onwaar, zoals blijkt uit onderstaande passage uit de bestreden beslissing:

...

Uit de bestreden beslissing kan op afdoende wijze worden begrepen dat het aangevraagde voldoende onderzocht is in het kader van de mogelijke milieueffecten. De verwerende partij heeft op een afdoende wijze gemotiveerd waarom de aanvraag kon worden toegekend. Er kan dan ook begrepen worden dat, op basis van de gegevens uit de project-m.e.r.-screeningsnota, op afdoende wijze kon worden bepaald dat de aanvraag ook geen grote gevolgen zal teweegbrengen in het kader van de mogelijke milieueffecten.

Het tegendeel wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Op geen enkel punt kan verzoekende partij aantonen dat de metingen onjuist zijn of de resultaten onzorgvuldig werden beoordeeld.

Evenmin overtuigt verzoekende partij wanneer zij stelt dat de verwerende partij onredelijk heeft gehandeld door te oordelen dat een MER-screening volstond. Er is dan ook geen sprake van een schending van de project-MER-verplichting.

...

4.

De verzoekende partij voegt het volgende toe :

“ ...

Inzake het belang van verzoekende partij

Allereerst dient te worden opgemerkt dat eerste, tweede en derde tussenkomende partijen ook het belang van verzoekende partij betwisten bij het tweede middel.

Tussenkomende partijen zijn van oordeel dat verzoekende partij geen belang zou aantonen bij het middel. De hinder van verzoekende partij wordt omwille van de vermeende lange afstand tussen de projectsite en de woning van verzoekende partij in vraag gesteld. Verder verwijzen de hierboven vermelde tussenkomende partijen nog naar het woonontwikkelingsproject van Willemen dat niet zijn bestreden bij Uw Raad om het belang van verzoekende partij te betwisten.

In tegenstelling tot wat tussenkomende partijen beweren, heeft verzoekende partij belang bij het tweede middel. Uw Raad heeft nog in een zeer recent arrest geoordeeld dat een verzoekende partij belang heeft bij een middel dat betrekking heeft op milieueffecten in hun leefomgeving en dat tot heroverweging kan leiden van de bestreden beslissing.

Bovendien wordt in ditzelfde arrest nog overwogen dat:

“de omstandigheid dat de verzoekende partijen in graad van administratief beroep geen kritiek hebben ontwikkeld met betrekking tot de ingediende project-m.e.r.-screeningsnota verhindert niet dat zij hieromtrent een middel kunnen aanvoeren voor de Raad”.

...

Verzoeker dient bovendien opnieuw te verwijzen naar haar argumentatie hierboven inzake fijnstof en de bijgevoegde tabel van de VMM. Het jaargemiddelde wordt in de tweede kolom weergegeven. Hieruit blijkt dat deze cijfers zeer dicht bij elkaar liggen en de laatste jaren zeer gestaag zijn afgenomen. Deze tabel geeft concreet aan dat de luchtkwaliteit de laatste jaren niet zo fel verbeterd is als men nu tracht te beweren in de vergunningsaanvraag. Het jaargemiddelde blijft nog steeds zeer hoog. Daarenboven dient ook nog steeds de figuur van street canyon te worden toegepast op deze cijfers. Dit heeft tot gevolg dat het aantal dagen overschrijding zal vermeerderen na deze berekening.

[tabel]

In tegenstelling tot wat eerste tot en met derde tussenkomende partijen beweren blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit de MER-screeningsnota op welke locatie de eerste metingen concreet zouden hebben plaatsgevonden. Er wordt in de screeningsnota simpelweg gesteld dat de locatie van de eerste metingen ‘standaard veel dichterbij Mechelen’ bleek te liggen. Nergens wordt vermeld waar deze metingen dan exact zouden hebben plaatsgevonden.

De verwerende partij verwijst daarenboven in de bestreden beslissing louter en alleen naar de MER-screeningsnota en neemt de opgenomen argumentatie simpelweg over zonder een eigen onderzoek te voeren.

Het is nochtans vaste rechtspraak van Uw Raad dat de vergunningverlenende overheid zelf de aanvraag dient te toetsen aan de criteria van bijlage II van het DABM en dit bijgevolg

uit de vergunningsbeslissing moet blijken. Een standaardformulering, zoals in deze onder de MER-screeningsparagraaf werd opgenomen, kan uiteraard niet volstaan.

Uw Raad heeft reeds in verschillende arresten het volgende overwogen:

“Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld over het aangevraagde project van bijlage III van het MERbesluit. Het is essentieel dat de overheid bij die beoordeling het aangevraagde project concreet toetst aan de criteria van bijlage II van het DABM, die het afwegingskader vormen bij het nemen van een screeningsbeslissing. Een loutere standaardmotivering dat de aanvraag werd getoetst aan de criteria van bijlage II DABM is dus niet voldoende.”

Met andere woorden dient de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling de vergunningsaanvraag zelf aan de criteria van bijlage II DABM te toetsen en dient zij daar concreet uit af te kunnen leiden of er al dan niet aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

In het onderdeel van de bestreden beslissing over de gezondheid wordt enkel en alleen de MER-screeningsnota betrokken, maar wordt opnieuw geen enkele concrete afweging gemaakt conform de criteria van bijlage II DABM. De verwerende partij gaat er louter en alleen vanuit dat de screeningsnota blijkt te kloppen en dat de verantwoording voor het verschil van de metingen wel degelijk terug te koppelen zou zijn aan de betrokken plaats van de meting. Nogmaals dient verzoekende partij er op te wijzen dat uit de screeningsnota niet duidelijk blijkt waar de oorspronkelijke meetplaats zich bevond. De locatie ‘Leuvensesteenweg te Mechelen’ zegt immer niets.

...

De eerste tussenkomende partij verwijt verzoekende partij geen concrete gegevens aan te brengen waaruit zou blijken dat het uitgevoerde studiewerk verkeerd zou zijn.

Echter dient verzoekende partij te verwijzen naar de laatste metingen die zijn uitgevoerd door de VMM voor het jaar 2017. Deze metingen werden gepubliceerd op de website van de VMM zelf en heeft betrekking op de gemiddelde metingen van het jaar 2017 voor stikstofdioxide. Uit de bijgevoegde kaart blijkt dat er voor de Leuvensesteenweg aan de projectsite Alstom een hoge waarde van stikstofdioxide wordt gemeten:

[afbeelding]

Uit bovenstaande kaart kan afgeleid worden dat de grens van 40 microgram/m³ voor stikstofdioxide jaarlijks gemiddeld wordt overschreden. De Alstomsite is gelegen in een rode tot donkerrode kleur op de bovenstaande kaart. Dit wil zeggen dat ter hoogte van de site in kwestie steeds een zeer hoge stikstofwaarde aanwezig is.

Bovendien moet nog worden vastgesteld dat deze metingen onmogelijk rekening hebben kunnen houden met de vergunningsaanvraag en de bijkomende verkeersbewegingen die de vergunningsaanvraag zullen genereren. Het betreft immers het gemiddelde van de metingen van 2017, zodat bij het realiseren van het aangevraagde project de waarde stikstofdioxide enkel maar zal toenemen. Dit heeft tot gevolg dat het aanwezige fijnstof ook verhoudingsgewijs zal toenemen.

Er bestaat immers een sterke correlatie tussen stikstofdioxide en fijnstof PM10. Om de luchtkwaliteit te meten en te berekenen wordt er namelijk gefocust op twee pollutanten, stikstofdioxide (NO2) en PM10 (fijnstof). Het naleven van de Europese grenswaarden voor deze pollutanten is in Vlaanderen op meerdere plaatsen kritisch.

Dit blijkt ook duidelijk uit de bovenstaande tekening, waarbij de Leuvensesteenweg ter hoogte van de projectsite donkerrood kleurt en waar bijgevolg een zeer hoge NO2-waarde wordt gemeten.

De vaststelling in de MER-screeningsnota en derhalve in de bestreden beslissing dat de NO2-waarde onder de grenswaarde zou blijven en dat de fijnstofdrempel slechts op 3 dagen overschreden zou worden, wordt dan ook door de vaststellingen van de VMM tegengesproken.

Enkel in kustgemeenten en kleinere dorpjes ter hoogte van de Ardennen worden zulke lage waarden inzake fijnstof gemeten. Indien de metingen opgenomen in de MER-screeningsnota als realistisch zouden worden aangemerkt, zou dit willen zeggen dat de Leuvensesteenweg een van de minst vervuilende wegen zou zijn in Vlaanderen. Dergelijke beweringen worden trouwens op heden ook uitdrukkelijk tegengesproken door de metingen van de VMM.

Tussenkomen de partijen kunnen dan ook niet blijven beweren dat verzoekende partij zijn kritiek op de MER-screeningsnota niet zou onderbouwen en zich niet zou baseren op concrete gegevens. Bovendien is in tegenstelling tot wat de eerste tussenkomen de partij beweert de verklaring omtrent het verschil tussen de metingen geenszins duidelijk en concreet gemotiveerd. Uit de bijgevoegde kaarten van de VMM blijkt duidelijk dat de hele Leuvensesteenweg tot voorbij de projectsite richting Leuven donkerrood kleurt. Het is dan ook een raadsel voor verzoekende partij hoe de luchtkwaliteit ter hoogte van de projectsite als beter zou kunnen worden beschouwd.

...

Verzoekende partij dient opnieuw te wijzen op het feit dat de vergunningverlenende overheid op geen enkele wijze een eigen onderzoek heeft gevoerd naar de impact op de gezondheid van de kinderen en leerlingen, terwijl dit wel één van de criteria betreft opgenomen in bijlage II van het DABM. Effect op de gezondheid wordt in deze bijlage expliciet aangehaald. Ter hoogte van de basisschool en de kinderkribbe zullen de ouders van deze kinderen zich in het verkeer begeven. Juist op deze locatie is er een zeer slechte luchtkwaliteit door de vele files.

Bovendien doet de eerste tussenkomen de partij alsof de school op een ruime afstand gelegen is van de site in kwestie, terwijl dit in werkelijkheid slechts 300 meter bedraagt. In realiteit kan deze afstand niet als 'ver' beschouwd worden. Bovendien blijkt uit de gevoegde kaarten inzake het doorgaand verkeer dat ter hoogte van deze school zich ook een zeer druk kruispunt bevindt. De mobiliteitsdruk zal ter hoogte van deze school enkel maar toenemen door wagens die de school passeren om richting de winkel, kribbe en opleidingscentrum te rijden of terug te keren naar huis.

De bestreden beslissing zwijgt over deze aspecten in alle talen, zodat het ook niet duidelijk is of de verwerende partij als zorgvuldige vergunningverlenende overheid rekening heeft gehouden met deze aspecten. Noch uit de stijlformule opgenomen onder het deel 'Milieueffectenrapport', noch uit de bespreking van de 'Hinderaspecten, gezondheid' blijkt dat de verwerende partij hiernaar onderzoek zou hebben gevoerd bij het beoordelen van

de vergunningsaanvraag. Al deze aspecten werden daarenboven aangehaald tijdens de administratieve procedure bij de Deputatie.

...

De tussenkomende partij Lidl Belgium wijst er verder op dat verzoeker deze aspecten niet zou hebben aangehaald tijdens de administratieve procedure, zodat verwerende partij in onderhavige procedure niet zou zijn gehouden om de opgeworpen aspecten te beoordelen.

Deze zienswijze is niet correct. Het is immers aan de vergunningsaanvrager om een volledige screeningsnota in te dienen waarbij alle mogelijk milieueffecten worden besproken. Daarnaast is het aan de vergunningverlenende overheid om de aanvraag te beoordelen krachtens de criteria opgenomen in bijlage II DABM. De verwerende partij dient bijgevolg alle mogelijke milieueffecten te onderzoeken en niet enkel deze aspecten die door bezwaarindieners in de administratieve procedure werden opgeworpen.

Uit het voorgaande moet worden afgeleid dat de verwerende partij ten onrechte heeft besloten dat er geen aanzienlijke effecten te verwachten zijn, minstens dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is en bijgevolg de zorgvuldigheidsplicht schendt.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij is van oordeel dat de aanvraag aanzienlijke milieugevolgen met zich meebrengt zodat een project-MER had moeten worden opgemaakt. Bij gebreke hieraan is de aanvraag, en *ipso facto* het openbaar onderzoek, niet volledig en kon de bestreden vergunning niet zonder bijkomende motivering verleend worden.

Zij stelt ook dat de verwerende partij niet zorgvuldig heeft geoordeeld doordat zij (niet alle) milieubelangen concreet heeft afgewogen. Tot slot voert zij aan dat uit de overwegingen van de bestreden beslissing een standaardformulering betreffen aangezien niet afgeleid kan worden welke criteria getoetst werden om tot het besluit te komen dat er geen aanzienlijke milieueffecten aanwezig zijn.

2.1

De eerste tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partij niet voor het eerst in het juridictioneel beroep een legaliteitsbelemmering inzake het ontbreken van een project-MER kan opwerpen indien ze dit niet tijdens het openbaar onderzoek noch in de voorafgaande administratieve beroepsprocedure heeft ingeroepen.

Nog los van de vaststelling dat de eerste tussenkomende partij nalaat aan te duiden op grond van welke reglementaire of wettelijke bepaling, dan wel rechtsbeginsel, het ontbreken van een project-MER bij de aanvraag niet voor het eerst mag worden opgeworpen naar aanleiding van een vordering tot vernietiging bij de Raad, moet opgemerkt worden dat het feit dat de verzoekende partij deze legaliteitsbelemmering niet tijdens het openbaar onderzoek en/of de administratieve beroepsprocedure zou hebben opgeworpen, geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om zich voor de Raad te beroepen op de onvolledigheid van een aanvraagdossier, dan wel een schending van de regels van het openbaar onderzoek.

2.2

De tussenkomende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij aanvoeren dat de verzoekende partij geen concreet element zou aangebracht hebben waaruit zou blijken dat zij werkelijk de door

haar gevreesde milieuhinder zou ondergaan en dat het opstellen van een project-MER daar anders zou doen over beslissen, zodat zij geen belang bij dit middel heeft. Een verzoekende partij heeft in beginsel belang bij het middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op basis van dit middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

De exceptie van de eerste tussenkomende partij kan niet worden aangenomen aangezien niet bij voorbaat kan worden uitgesloten dat, in geval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing op grond van het betrokken middel, een project-MER moet worden opgesteld die er desgevallend kan toe leiden dat de vergunningverlenende overheid in het licht van de aangevoerde mobiliteitshinder en fijnstofproblematiek – na een herbeoordeling van de aanvraag – besluit tot een afwijzing of een wijziging van de bestreden beslissing in het voordeel van de verzoekende partij.

2.3.

Het loutere feit dat de verzoekende partij de vergunning met betrekking tot een ander project dat tevens werd beoordeeld in de screeningsnota niet heeft aangevochten bij de Raad, ontnemt haar, anders dan de tussenkomende partijen aanvoeren, niet het belang om een middel aan te voeren dat de wettigheid van deze screeningsnota betwist en ook kritiek inhoudt ten opzichte van de beoordeling van deze screeningsnota in de bestreden beslissing.

3.1.

Artikel 4.3.2, §2bis DABM bepaalt dat de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die in bijlage II bij het DABM omschreven worden, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aanwijst *“waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld”*.

Het op de zaak toepasselijke artikel 4.3.3, §2 DABM luidt als volgt:

“...

§2. In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2bis en § 3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. De beslissing dat al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, wordt ter beschikking van het publiek gesteld op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan verder inzake de project-m.e.r.-screening nadere regels vaststellen en kan de vorm en de inhoudelijke elementen van de project-m.e.r.-screeningsnota bepalen.

...”

Artikel 4.7.14/1, §§ 1 en 2 VCRO, in zijn toepasselijke versie, bepaalt:

“...

§1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

§2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie oordeelt dat : 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het

voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of 2) vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.
...

Het geciteerde artikel 4.7.14/1, §2 VCRO is het resultaat van de wijziging door artikel 54 van het decreet van 1 maart 2013 houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening. Zoals blijkt uit de parlementaire voorbereidingen, heeft de decreetgever de screeningsvoorwaarden op de in artikel 4.3.3, §3 DABM bepaalde ontheffingsvoorwaarden naar aanleiding van een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting afgestemd (MvT, *Parl.St.* VI.Parl., 2012-13, nr. 1863/1, 25). Als screeningsvoorwaarde wordt het bestaan van een goedgekeurd plan-MER over een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd, toegevoegd. De gewijzigde regeling is op 29 april 2013 in werking getreden.

De beslissing dat er een project-MER over het project opgesteld moet worden, heeft luidens artikel 4.7.14/1, §3, eerste lid VCRO van rechtswege de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag tot gevolg. Bijlage III bij het MER-besluit bepaalt de categorieën van projecten waarvoor in overeenstemming met artikel 4.3.2, §2bis en §3bis DABM een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota opgesteld moet worden.

3.3.

Een project-MER-screeningsnota is in de regelgeving opgevat als een gemotiveerde nota op basis waarvan de initiatiefnemer moet aantonen ofwel 1) dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, ofwel 2) dat er vroeger al een plan-MER goedgekeurd werd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER goedgekeurd werd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten in vergelijking met de bestaande rapportages. De nota is een essentieel instrument voor een correcte inschatting van de aan een project potentieel verbonden milieueffecten en als gevolg van de toepasselijkheid van de plicht tot het opstellen van een project-MER.

Op grond van artikel 2 en 3 Motiveringswet moet het vergunningverlenend bestuur aan de hand van de screeningsnota expliciet en concreet motiveren waarom de aanvraag niet aan de plicht tot opmaak van een project-MER onderworpen is. De formele motiveringsplicht gebiedt dat die motieven in de vergunningsbeslissing zelf terug te vinden zijn, niet in een *a posteriori* verantwoording in procedurestukken. Zoals blijkt uit artikel 4.7.21, §1 VCRO, komt het de verwerende partij in graad van administratief beroep toe de aanvraag, zowel uit het oogpunt van de rechtmatigheid als de opportuniteit, aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, de samenstelling van het aanvraagdossier inbegrepen.

4.1

De verwerende partij overweegt het volgende inzake de plicht om een milieueffectenrapport op te stellen :

“ ...

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het project valt onder bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2014 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit).

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de bijgevoegde project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

...

Uit deze korte en vage motivering blijkt niet waarom de verwerende partij van oordeel is dat de opmaak van een project-MER niet noodzakelijk zou zijn. De motivering beperkt zich tot een loutere akkoordverklaring met de conclusies van de project-MER-screeningsnota. De 'kenmerken van het project' en 'de omgeving' worden niet beschreven of toegelicht. In welke mate deze kenmerken en de omgeving verantwoorden dat geen project-MER moet opgesteld worden, is volstrekt onduidelijk.

Evenmin blijkt uit deze passage dat er een toetsing is gebeurd aan de criteria van bijlage II van het DABM. Gelet mede op de bezwaren geuit door de verzoekende partij in haar beroepsschrift met betrekking tot de mobiliteit en luchtkwaliteit kon de verwerende partij zich in de bestreden beslissing in alle redelijkheid dan ook niet beperken tot een verwijzing naar de bijgevoegde screeningsnota.

4.2

In de bestreden beslissing wordt bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, meer specifiek het hinderaspect gezondheid, in antwoord op een beroepsgrief van de verzoekende partij gewezen op het volgende :

“ ...

Beroepers stelt dat de gebruikte cijfers over de luchtkwaliteit in de Mer-screening niet correct zijn. In het MER-ontheffingsnota van 2010 was er sprake van een 71 dagen overschrijding van de fijnstofwaarden en de project-Merscreening ten aanzien van de Alstomsite uitging van 21 dagen, in de huidige Mer-screeningsnota wordt uitgegaan van een overschrijding van 3 dagen.

Er werd nu echter op een andere plaats gemeten dan het meetpunt dat gebruikt werd in 2015. Toen werd een meetpunt gekozen dicht bij de stad. In deze screening wordt uitgegaan van de exacte locatie. Er is daarom geen reden om de cijfers in twijfel te trekken. Aan de conclusie van de Mer-screening wordt aangesloten.

...”

Samen met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat de verwerende partij met de geciteerde motivering niet voldoet aan haar onderzoeksplicht. Wanneer de verzoekende partij opmerkt in haar beroepsschrift dat in 2015 met betrekking tot een gelijkaardig project als de huidige aanvraag sprake is van een overschrijding van de fijnstofwaarden met 21 dagen per jaar en in de project-m.e.r.-screeningsnota diezelfde overschrijding gedaald is tot 3 dagen per jaar, en de verwerende partij hierbij het standpunt uit de screeningsnota overneemt, dan kan zij niet volstaan met louter te wijzen op het gebruik van een andere locatie van de meting uit de screeningsnota.

Uit de bovenstaande overwegingen kan niet afgeleid worden op welke plaatsen de metingen hebben plaatsgevonden, noch waarom de concrete locatie aanleiding geeft tot een dergelijke verschillende meting. Immers wat de verwerende partij begrijpt onder de 'exacte locatie' is niet duidelijk aangezien de verschillende percelen van de aanvraag een groot oppervlakte beslaan.

Deze motivering doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij concreet heeft getoetst aan de criteria opgenomen in bijlage II van het DABM.

Het middel is gegrond.

C. Derde middel

Het derde middel wordt niet verder onderzocht, aangezien de beoordeling ervan niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

IX. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

In zoverre de vordering van de verzoekende partij gegrond wordt bevonden, moet de verwerende partij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid worden. De kosten van het beroep, met name het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, vallen ten laste van de verwerende partij.

2.

De tweede en derde tussenkomende partijen vragen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt. Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek wordt dan ook verworpen.

De Raad is verder van oordeel dat het passend voorkomt om de door de tussenkomende partijen betaalde rolrechten ten laste van de tussenkomende partijen te laten. De tussenkomende partijen beslissen immers zelf of ze eventueel (vrijwillig) tussenkomen en een eventuele tussenkomst, waarbij moeilijk kan worden ingeschat hoeveel partijen er desgevallend tussenkomen, mag naar het oordeel van de Raad de inzet van de procedure, ook niet voor de verwerende partij, nodeloos verzwaren.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de GmbH & Co. KG LIDL BELGIUM is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad MECHELEN en de stad MECHELEN vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen is ontvankelijk.
3. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Peter BOOGAERTS is onontvankelijk.
4. De brief van de eerste tussenkomende partij van 11 december 2018 en de brief van de verzoekende partij van 21 december 2018 worden uit de debatten geweerd.
5. De brief van de eerste tussenkomende partij van 11 april 2019 wordt, met uitzondering van de exceptie betreffende de ontvankelijkheid en de draagwijdte van het verzoek tot tussenkomst van de vierde tussenkomende partij, integraal uit de debatten geweerd.
6. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 1 februari 2018, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een handelsruimte en een kantoorgebouw met parking op de percelen gelegen te Mechelen, Leuvensesteenweg 474 en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummers 93V3, 93E4, 93Y3, 107X, 107V, 93X3, 93W3.
7. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
8. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verwerende partij.
9. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 400 euro, ten laste van de tussenkomende partijen elk voor één vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 januari 2020 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER